Wm. Bryant.

ARTURI JOHNSTONI

PSALMI DAVIDICI

(CUM

ARGUMENTIS ET NOTIS,)

JUXTA EDITIONEM

IN USUM

SERENISSIMI PRINCIPIS.

EDITIO ALTERA.

LONDINI:

Apud W. INNYS, D. BROWNE, et PAUL. VAILLANT Bibliop.

Typis *Gul. Bowyer.*

M. DCC. XLI.

BRITISH MUSEUM

ARTURI JOHNSTONI
PSALMI
DAVIDICI.

I.

FÉLIX, consiliis qui nec seductus iniquis
Per scelus impuro cum grege carpit iter :
Nec, quibus Impietas insistit, passibus hæret ;
Nec postica tuum Sanna sedile premit!
2. Mente sed ætherei meditatur jussa Parentis,
Seu nox est, roseo seu micat axe dies.
3. Arboris in morem surget, felicibus auris
Quæ viret ad ripam lenè fluentis aquæ ;
Cui tempestivis curvantur brachia pomis,
Nullaque vernantes decutit aura comas.
Illius aspirans votis clementia Cœli
Omnia propitio sidere cœpta reget.
4. Non ita gens exlex, paleæ sed solibus ustæ
Instar erit, volucri quam rotat orbe Notus.

5. Judicis hæc ſolium fugiet, cœtumque piorum;
Ultima cùm dirimet faſque nefaſque Dies.
6. Nam probat aſtrorum Rector veſtigia Juſti,
Diraque cum domino Fraus peritura ſuo eſt.

II.

CUR populus ſine lege fremit? cur mente volutat
Non profecturas turba nefanda minas?
2. In Dominum, Regemque, caput cui tinxit olivo
Dextra Patris, bellum gens trabeata parat.
3. Eja! alacres aiunt, nodos rumpamus ahenos,
Nos quibus hi ſtringunt, impediuntque pedes.
4. Hæc Pater æthereus ſuperâ ridebit ab aulâ:
Accedet ſannis ira, furorque comes.
5. Frænaque dans iræ trepidos Deus obruet hoſtes,
His et corripiet pectora cæca modis:
6. Sacra meo Regi ſucco viridantis olivæ
Tempora perfundens, ſceptra ferenda dedi:
Sceptra dedi Regnique decus, ſanctæque Sioni
Impoſui, ſacris præpoſuique jugis.
7. Eloquar Edictum: Tu Filius es mihi, luce
Hâc ego te genui; munera poſce Patrem.
8. Hæredi tibi Regna dabo, Genteſque ſubibunt
Imperium tellus ultima quotquot habet.
9. Has tua vis olim ſceptro ferroque potenti
Franget, ut e vili vaſcula ficta luto.
10. Eja agedum! quæ Regna tenes, quæ Jura miniſtras,
Natio! quam fas eſt carpere, diſce viam.
11. Juſſa faceſſe Dei; mens hoc lætetur honore;
Temperet obſequium lætitiamque timor.
12. Oſcula da Nato, ſubitam ne colligat iram,
Quæ tibi perniciem quantulacunque feret:
Felicem nimium, quiſquis ſecurus in illo
Spem locat, et ſolam Numinis ambit opem!

III.

AH, Deus! hoſtiles quantùm crevêre phalanges!
Agmina me contra quàm numeroſa ruunt!
2. Quem colis, infelix! aiunt, tibi Conditor orbis
Non feret optatam, cùm premet hoſtis, opem.
3. Tu tamen Umbo mihi es, Deus! et largiris honorem;
Tu caput erectum ferre ſub aſtra jubes.
4. Te petii ſupplex; auditæ rebus in arctis
Supplicis è ſacrâ rupe fuêre preces.
5. Sunt mihi ſecuro ſub noctem membra quieti
Tradita, ſecuro manè ſolùta quies.
6. Tu, Deus! adſtabas: non, te Cuſtode, timebo,
Me licet invadant tela quot Orbis habet.
7. Surge, Parens! Dextrâque juva, quæ cæde madentûm
Innocuâ malas fregit et ora Ducum.
8. Tu gregis es Tutela ſacri, ſemperque benignus
Indulges populo tempora læta tuo.

IV.

LUCE tuâ qui pura facis, qui candida cernis
Pectora, quæ fundo, ſuſcipe vota, Deus!
Quamque mihi duris in rebus ſæpe tuliſti,
Nunc, prece ſuſceptâ, mitte benignus opem.
2. Gens hominum! quid te paſcis mendacibus umbris?
Opprobrio noſtrum quò decus uſque petes?
3. Elegit fulcitque pios Pater ætheris alti;
Ne dubita, queſtus audiet ille meos.
4. Hunc metuens, deſiſte malis; et, nocte ſilenti,
In mentem tacitus facta diurna refer.
5. Victima ſit pectus ſine fuco, teque, malorum
Fluctibus in mediis, et tua crede Deo.
6. Quas ſitit, optet opes vulgus; tu, lumine Cœli,
Ore tuo, nobis da, Pater Alme! frui.
7. His ego plùs lætor, quàm gens addicta ſaginæ,
Cui penus eſt locuples, dolia plena mero.
8. Ergò, toro recubans, placido dabo lumina ſomno;
Et ſecura tuo Numine tecta colam.

V.

MAGNE Parens! tellus Dominum quem ſuſpicit, audi
Quæque premo tacitus, quæque ſub aſtra fero.
2. Annue quæſitis, Deus, et Rex! perpete voto
Tu mihi præ cunctis ſolicitandus eris.
3. Mane novo ſupplex oculos ad ſidera tollam;
Mane novo facili quæ loquar aure trahes.
4. Tu noxam refugis, quâ delectantur iniqui;
Gentis et impuræ crimina ferre nequis.
5. Grande ſupercilium, te coram, Faſtus inanis
Exuet; odiſti tu, Deus! omne neſas.
6. Ibit in exitium mendax; inviſaque turpis
Fraus erit, et ſocii tincta cruore manus.
7. Sed Patre te fretus, ſacras ego volvar ad aras
Cernuus; Illuſtres ſternar et ante pedes.
8. Hoſtibus expoſitum, Fons omnis et Arbiter æqui!
Dirige, ſuſpectæ Duxque Comeſque viæ!
9. His pariunt mellita dolos labra; putre ſepulchrum
Guttur olet; pectus carnificina mali eſt.
10. Perde reos; pereatque ſuis gens impia technis,
Quæ furit et præceps in ſcelus omne ruit.
11. Geſtiat interea te qui ſecurus in uno
Spem locat, et numeris mulceat aſtra novis.
Gaudia concipiat, cœleſti Numine tutus,
Vir pius, et quiſquis flagrat amore tui.
12. Tu, Deus! objecto clypeo tutabere juſtos;
Hoſtis et à furiis, inſidiiſque teges.

VI.

NE, rerum, Deus, Alme Sator! me corripe, fræno
Dum furor excuſſo ſævit, et ira fremit.
2. Parce laboranti, Dextramque ſalutiſer ægro
Porrige, dum mentem laſſat et oſſa dolor.
3. Quo trahis uſque moram? Lethum pulſurus, amoris
Si memor es Patrii, te mihi redde, Pater!

5. Senſus

5. Senſus abeſt tumulis; nec te cantare ſilentes,
Dicere nec laudes flebilis Umbra poteſt.
6. Flens ego defeci toties; noctemque fatigans
Implevi lachrymis triſte cubile meis.
7. Ex oculis fugitivam aciem, cava lumina, riſus,
Prô dolor! hoſtiles inter et arma vides.
8. I procul, Impietas! me, Qui regit ætheris axes,
Audiit; et porro ſpes jubet eſſe ratas.
10. Hoſtica gens perculſa metu, ſuffuſa rubore,
Verſa dabit ſubitæ terga pudenda fugæ.

VII.

SPES mihi tu vitæ, vitam, Deus! eripe letho;
Impia de jugulo tela repelle meo.
2. Adfer opem, ne me lanient impunè Tyranni;
Sanguineus miſeram ceu leo frangit ovem.
3. Si clandeſtini deprêndar criminis autor,
Vel mihi, te vitæ Judice, dextra rea eſt;
4. Si malè mulctavi ſocios mihi fœdere junctos;
Et niſi ſenſit opem gens inimica meam:
5. Me premat hæc, captoque ferox ſtratoque triumphet;
Et calcet pedibus, turpet et ora luto.
6. Ultor ades, tandemque ſuos Furor exerat ignes;
Hoſtica frange vigil ſpicula, frange dolos.
7. Tum tua majeſtas populis cingetur, et alto
Aureus è ſolio jura tremenda dabis.
8. Me tibi jam ſiſto; famulum, Deus! adſpice, cauſa
Si bona, ſi nullo fulta querela dolo eſt.
9. Pectora qui penetras, et lynceus abdita cernis,
Juſte Deus! juſtos erige, perde malos.
10. Es mihi tu Clypeus; vacuas tu crimine mentes
Protegis; odiſti tu ſine fine nefas:
11. Inque reluctantes acuis, quo cingeris, enſem;
Lævaque fert arcum, miſſile dextra tenet.
13. Tela necem ſtragemque dabunt; his turba peribit
Impia, quæ faſtu me petulante premit.
14. Parturit hæc noxam; ſterili ſed credidit arvo
Semina, nec præter ſomnia vana metet.

15. In foveam, molita dolum, ſe condidit audax;
Ulta ſed eſt ſubitò facta ruina nefas.
17. Ergò canam juſtumque Deum, Dominumque potentem:
Carminis hæc ſemper ſumma futura mei eſt.

VIII.

QUAM tua, Cœlicolûm Rex, implet gloria terras!
Æthereas quantùm tranſvolat illadomos!
2. Ipſa tuum paſſim lactens infantia robur,
Hoſtis ut obſtupeat, quo licet ore, canit.
3. Dum digitis cœlata tuis laquearia cœli
Conſpicor, et lunam, ſidereaſque faces;
4. Quantula gens hominum res eſt, quam mente recondas?
Quantula, quam viſas, gens oriunda luto?
5. Hanc tua cœligenis æquavit penè miniſtris
Dextera, et illuſtri cinxit honore comas.
6. Illius, Omnipotens quidquid manus intulit orbi,
Juſſiſti nutus imperiumque ſequi.
7. Accepêre jugum pecudes, armentaque paſſim
Bucera, quæque colunt invia luſtra feræ:
8. Quæque viam ſuprà carpit per inane volucris;
Quique ſub hâc gaudet findere piſcis aquas.
9. Quàm tua, Cœlicolûm Rex, implet Gloria terras!
Æthereas quantùm tranſvolat illa domos!

IX.

PECTORE te toto recolam; te voce canorâ,
Factaque per populos ſuſpicienda feram.
2. Gaudia, te ſpectans, carpam ſine fine modoque:
Exultans cythara, te, Pater Alme! canam.
3. Territa, te coram, verſo gens hoſtica tergo
Corruit, et gelidam cæſa momordit humum.
4. Te coram lis acta mihi eſt; te Judice, vici:
Sunt comites ſolii Juſque Fideſque tui.
5. Increpuit genteſque furor tuus obruit, ipſa
Juſſit et æterna Nomina nocte premi.

6. Nunc

6. Nunc eat, et populi clades gens hoſtica, verſa
Mœnia, de faſtis oppida raſa canat.
7. At ſolium ſine fine Deo eſt, qui legibus æquis,
Semper et auguſto Numine cuncta regit.
9. Rebus in afflictis Hic murus aheneus, Arcis
Hic inopi, noxam cùm timet, inſtar erit.
10. Ergo, Deus! te qui noſcit, te fidet amico;
Qui renuis nulli, quam prece poſcit, opem.
11. Pangite, quos meruit Solymam Qui protegit, hymnos;
Geſtaque per populos Fama loquatur anus.
12. Ille memor fuſo repetit pro ſanguine pœnas;
Nec miſeri ſurdâ reſpuit aure preces.
13. Tu, Deus! adſer opem; quibus implicor, adſpice fluctus;
Mors priùs eſt, memini, te Duce, victa mihi.
14. Sic ego te, laudeſque tuas, partamque ſalutem,
Sublimi Solymæ lætus ab arce canam.
15. Scilicet ipſa ſuis gens ſubdola caſſibus hæſit;
Et ſcrobe quam fodit contumulata jacet.
16. Hæc recolenda Deus raræ monumenta reliquit
Juſtitiæ, prêndi dum jubet arte dolum.
17. Numinis immemores populos, ſcelerumque miniſtros
Præcipites tellus ſub pede rupta trahet.
18. Nulla ſed afflictos mergent oblivia: nunquam
Succeſſu miſerûm ſpes caritura ſuo eſt.
19. Surge, Deus! victor ne tollat homuncio criſtas;
Imperii populos ſub juga coge tui.
20. Incute terrorem, Vindex! cœloque rebellis
Progenies fictam ſe ſciat eſſe luto.

X.

QUO, Deus! abſcedis? rerum Tutela mearum!
Cur, Pater! in mediis ſubtrahis Ora malis?
2. Impius, ah! tenuem faſtu premit uſque nefando;
Conſiliis pereat qui, precor, ipſe ſuis.
3. Quod cupit, hoc jactat ſcelus; et dum palpat avarum,
Hunc in deliciis, quem Deus odit, habet.

4. Dumque ſupercilio cœleſtia deſpicit alto,
Nec quærit tumidus, nec putat eſſe Deum.
5. Ex voto dum cuncta fluunt, et criminis Ultor
Stat procul, hoſtiles non timet ille manus.
6. Quas, ait, incurrunt alii, ridebo ruinas
Incolumis, rerum deſpiciamque vices.
7. Os dolus et fraudes armant, convicia linguam;
Mille ſub hac peſtes, mille venena latent.
8. Sueta latrocinio, paſſim per opaca viarum
Sævit, et innocuo ſanguine dextra rubet.
9. Quemque voret fixis oculis deſignat egenum;
Inque ſuos caſſes, inſidiaſque trahit.
Sic leo, quam torvo conſpexit lumine, prædam
Involat, et laceram ſævus in antra rapit.
10. Sæpe necem clademque parans blanditur, et atram
Ingluviem, miſeros dum vorat, arte tegit.
11. Te, Deus! immemorem gens hæc et lumine caſſum,
Et vacuum cura pectus habere putat.
12. Exorere, et validâ miſeros, Pater! aſſere Dextrâ;
Eluat hos animo nulla ſenecta tuo.
13. Impietas impunè tuas cur provocet Iras?
Numinis Ultrices cur neget eſſe manus?
14. Quæ patimur tu damna vides, et mente recondis;
Aptaque vindictæ Dextera tela gerit.
Præſidio tenuem, tutela protegis orbum;
Sentit Uterque tuam, dum furit hoſtis, opem.
15. Perde truces, ſcelerum cæſis autoribus ipſum
Perde Nefas, ſceleri ne ſit in orbe locus.
16. Tu ſceptrum ſine fine geris; gens impia peſſum
Ibit, et ex imâ ſtirpe reciſa ruet.
17. Supplicis exaudis gemitus, et pectora firmas;
Et prona miſeri ſuſcipis aure preces.
18. Tu, Deus! afflictos, patribus tu protegis orbos;
Hoſtica nec quiſquam, te Duce, tela timet.

XI.

NUMINE cur fretus jubeor juga linquere nota,
Ut volucris, trepido cùm fugit icta metu?
2. Impius, en! arcum sinuat; sociataque nervo,
Per scelus, insontem cæca sagitta petit.
3. Legibus extinctis, quo se mens candida vertet?
Heu! Pietas quid se quo tueatur habet?
4. At Pater Omnipotens, solio sublimis ab alto,
Adamidûm vigili lumine facta notat.
5. Dum probat insontes, odio sectatur iniquos,
Quosque juvant fraudes, bella, rapina, neces.
6. Sulphur in hos et turbo ruent. vibratus et ignis
Desuper; hæc merces impietatis erit.
7. Nam Pater æthereus, Fons jugis et Arbiter æqui,
Jus amat, et placido despicit ore pios.

XII.

FER, Deus! auxilium; Pietas, en adspice! terras
Sanctaque Simplicitas liquit, et alma Fides.
2. Quisque per insidias socium fallacibus umbris
Lactat, et indignis mancipat ora dolis.
Candor abest omnis, nec menti consona vox est;
Hæc ubi blanditur, concipit illa nefas.
3. At Deus exscindet dulci lita labra veneno,
Quæ fera jucundo toxica melle tegunt;
Eruet et linguam vano quæ grandia typho
Efflat, et ampullis ambitiosa tumet.
4. Obruet artificem sceleris, qui fræna pudoris
Excutiens, Linguas nunc acuamus, ait;
Nos penes imperium est linguæ, vocisque potestas;
Libera quis duros mittat in ora lupos?
5. At Deus excitus miserûm clamoribus, Ultor
His ego suppetias, inquit, opemque feram:
Quamque, dolis armata, premit violenta Tyrannis,
Auxilio Pietas tuta futura meo est.
6. Pura Dei vox est, argenti fusilis instar,
Igne quod admoto septima testa probat.

7. Hostis

7. Hoſtis ab inſultu, rerum Pater! aſſere juſtos;
Excubiaſque ſacro pro grege ſemper age.
8. Impia progenies nos obſidet undique, viles
Dum ſinis et fæcem plebis honore frui.

XIII.

QUO, Deus! uſque mei capient te oblivia? vultum
Durus et averſus quò, Pater! uſque teges?
2. Quò miſer uſque ferar dubius? luceſque fatigans
Quò dolor, hoſtilis quò premet uſque furor?
3. Adſpice res lapſas, facilem da planctibus aurem;
Luce retroſpectans da propiore frui.
Optatum mox redde jubar; mihi lumina ſomno
Perpetuo ne Mors invidioſa premat.
4. Ne ſine fine meis inſultet cladibus hoſtis,
Et, me proſtrato, gens fera cantet Io.
5. Es mihi tu vitæ ſpes, et tutela ſalutis;
Et tuus afflicti pectora lenit Amor.
6. Ergo tuas laudes referam cœleſtibus hymnis;
Et mihi te facilem propitiumque canam.

XIV.

NUMINIS extincto ſenſu, gens ſtulta virorum
In cœlo nullum ſomniat eſſe Deum:
In ſcelus omne ruens confundit faſque nefaſque,
Perdita; nec juſtum quem vocet Orbis habet.
2. Deſuper æthereo proſpexit lumine terras
Rerum Opifex, famulam qui pede calcat humum:
Luſtravitque genus mortale, ut diſceret ecquis
Senſus in Orbe foret Numinis, ecquis amor.
3. Sed ſimul in præceps omnes lymphaticus error
Egerat, et ſcelerum purnicioſa ſitis:
Fugerat hinc Pietas, nec, qui ſine crimine vitam
Tranſigeret, de tot millibus unus erat.
4. Plebis an ignorant Proceres ſe ſanguine paſci,
Ceu dape, nec ſuperûm ſolvere vota Patri?
5. At Deus, inſontes clypeo qui protegit, olim
His quatiet ſubito corda profana metu.

6. Hei

6. Hei mihi! consilium ridet gens impia justi;
Nempe quod in Domino spem locat ille suo.
7. O Precor! auxilium sacra de rupe Sionis
Fulgeat, et prisco fœdere pacta salus.
Vincla Deus reduci populo cum dempserit, hymnos
Tollet in astra Sion, Abramidûmque domus.

XV.

TELLURIS, Cœlique Sator! tentoria tecum
Quis tua, quis montis culmina sacra colet?
2. Cui mens labe vacans; legi cui consona vita;
Pectora perfidiæ nescia, lingua doli.
3. Felle caret, nec obest socio; nec dulcis amici
Nomen in opprobrium ludibriumque trahit:
4. Deprimit osorem, cultorem Numinis effert;
Nec sua solicitant fallere damna fidem:
5. Nec premit usurâ tenuem, nec prodere cogit
Innocuos auri pernicioſa fames.
Hæc quicunque potest, stat nullo mobilis ævo;
Et colet æternùm Templa sacrata Deo.

XVI.

PRÆSIDIO Dextrâque tuâ me protege, rerum
Conditor! in te spes certa repôsta mihi est.
2. Te, Deus! agnosco Dominum, nullius egenum;
Quem nequeo cultu demeruisse meo
3. Siqua tamen studioſa tui gens luminis aurâ
Vescitur, hanc studio prosequor usque pio.
Altiùs humanis siquis caput extulit, illum
Dulce mihi est famulâ sustinuisse manu.
4. At spreto quicunque Deo simulachra Deorum
Muta colunt, pœnas, quas meruêre, luent.
Absit! ut his sociem cœptis immanibus aras,
Nostra vel infando dextra cruore litet.
Absit! ut hæc memorans os se contaminet; aures,
Absit! ut offendant nomina læva meas.
5. Summa meæ sortis Deus est, Custosque fidelis;
Sufficit Hic largâ præmia læta manu.

6. Hæ-

6. Hæredi mihi ſignat agrum, qui, mille renidens
Lautitiis, domino gaudia mille parit.
7. Tolletur, me vate, Deus ſuper ætheris orbes:
Hujus ego nutu, conſilioque regor;
Hujus et afflatu ſacras præcordia flammas
Concipiunt, pulſâ nox ubi luce redit.
8. Hunc oculis, hunc mente fero ſine fine; ruina,
Hic modò ſit dexter, nulla timenda mihi eſt.
9. Geſtiet ergò mihi mens, et cum pectore lingua;
Nec deerit tumulo ſpes animoſa meo.
10. Nam neque permittes animam, Pater Alme! tenebras
Inter in infernâ ducere valle moras;
Nec tibi dilectum, tumuli ſub fornice, putres
Pulveris in ſordes durus abire ſines.
11. Ad tua ſecurum me duces atria; paſſus
Tu face cœleſti per loca ſenta reges.
Mille tuos vultus comitantur gaudia; vitæ
Delicias omnes Dextra perennis habet.

XVII.

SANCTE Parens! aurem juſtis adverte querelis;
Votaque ſuſpecti ſuſcipe pura doli.
2. Quod jus faſque jubent tandem decerne; ſereno
Æquus et è ſolio deſuper æqua vide.
3. Tu Deus! egiſti cenſuram, noctis in umbrâ
Pectoris et judex interioris eras.
Nil tamen hîc acies tua noxæ repperit; ori
Scilicet injeci ſtricta lupata meo.
4. Legis ad obſequium ſatago dum flectere mores;
Quas teneant, didici, Viſque Doluſque vias.
5. Ne mihi quam monſtras linquatur ſemita vitæ,
Ne pede vacillem, tu Deus! uſque præi.
6. Te, Deus! oravi: te tangent vota precantis:
Auſcultans famuli fac rata vota tui.
7. Da mihi te facilem, famulos qui Vindice Dextrâ
Protegis, hoſtiles cùm cecinere tubæ.
8. Me tege pupillam veluti, me conde ſub alis,
Præſidii tutum præſtet ut umbra tui.

9. Un-

9. Undique me cingit crudelis et ingruit hoſtis:
Hic gazas, jugulum per ſcelus ille petit.
10. Omnibus ora nitent, turgent abdomine ventres;
Ipſaque, dum ſpirant funera, verba tument.
11. Quà feror, obſervant greſſus; inſtantque premuntque:
Utque vorent, ſævo lumine facta notant.
12. Sic cervum veſtigat, hians immanè, leæna;
Sic oculo paſſus inſidiante legit.
Non aliter capream de rupe leunculus altâ
Signat, et obſervat, quà fugit illa, viam.
13. Surge, Deus! præverte neſas, quod parturit hoſtis
Impius! hunc, miſſo fulmine, dede neci.
14 Eripe me dextris, quas caſtigare nocentes,
Aptaque vindictæ ſpicula ferre jubes.
Da, precor, imbellem me ne premat improba mundi
Colluvies, nimias quæ natat inter opes.
Das illi tellure frui, dapibuſque ſaginas,
Quas tibi de cornu divite fundit humus.
Succedit loculis proles numeroſa paternis,
Arvaque diſcinctus ſulcat avita nepos.
15. Aſt ego, cùm ſurgam redivivus, fæce ſepulcri
Depoſitâ, vultu perfruar uſque tuo.
Hâc lucem de luce traham, radioſque perennes:
Hic fructus, merces hæc pietatis erit.

XVIII.

TU mihi delicium es, Rex ô cœlique, ſolique!
Me tua cœleſti Dextera fulcit ope.
2. Tu, Deus! et vindex, et pluſquam adamantina rupes,
Tu columen vitæ præſidiumque meæ es.
Spes mea te clypeo, te ſolo fidit aſylo;
Durabitque tuo robore fulta ſalus.
3. Te precibus votiſque colam, cui debita laus eſt:
Hoſtis ab inſidiis ſic ego tutus ero.
4. Me dolor obſedit Lethi: me terruit ingens
Gurges, et infandis Lerna referta malis.
5. Undique terrificus tumuli circumſtetit horror;
Et laqueis hæſi, Mors truculenta! tuis.

6. Fluc-

6. Fluctibus è mediis et lethi faucibus atris,
Ad Dominum ſupplex vota Deumque tuli.
Ille preces humiles ſuperâ ſuſcepit ab aulâ;
Et facili planctum ſupplicis aure bibit.
7. Mota fuit tellus, nutârunt vertice montes;
Imaque cum ſummis plena tremoris erant.
8. Naribus efflavit nebulas Deus excitus irâ,
Cunctaque flammantes volvit ab ore faces.
9. Æthere depreſſo, ſolio deſcendit ab alto:
Nubila ſidereos implicuêre pedes.
10. Ventorum volucres humeris circumdedit alas,
Scandit et ætherei flammea terga chori.
11. Quáque volat, nubes glomerans ſe condidit umbris;
Et circumfuſis undique texit aquis.
12. Ut jubar admovit, cœperunt hiſcere nubes,
Igne micare polus, grandine terra quati.
13. Ore Deus ſacro tonuit; mox, grandine mixta,
Fulmina cœleſti deſilière domo.
14. His jaculis pavidos disjecit et obruit hoſtes,
Ultrici geminans ignea tela manu.
15. Ut Deus increpuit, pelagi ſe pandit abyſſus;
Aruit et refugas alveus inter aquas.
Ut rutilos patulis efflavit naribus ignes,
Icta metu latebras ima recluſit humus.
16. Deſuper auxilium tulit; et me, mille ſepultum
Fluctibus, exertâ ſuſtulit ille manu.
17. Cúmque calens irâ premeret me fortior hoſtis,
Hic mihi de cœli vertice miſit opem.
18. Straverat incautum gens impia rebus in arctis:
Hic baculo nixum ſurgere juſſit humo.
19. Carceris obſeptum tenebris eduxit in auras
Ætheris; hoc patrii pignus amoris erat.
20. Præmia conceſſit recti Moderator et æqui,
Quæ meruit pietas, et ſine labe manus.
21. Præbuit obſequium legi ſincera voluntas;
Conſcia nec ſceleris menſve manuſve fuit.
22. Ante oculos lex ſemper erat, nec in æquoris undas
Sculpta Dei digitis juſſa tulêre Noti.

23. Mens

23. Mens mihi pura fuit; nec, cùm ſuaderet iniquum,
Indulſi genio libera fræna meo.
24. Grata Deo pietas mercedem rettulit; inſons
Dextera munificâ mox cumulata manu eſt.
25. Te, Deus! agnoſcit ſanctum pius, integer æquum;
Purus es et puris, tetricus uſque malis.
27. Tu, Pater Omnipotens! humilem de pulvere tolles:
Ardua cœleſti tu pede colla premes.
28. Tu mihi depelles tenebras; et luce ſerenâ,
Sedibus è ſuperis te radiante, fruar.
29. Te duce perrumpam validos, quibus implicor, hoſtes;
Mœnia tranſiliens, te duce, victor ero.
30. Recta via eſt, quamcunque teris; vox fuſilis auri
Æmula: tu clypei protegis ære pios.
31. Alme Parens! quid, te ſemoto, Numinis uſquam eſt?
Te niſi, quid magni maximus Orbis habet?
32. Tu mihi das vires, et cingis robore lumbos:
Tu ſternis faciles per loca cæca vias.
33. Tu curſu ſuperare levis veſtigia cervæ,
Et juga ſecurum ſcandere ſumma jubes.
34. Tu dextram bellare doces: mihi ferreus arcus
Rumpitur; eſt impar viribus ille meis.
35. Texiſti clypeo, fulciſti robore dextræ;
Meque tuus pavit ſemper et auxit amor.
36. Pandit iter tutum Bonitas tua; neve labaret,
Neve vacillaret pes mihi, cura fuit.
37. Hoſtibus indixi bellum, cepique fugaces;
Nec, niſi proſtratis, patria viſa mihi eſt.
38. Vulnera vulneribus cumulans tota agmina ferro
Mactavi, pedibus mox ſubigenda meis.
39. Robore me valido tua cinxit dextra: rebelles
Hæc eadem domitos in mea vincla dedit.
40. Te duce, cervices mihi ſubmiſêre Tyranni;
Impia juſſiſti dedere colla neci.
41. Vota Deo ſtrictas inter fudêre ſecures:
Ille ſed averſâ reſpuit aure preces.
42. In cineres verſos Notus abſtulit: inque plateis
Hoſtica calcavi corpora, more luti.

43. Tu,

43. Tu, Deus! ampla mihi pacato regna dedisti;
Serviet et sceptris gens peregrina meis.
44. Offeret obsequium, nostris excita triumphis,
Turba frequens; tellus ultima dona dabit.
45. Fama mei ignotas quatiet formidine gentes,
Quasque colunt latebras, sepositosque lares.
46. Vivat Honos. Nomenque Dei; qui robore mentem
Firmat, et æternùm vivere posse dedit.
47. Ille mihi vires reparans pessundedit hostes,
Subdidit et sceptris colla superba meis.
48. Tu, Deus! es Vindex; humilem tu tollis in altum:
Impia tu populos ponere tela jubes.
49. Ergò tuos titulos nunc audiet ultima tellus,
Et mihi perpetuum laus tua carmen erit.
50. Quem tibi sacrâsti, tua servat dextera regem:
Hæc eadem sobolem cum patre porrò teget.

XIX.

NUMINIS inscriptæ titulis sunt ætheris arces,
Et rerum dominâ regia picta manu.
2. Lux lucem, noctemque premens nox altera, laudes
Artificis memorant nocte dieque Sui.
3. Non tam seposita est, nec gens tam barbara, voces
Illarum quæ non jugiter aure trahat.
4. Omnibus astriferâ radii mittuntur ab aulâ;
Et bibit æthereos ultima terra sonos.
Adspicis, ut solidis surgant palatia gemmis,
Sol ubi purpureum fundit ab axe jubar.
5. Sponsi more novi, thalamo se tollit Eoo;
Carpit et, exultans more gigantis, iter.
6. Littus in Hesperium roseo dum fertur ab ortu,
Omnia vivifico, quà volat, igne fovet.
7. Sed magè flexanima est Domini lex, nescia labis:
Expolit hæc mentes fida magistra rudes.
8. Æquius hâc nihil est; nihil est hâc purius unâ:
Hæc cor lætitiâ, lumina luce beat.
9. Huic pietas est pura comes, luceſque perennes:
Nil habet erroris, nil tegit illa doli.

10. Vilius

10. Vilius hâc aurum eſt, quod ſeptimus eliquat ignis:
Dulcia nec tam ſunt condita mella favis.
11. Lex monet, et mentem famuli præmunit; et ampla
Præmia fert quiſquis, quod jubet illa, facit.
12. Hei mihi! caligat mens ad ſua crimina: dele
Tu, Pater! arcano quæ fovet illa ſinu.
13. Ne tumeat, ſceleri fac ne ſe mancipet: hydris
Mille repurgatis, ſic ego purus ero.
14. Suſcipe quæ promo, tacitâ vel mente voluto:
Quod vivo et vigeo, munus id omne tuum eſt.

XX.

REBUS in anguſtis pateant tibi Numinis aures;
Magnus et Iſacidûm ſit tua parma Deus.
2. Advolet ex adytis cinctus victricibus armis,
Et ferat è ſacrâ rupe Sionis opem.
3. Sitque memor, donis quoties cumulaveris aras;
Donaque promiſſo deſuper igne probet.
4. Mollibus adſpiret Zephyris, et vota ſecundet;
Sitque ratum quicquid mens ſine labe petit.
5. Sic ubi tu voti compos ſervabere, paſſim
Vindicis extabunt læta tropæa tui.
6. Annuet optatis Deus, et, me vate, miniſtri
Quem ſibi ſacravit proteget ille caput.
Illius, è ſuperæ ſacris penetralibus aulæ,
Auris erit votis pervia, prompta manus.
7. Ille rotis, hic fidat equis et fortibus armis:
Supplice nos Domino fundimus ore preces.
8. Illa jacet gens ſtrata ſolo; nos robore firmo
Numinis erexit ſuſtinuitque manus.
9. Magne Parens rerum! patriæ tu protege patrem;
Et populi votis annuat ille ſui.

XXI.

QUAM, Pater Alme! tuo Rex plaudet Numine fultus;
Clamabit quoties, te Duce, victor, Io!
2. Tu rata feciſti tacitâ quæ mente popoſcit;
Vana nec alipedes verba tulêre Noti.

3. Prævertêre preces opulentæ munera Dextræ,
Gemmiferum cinxit cùm Diadema comas.
4. Ut vitam petiit, vitam ſine fine dediſti:
Et te perpetuus Vindice crevit honos.
6. Hôc tu felices feciſti rege tribules:
Luce tui vultûs geſtiit ille frui.
7. Quâque priùs fidit, tua ſemper gratia præſtò eſt;
Dirigit et greſſus, nec titubare ſinit.
8. Præda cadent odiis armati triſtibus hoſtes;
Induet et manicas gens ſcelerata tuas.
9. Te, Deus! accenſo, ſcintillans ſulphure fornax
Hauriet hanc, fervens et teget ora cinis.
10. Arva ſuas meſſes, fœtus quoque ſubtrahet arbor;
Et genus ex iſto ſemine nemo trahet.
11. Scilicet occultâ gens hæc te fraude petivit:
Verſa ſed in fumum fraus truculenta fuit.
12. Ergò ſequeſtratam meritâ tu cuſpide figes:
Strictaque jam vindex ſpicula nervus habet:
13. Exere tu Vires: æquata Potentia cœlo
Carmen erit nobis, laudis et ampla ſeges.

XXII.

AH! Deus, ah! me cur liquiſti? ululatibus aures
Cur, procul abſcedens, ſubtrahis uſque meis?
2. Te noctu, te luce voco; ſed nocte dieque
Tu famuli durâ negligis aure preces.
3. Ad pia vota, Deus! pelagi tu ſurdior undâ es;
Sanctus es Ipſe tamen, templaque ſancta colis.
4. Numine fulta tuo Solyme ſtetit, inter et hoſtes
Te domus Iſacidûm Vindice tuta fuit.
5. Admovêre preces; tua juvit Dextra precantes;
Nec Spes erubuit, Numine nixa tuo.
6. Nulla mihi jam forma viri eſt; ah! reptilis inſtar,
Calcor, et opprobriis undique mille petor.
7. Qui ſpectator adeſt, ridet ringitque, caputque
Quaſſat; et hæc in me ſannio probra jacit:
8. Ille Deo fidit; nunc, cui ſe credidit, illi
Sit Deus auxilio, ſiquid amoris habet.

9. M

9. Me tamen, Alme Parens! traxiſti matris ab alvo;
Tu quoque lactenti ſpes mihi dulcis eras.
10. Me tua ſuſcepit naſcentem Dextera: cunas
Texit ab inſidiis mox tua cura meas.
11. Ne procul abſcedas; cervicibus imminet hoſtis:
Ah! niſi tu dederis, nil mihi reſtat opis.
12. Mille truces cingunt et limant cornua tauri,
Quos dape Baſanis lauta ſaginat humus.
13. Rictibus horrendi pandunt immanibus ora:
Trux leo balantes ſic rugit inter oves.
14. Inſtar aquæ fluitant artus, compage ſolutâ;
Liquitur et ceræ cor mihi more novæ.
15. Areſcit, ceu teſta, vigor; vox faucibus hæret:
Et mihi jam tumulum juſſa recludit humus.
16. Infeſti cinxêre canes, et ſanguine gaudens
Turba; manus foſſas ære pedeſque vides.
17. Oſſa miſer numerem: tamen his fera lumina paſcit
Cladibus inſultans gens ſcelerata meis.
18. His ſpolium ceſſit, me qui velabat, amictus;
Et lis de tunicâ ſorte dirempta fuit.
19. Spes vitæ Columenque meæ! ne longiùs abſta;
Quam potes, adfer opem; nectere parce moras.
20. Enſibus infandis, quibus impetor, eripe vitam;
Circumlatrantes undique pelle canes.
21. Dextera fulmineo tua comprimat ora leoni,
Exuat et cornu monocerota truci.
22. Fratribus ergò meis, populi ſpectante coronâ,
Ut decet, invicti Numinis acta canam.
23. Facta Dei laudent, quibus eſt Reverentia Cœli,
Iſacidûmque tribus, Abramidûmque genus.
24. Ille nec afflictos eſt dedignatus; egenis
Ora nec avertit, clauſa nec Auris erat.
25. Illius attollam laudes, et dulce putabo
In medio populi ſolvere vota choro.
26. Se ſaturabit inops; factum mens Numine freta
Efferet, æternis mox fruitura bonis.
27. Accurrent populi memores à finibus orbis,
Seque ſimul ſternent illius ante pedes.

28. Ille manu forti rerum moderatur habenas,
Sceptraque quot Veſper, quotquot et Ortus habet.
29. Hunc colet Autorem rebus qui floret opimis,
Expletus dapibus, lautitiiſque meris:
Proximus et tumulo, ſupplex dabit oſcula plantis;
Hoc ſine nam fruſtra languida membra leves.
30. Serviet et ſoboles cœlo devota; Deoque
Sub Duce, militiæ pars erit una ſacræ.
31. Diſcet et ex illâ proles ventura favorem
Numinis, et Dextræ cuncta regentis opus.

XXIII.

BLANDUS ut upilio, me paſcit Conditor orbis:
Ne mihi quid deſit, providus ille cavet.
2. Dat ſatur ut recubem pratorum in gramine molli:
Ducit et ad rivos lenè ſonantis aquæ.
3. Cor recreat, rectique viam mihi monſtrat et æqui;
Illius ut laudes lætus in aſtra feram.
4. Non ego degeneri quaterer formidine, lethi
Ante oculos quamvis vallis opaca foret.
Tu, Deus! es præſtò, baculo veſtigia firmans
Ne titubem; vires reſtituiſque meas.
5. Hoſte palàm tu das plenis accumbere menſis;
Et mihi regales porrigis ipſe dapes.
Tu caput irroras ſucco felicis olivæ;
Sufficis et largâ pocula plena manu.
6. Me tua defendet Bonitas, dum lumine veſcar;
Per ſalebras greſſus diriget illa meos:
Inque tuis adytis, rerum Pater Alme! morabor;
Hìc, ubi perpetuò gaudia lætus agam.

XXIV.

TERRA Dei eſt, terramque ſinu qui ſuſcipit Orbis;
Quidquid et indigenûm Terra vel Æquor habet.
2. Illius æquoreis terram ſtabilivit in undis
Dextera, flumineas fixit et inter aquas.
3. Quem colit Hic, ecquis nitatur in ardua montis?
Ecquis ſacratâ ſiſtet in æde pedem?

4. Cui

4. Cui manus eſt inſons, cor purum, neſcia faſtûs
Mens; nec perjura eſt lingua, nec uſa dolo.
5. Hunc Deus, Autor opis, donis cumulabit opimis;
Et dabit electo cum grege recta ſequi.
6. Numinis ore frui quiſquis ſic ambit et ardet,
Solus hic Abramidûm ſe putet eſſe genus.
7. Pandite jam valvas, Princeps et Gloria Regum
En! ſubit; æternas pandite, Templa! fores.
8. Ecquis Hic eſt, Regum decus ingens? Robore pollens,
Ille triumphali ventilat arma manu.
9. Majeſtas ſublimis adeſt; ſe ſponte perennes
Recludant aditus, excutiantque ſeras.
10. Ecquis adeſt tantâ Rex Majeſtate coruſcus?
Hôc Rex, qui bello fulminat, Ore nitet.

XXV.

TE, Deus! obſervo; mens te mea ſuſpicit unum,
Præſidioque tuo res ego credo meas.
2. Numine te fido; nec ſit te fidere turpe;
Nec recreet mentes noſtra ruina truces.
3. Spes te nixa probro ſit nulli: dedecus orbis
Sit gens, quæ nullo crimine læſa fremit.
4. Alme Parens! da nôſſe viam; veſtigia fulci;
Et face prælatâ pande ſalutis iter.
5. Dux mihi ſis, et recta doce, Spes Unica vitæ!
Quâ fruor, eripiet ſpem mihi nulla dies.
6. Ante oculos ſit priſca tibi clementia; priſcus
Hæreat æternùm pectore fixus amor.
7. Exoret tua te bonitas; delicta juventæ
Hæc tegat, et cæcâ crimina nube premat.
8. Eſt juſtus, comiſque Deus; gens diſcit ab illo
Devia, quod fugiat, quodque ſequatur iter.
9. Mens quibus eſt humilis, manſuetaque pectora, tutas,
Hoc duce, corripient expedientque vias.
10. Illius obſequio vitam qui mancipat, illi
Vallat iter fas hinc, Numinis inde favor.
11. Da mihi, da fœdæ veniam, Pater Optime! culpæ;
Te rogo per patrii quidquid amoris habes.

12. Quantus hic eſt, qui mente Deum timet? Auſpice cœli
Præſide, ſecuram ſeliget ille viam.
13. Gens ignara mali gaudebit pace ſerenâ:
Incolet et patrios ſtirps numeroſa lares.
14. Fœdera ſancta piis Deus et myſteria cœli
Pandet; et his mentes erudit ipſe rudes.
15. Jugiter Hunc oculis tueor: mihi porriget Ille
Promptus opem, laqueis expedietque pedes.
16. Me, Deus! adſpecta placidus, miſerere jacentis;
Et deſolato mox mihi tende manum.
17. Ah! mala creverunt, et curis mille fatigor;
Tu mala, tu mentis nubila pelle meæ.
18. Hos, quibus infeſtor, quibus obruor, adſpice fluctus;
Et veniam famulo da, Pater Alme! tuo.
19. Mille pharetratas oculis circumſpice turmas,
Turgentes odiis, terrificiſque minis.
20. Eripe me turbis; te ſolo Vindice nitor:
Ne ſit dedecori ſpes mea nixa Deo.
21. Me mea defendat pietas, et candida virtus,
Et, tua quæ ſolùm reſpicit ora, fides.
22. Tu Pater Iſacidis, tu murus aheneus eſto,
Et ſacri clypeus præſidiumque gregis.

XXVI.

TE, Deus! appello, vitam qui puriter egi;
Te fidi; ſtabilis pes mihi ſemper erit.
2. Nunc age cenſuram; cum moribus excute pectus,
Quidquid et arcanæ pectora labis habent.
3. Fixus amor menti tuus eſt; benefacta putanti
Omne fuit ſtudium, te Duce, recta ſequi.
4. Nec Balatro, nec Vappa levis, nec dedita technis
Turba, ſodalitii pars fuit ulla mei.
5. Hunc ego, flagitiis vitam qui polluit, odi;
Nec mihi vir nequam fœdere junctus erat.
6. Ergò, ubi me purâ luſtravi fluminis undâ,
Ante tuas aras cum prece thura dabo.

7. Hìc

7. Hìc ego perſolvam grates; miracula pandens
Hìc tua, te Dominum præco ſub aſtra feram.
8. Traxit amore ſui tua me domus, æmula cœlo,
Quæque tuâ ſemper regia luce nitet.
9. Ne me, quâ pereunt fontes, involve ruinâ;
Nec tumidis ſævo cum grege merge vadis.
10. Eſt illi ſcelerata manus; corruptaque donis
Dextera venalis per ſcelus auget opes.
11. Hunc ego declinans incedam tramite recto;
Tu modò fer, quam te poſco, miſertus opem.
12. Legis ad obſequium flectam veſtigia, laudes
Et coram populo vox canet alta tuas.

XXVII.

CUR ego formidem? Lux, et Spes certa ſalutis
Eſt Deus, et vitæ firma Columna meæ.
2. Barbara gens, in me dum rictibus irruit atris,
Poplite ſucciduo lapſa momordit humum.
3. Non ego ferratas acies, nec ſtricta timebo
Spicula; cœleſtis ſpem mihi fulcit amor.
4. Ore Dei, temploque frui, dum vita manebit,
Summa fuit voti, ſumma futura mei eſt.
5. Ille ſacris adytis bonus et penetralibus altis
Me teget, et rupis, cùm premar, inſtar erit.
6. Ille, quibus cingor, ducibus me præferet ipſis;
Hunc celebrans aris debita thura feram.
7. Te, Deus! inclamo; facilis, Deus! annue votis;
Meque ſalutiferâ protege fortis ope.
8. Reſpice me ſolum, dixiſti: juſſa peregi;
Noſtra tuo ſolùm mens avet ore frui.
9. Lumina deflectens famulum ne reſpue; triſtem
Ne fuge, qui vitæ ſpes mihi ſemper eras!
10. Me licèt horreret pater, et patris æmula mater;
Dextra tamen, ſpero, me tua tollet humo.
11. Tu, quod iter ſubeam, monſtra; facilemque clienti,
Hoſtis ut evitem ſpicula, pande viam.
12. Subtrahe me populi furiis, qui crimine ficto
Me premit, immani ſpirat et ore minas.

13. Spem mihi tu reparas, venturæ gaudia vitæ
Dum recolo, et cœli quæ bona civis habet.
14. Fide Deo, firmaque fidem : ſunt præmia præſtò ;
Erigit, et mentes ſuſtinet Ille pias.

XXVIII.

TE, Deus ! imploro, mea Vita ! ſilentia rumpe,
Ne peream, ceu qui ſe propè buſta videt.
2. Annue quæſitis, ferio dum ſidera planctu ;
Ad tua dum ſupplex porrigo templa manus.
3. Sint procul artifices fraudum, qui blanda loquuntur,
Dum ſociis laqueos mens ſcelerata parat.
4. Redde parem meritis mercedem ; crimine dignas
Fac, Deus ! ut pœnas menſque manuſque luant.
5. Corruet, æthereæ quiſquis miracula Dextræ
Non ſtupet, et nullâ reſtituetur ope.
6. Gloria ſit ſuperûm Regi, qui ſæpe vocantem
Audiit, et memori condidit aure preces.
7. Hic rupes, clypeuſque mihi eſt ; Hoc freta, revixit
Languida mens : numeris Hunc canet illa novis.
8. Attulit Hic quoties regi quotieſque ſalutem ?
Hic ſociis quoties turris ahena fuit ?
9. Cuſtodi populumque bea, Pater ! inſtrue menſas,
Et ſoboli lauro perpete cinge comas.

XXIX.

NUMINIS, Heroes ! ſacras agnoſcite Vires,
Et, quod ſidereâ fundit ab arce, Jubar.
2. Quas ſacra promeruit Majeſtas, pandite laudes ;
Quæque decet templi figite dona tholis.
3. Eminùs auditur Deus inter nubila ; latè
Dum tonat, effuſis dum ſata mergit aquis.
4. Alta Dei quantâ vox Majeſtate coruſcat !
Fulminis in morem quam violenta ruit !
5. Frondeus hâc Libani vertex nudatur, et ingens
Diſſilit horriſono verbere fracta cedrus.
6. Hâc juga ſubſultant, veluti, ſtimulante juventâ,
Bucula per ſylvas, monoceroſque levis.

7. Hujus

7. Hujus et imperio rutilat polus igne minaci,
Crebraque diſruptâ fulmina nube volant.
8. Icta metu deſerta tremunt, nemorumque receſſus,
Teſquaque montanis vix habitanda feris.
9. Mollibus Hæc damis ſobolem, ſylviſque decorem
Excutit; his templum laudibus omne ſonat.
10. Frænat aquas pelagi Deus, et dominatur in undis:
Nec decus imperii terminat ulla dies.
11. Ille ſuo populo vires, paciſque beatæ,
Hoſtibus eliſis, otia læta dabit.

XXX.

QUI mea victrici velâſti tempora lauro,
Te, Pater Omnipotens! et tua facta canam.
More triumphantis noſtris ne cladibus hoſtis
Nequiter inſultet, muneris omne tui eſt.
2. Te, Deus! implorans implevi queſtibus auras;
Nec mora, cœleſti ſum relevatus ope.
3. Me tuus è tumulo favor et pallentibus umbris
Eruit, optatum reſtituitque diem.
4. Dic laudes, gens ſancta! Deo; dic ſupplice grates
Pectore, ſidereos ante voluta pedes.
5. Illius hybernâ fugit ira citatiùs horâ,
Unus et eſt vitæ perpetis Ille Parens.
Me quibus involvunt nocturna crepuſcula, triſtes
Curarum nebulas diſcutit orta dies.
6. Cùm freta ſulcarem ventis felicibus, Alnum
Concutiet, dixi, nulla procella meam.
7. Spem mihi firmâſti, muri, Deus! inſtar aheni:
Spes abiit, vultûs te retrahente jubar.
8. Rebus in acciſis tenſis ad ſidera palmis,
Hæc mihi, nam memini, fuſa querela fuit:
9. Quid juvat exitio caput hoc depoſcere? noſtræ
Quis necis, et fuſi ſanguinis uſus erit?
Tene, fidemve tuam Cineres cantare repôſti,
Solvere vel grates muta Sepulchra queunt?
10. Me, Pater! exaudi, famuli bonus annue votis;
Et pactam propera ferre benignus opem.

11. Tu

11. Tu facis, ut lachrymis ſuccedat riſus; amictu
Tu pro lugubri coccina ferre jubes.
12. Ergò, poli dum luce fruar, tibi carmina pangam;
Factorumque recens gratia ſemper erit.

XXXI.

ARX mea! te fidi, facto pudor abſit; et æqui
Arbiter, Alme Parens! dum premor, adfer opem.
2. Eia age! rumpe moras; inclina leniter aurem:
Unica tu rupes, turris et una mihi es.
3. Spes vitæ Columenque meæ! tu dirige greſſus;
Et Majeſtatis da documenta tuæ.
4. Exue me pedicis, mea Vis! quibus implicor inſons;
Et clandeſtinis eripe, quæſo, dolis.
5. Tutelæ me credo tuæ, Dextræque fideli
Hanc animam, vitæ Fons et Origo meæ!
6. Hunc ego, qui fraudes concinnat, abominor; unum
Te ſequor; in te ſpes certa repoſta mihi eſt.
7. Me tua ſolatur Bonitas: tu lumine juſto
Adſpicis ærumnas, quas ſine fine tuli.
8. Solvit, et hoſtiles tua rupit Dextra catenas,
Enſibus obſeſſas explicuitque vias.
9. Mitis ades, fractumque malis bonus erige; mentem
Torpor habet, macies viſcera, ruga genas.
10. Vita mihi gemitu, lachrymis conſumitur ætas;
Diſſipat et vires, rodit et oſſa dolor.
11. Hoſtibus opprobrium, vicinis fabula vixi:
Et, quibus occurri, civibus horror eram.
12. Non magis extinctos mergunt oblivia, vilis
Nec magis eſt teſtæ lamina ficta luto.
13. Oſſa tremunt, proceres dum cerno dira minantes,
Et conjuratas in mea fata manus.
14. Te tamen adſpecto, Deus! et mens arma, minaſque
Deſpicit hoſtiles, Numine nixa tuo.
15. Lubrica tu fragilis diſpenſas tempora vitæ:
Hoſtica nunc jugulo ſpicula pelle meo.
16. Prome jubar, Vultûſque tui me luce ſerena;
Et fer opem, per te, te, Pater Alme! rogo.

17. Ne

17. Ne mihi ſit probro pietas aut vota vocanti;
Buſtaque perverſis ora pudenda premant.
18. Muteſcat gens fraudis amans, quæ turgida faſtu
Sævit, et inſontes dente proterva petit.
19. Quanta ſequeſtravit Bonitas tua præmia juſtis!
Quàm fuit et famulis Dextra benigna tuis!
20. Dum faſtu, dum felle tumens furit impius hoſtis,
Hos arcana tuæ protegit umbra domûs.
21. Hæc tua laudetur Bonitas, mirabilis orbi,
Quæ mihi præſidium, turris et inſtar erat.
22. Mentis inops vultum te ſubtraxiſſe querebar:
Sed famuli votis auris aperta fuit.
23. Ergò Dei vos urat amor, pia pectora! merces
Ampla Pios, Faſtum debita pœna manet.
24. Perdurate, Deo ſpem qui fixiſtis in uno;
Viribus et mentes inſtruet Ille novis.

XXXII.

FELIX! cui ſcelerum nævos Deus eluit, umbrâ
Cui ſuperinductâ facta nefanda tegit.
2. Felix! cui noxas non imputat Arbiter æqui;
Cujus et eſt nullo mens maculata dolo.
3. Vulnera dum celans fremerem ſine fine modoque,
Oſſibus obrepſit ſicca ſenecta meis.
4. Me manus adflixit tua, ſeu ſol promeret orbi,
Seu premeret roſeum nox revoluta diem.
Squallebant reſides, venis marcentibus, artus,
Ut Canis arenti ſidere toſta ſeges.
5. At ſimul ac morbumque tibi culpamque retexi,
Et ſcelerum tortas multipliceſque vias;
Deſuper affulgens omnem Clementia labem
Suſtulit, et veteris ſemina prima mali.
6. Gens igitur te ſancta colet, ſtata tempora ſervans,
Tu quibus, Alme Parens! inveniendus eris.
Hæc quoque, ne dubites, ſtabit ſecura ruinæ,
Tota licèt tellus obrueretur aquis.

7. Tu

7. Tu mihi præſidium es; mala tu, quibus impetor, arces;
Lætus et auxilio fulcior uſque tuo.
8. Quin, ais, et, cæcæ depellens nubila mentis,
Luce tuos greſſus præradiante regam.
9. Abſit equi vel te muli ſtupor occupet, una
Quos, cùm judicium deſit, habena domat.
10. Mille neces ſcelerum, ſuperi clementia Regis
Juſtitiæ merces et pietatis erit.
11. Exulta, cui pura manus, cui candida mens eſt;
Et Dominum ſpectans gaudia lætus age!

XXXIII.

SANCTA cohors! fer læta Deum ſuper æthera grato
Carmine: grata decet pectora ferre pios.
2. Illius et Citharæ celebrent et Nablia laudes,
Et, quod bis quino ſtamine tinnit, Ebur.
3. Ede novos cantus; et, Io ter voce ſonorâ
Ingeminans, Domino pange perenne melos.
4. Facta Dei fas, labe vacans, comitatur, et æquum;
Verbaque ſunt ipſâ candidiora nive.
5. Jus amat Hic, pectuſque legit ſibi criminis expers;
Illius et donis tota redundat humus.
6. Ille poli volucres Verbo contexuit orbes,
Quotquot et igne micans agmina campus habet.
7. Illius ad Nutum pelagus confluxit, et alto
Gurgite collectas clauſit abyſſus aquas.
8. Hunc metuant quos ſol oriens, quos lumina condens
Adſpicit, et gemino terra ſub axe tremat.
9. Os Deus ut pandit, ſe mundi ſuſtulit ingens
Machina, quam Dextrâ ſuſtinet uſque ſuâ.
10. Impia ſacrilegæ diffiat molimina turbæ,
Quoſque piis nectit mens ſcelerata dolos.
11. Quod ſtatuit ſanxitque ſemel, vis nulla revellet,
Nullaque mutabit disjicietve dies.
12. Eſt felix populus, cœli ſcribetur et Hæres,
Sincerâ Dominum qui pietate colit.

13. Qui

13. Qui regit Imperio terras, et ſidera Nutu,
Humanum ſuperâ ſpectat ab arce genus.
14. Spectat ab aſtriferæ ſacris penetralibus aulæ,
Qui terras habitent oceanique ſinus.
15. Ille, Opifex rerum, mortalia pectora finxit;
Excutit et quidquid mens latebroſa tegit.
16. Denſa nec armatos defendunt agmina reges;
Nec ſtat turba potens viribus ipſa ſuis.
17. Futilis eſt ſonipes expirans naribus ignes;
Illius incaſsùm robore fidit eques.
18. Fert Deus unus opem, placido dum lumine juſtos
Adſpicit, et ſanctis undique vallat iter.
19. Ille pias animas medio de gurgite lethi
Eripit, infeſtam pellit et Ille famem.
20. Quidquid ineſt animi nobis Huic ſerviat uni!
Hic clypeus, vitam quo tueamur, erit.
21. Gaudia concipiet mens, quæ, jactata periclis,
Semper ab Illius læta pependit ope.
22. Nunc, precor, Alme Parens! adſpira mitibus auris;
Noſtra tuo ſiquidem pendet ab Ore ſalus.

XXXIV.

NUMINIS attollam laudes, grateſque rependam;
Hâc ego dum cœli, quam traho, luce fruar.
2. Freta Deo, mens læta Deum jactabit amicum:
Geſtiet exemplo gens pia docta meo.
3. Cœleſtes animæ! devotaque pectora! mecum
Illius unanimi tollite voce decus.
4. Supplicis Ille preces ſuſcepit promptus, et omnem,
Cor ubi diriguit, depulit Ille metum.
5. Vir pius hunc ſpectans accurret, et obvius ulnis
Excipiet, pudor huic et procul omnis erit.
6. Sedibus è ſuperis miſeri, quem conſpicis, Ille
Audivit gemitus, auxiliumque tulit.
7. Agminis aligeri cingit cuſtodia juſtos,
Et ſacra cœleſti Caſtra tuentur ope.
8. Cerne oculis, devota cohors! et ſenſibus imis
Percipe quàm veſtri flagret amore Deus.

O ter felicem! Dominum qui ſuſpicit unum;
Præter et Hunc nullum, quem veneretur, habet.
9. Flecte genu, gens ſancta! Deo: Nil deficit illi,
Hunc Dominum quiſquis ſupplice mente colit.
10. Sæpe fames ipſos domat importuna leones:
Plena tamen juſtis copia ſemper adeſt.
11. Hùc ades, auſculta, ſoboles mihi cara! vereri
Ut diſcas Domini, me duce, juſſa tui.
12. Dulcibus illecebris longi qui duceris ævi,
Qui cupis auratos et ſine nube dies;
13. Os fræno cohibe, validis preme labra lupatis;
Lubricus ingenuo ſit procul ore dolus.
14. Pone modum ſceleri; tantùm ſectare quod æquum eſt;
Et niveâ ſtudium ſit tibi pace frui.
15. Rerum Opifex placido dignatur lumine juſtos;
Et caſtas facili ſuſcipit aure preces.
16. At ſcelerum ſocios ſic fulmine diſſipat iræ,
Nullus ut his toto reſtet in orbe locus.
17. Prona Deo eſt ſemper juſtorum queſtibus auris,
Inque repentinis Dextera prompta malis.
18. At Deus huic præſtò eſt, vitæ quem turpiter actæ
Pœnitet, occulto torret et igne dolor.
Hunc teget, et mediis Vindex ſervabit in undis,
Cui mens eſt humilis, vitaque fracta malis.
19. Mille pium clades circumſtant, mille pericla;
Sed teget hunc ſuperi provida cura Patris.
20. Eſt Deus huic cuſtos; et, tutelaribus armis
Vim prohibens omnem, non ſinit oſſa teri.
21. Artifici damnoſa ſuo, fraus fraude peribit:
Quæque pios odit turba repente ruet.
22. Devotas animas rerum Sator aſſeret olim;
Deque ſacrâ nullum gente perire ſinet.

XXXV.

OCYUS affulgens pro me, Pater Optime! litem
Suſcipe, cum ſævo confer et hoſte manum.
2. Indue te clypeo, cinctuſque potentibus armis
Sta prope; meque tuâ protege, Victor! ope.
3. Hoſtis et ut furiis obſiſtas, ſume bipennem:
Dic mihi, dic animæ, Me duce, ſoſpes eris.
4. Fabula ſit noſtri ſitiens gens dira cruoris;
Tergaque det turpi turba doloſa fugæ.
5. Diſſipet hanc, ſummi miſſus de vertice cœli,
Angelus; ut paleas ventilat ira Noti.
6. Lubrica cingantur tenebris veſtigia cæcis;
Quáque fugit, Vindex Spiritus enſe premat.
7. Hæc foveam caſſeſque mihi, nil tale merenti,
Struxit; et occulto vita petita dolo eſt.
8. O precor! incautum mors caſſibus implicet hoſtem;
Inque ſuas foveas cernuus ipſe ruat.
9. Tunc ego gaudebo cœleſti Vindice tutus:
Ille voluptatis fons mihi jugis erit.
10. Mens ſecum, Deus! Ecquis, ait, par eſt tibi? fortem
Puſio prædonem, te Duce, vincit Inops.
11. In me ſtrinxit atrox acuitque Calumnia dentes;
Finxit et ignoti criminis eſſe reum.
12. Penſavit benefacta malis gens hoſtica, vitæ
Struxit et inſidias perniciemque meæ.
13. Hâc tamen ægrotâ, junxi jejunia votis:
Et caput obſtipum, veſtis et atra fuit.
14. Non magè lugubris mors expirantis amici,
Funera nec fratris, nec genitricis erant.
15. Sed, damnis gaviſa meis, gens ſæva minaxque
Clam coit, et vulgi rictibus uſque petor.
16. Subdola mordaces inter convivia riſus
Ah! movet, et dentem ſannio dente terit.
17. Quò, Deus! uſque premi famulum patiere! leoni
Ecqua dies animam ſubtrahet, ecqua malis?
18. Mille tibi grates, populo ſpectante, rependam;
Audiet et laudes fœmina virque tuas.

19. Abſit

19. Abſit ut inſultet noſtris Injuria damnis,
Impia gens oculo vel petulante notet.
20. Illius alloquiis amor et pax exulat omnis;
Et ſtruit in placidos mens mala mille dolos.
21. Oraque me contra pandens ſcurriliter, Euge!
Euge! ait, optatâ nunc ego luce fruor.
22. Hæc, Pater! adſpectas; taciturna ſilentia tandem
Rumpe, patrocinio meque tuere tuo.
23. Eripe te ſtratis; oculos, Deus! exue ſomno;
Meque tuo, Vindex! et mea ſiſte foro.
24. Subjice cenſuræ mores: hoc deprecor unum,
Me victo, ne gens hoſtica cantet Io.
25. Ne ſecum ſic jactet ovans: Mens læta! triumpha;
En! jacet everſus viribus ille meis.
26. Quem mea delectat clades, qui prælia mecum
Conſerit, huic turpet conſcius ora pudor!
27. Geſtiat inſonti quiſquis favet, oraque ſolvens
Prædicet Hunc, famuli cui pia cura ſui eſt.
28. Te, Pater Alme! canam, qui ſervantiſſimus æqui es;
Nullaque non laudes efferet hora tuas.

XXXVI.

AUCTIBUS immenſis ſcelerum dum creſcere fibras
Conſpicor, et miris luxuriare modis;
Mens ait, Excuſſo legum gens impia fræno
Se prodit vacuam Numinis eſſe metu.
2. Ipſa ſibi plaudit; dum tandem nequiter actæ
Pœniteat vitæ, diſpliceatque ſibi.
3. Impia vox illi eſt, fucataque; neſcia veri
Mens ſtupet, et rectum devia linquit iter.
4. Nocte nefas animo verſat, nec crimina terrent;
Dumque meat lævo tramite, recta fugit.
5. Magne Opifex rerum! tua te Clementia cœlo
Inſerit, et nubes tranſvolat alma Fides.
6. Vaſtius Oceano ſolium eſt, et Montibus altis
Firmius; hôc homines, quadrupideſque regis.
7. Quàm tuus eximius favor eſt! Tu mollibus alis
Protegis Adamidas, incubituque foves.

8. Te

8. Te pandente manum, dapibus ſaturantur opimis;
Reſtinguuntque ſitim flumine dulcis aquæ.
9. Sunt tibi Vitales latices: tu lumine cinctus
Sidereo, roſeâ pectora luce reples.
10. Qui te nôſſe cupit, lenem te ſentiat, opto;
Juſtitiæque tuæ protegat umbra pios.
11. Abſit ut Ambitio pedibus me proterat! abſit
Sedibus excutiat me fera turba meis!
12. Autores ſcelerum ſubitam traxêre ruinam,
Nec proclinatos eriget ulla dies.

XXXVII.

NE freme, Fulgorem gentis dum cernis iniquæ;
Candida nec cruciet pectora Livor edax.
2. Concidet illa brevi, ſucciſi graminis inſtar;
Defluet et teneræ flaccida more roſæ.
3. Tu modò fide Deo, recti ſectator et æqui:
Ille larem, lautas conferet Ille dapes.
4. Arbiter Æthereus tibi ſit mellita voluptas:
Et deſideriis annuet Ille tuis.
5. Hoc Duce, carpe viam; mediis in fluctibus unum
Hunc ſpecta; portum, quem petis, Ille dabit.
6. Illius Auſpiciis probitas tua lumina Solis
Æquabit, medio cum ſecat axe diem.
7. Mente Deum ſpecta placidâ, ſperaque; nec urat
Cor tibi, perverſis cùm nimis aura favet.
8. Iræ pone modum, ruptis ne forſan habenis
In vitium præceps, hâc ſtimulante, ruas.
9. Ibit in exitium gens impia: Numine fretus
Vivet, et huic ſedes terra perennis erit.
10. Parva mora eſt, gens prava ruet; fruſtraque nefandi
Veſtiges ubi ſint rudera priſca laris.
11. Incolet interea terras qui pectore miti eſt,
Hic ubi gaudebit divite pace frui.
12. Dum ſtruit occultas juſto gens impia technas,
Infremit, et dentem perfida dente terit.
13. Ridet at æthereâ Recti Deus Autor ab aulâ,
Exitii cernens non procul eſſe diem.

14. Impius eduxit gladium, lunavit et arcum,
Quo pius occumbat, quo juguletur inops.
15. Sed Deus hôc illi transfiget viſcera ferro,
Franget et ultrici cornua tenſa manu.
16. Sors juſti tenuis Pompam ſupereminet Aulæ
Divitis, et famulas Ambitionis, Opes.
17. Hoſtibus elidet Cœleſtis Dextera vires:
Sinceræ vindex Hæc pietatis erit.
18. Adſpicit ærumnas ſancti gregis Arbiter orbis,
Illius et dempto fine tuetur opes.
19. Ora pio nullus tinget pudor; affluet idem
Deliciis, reliquos dum premit atra Fames.
20. Improba vaneſcet gens, et difflabitur: agnæ
Sic abit in fumos igne peruſtus adeps.
21. Mutua dum ſumit, perſolvit debita nulli
Impius: eſt Juſto ſemper aperta manus.
22. Quem beat et placidum Deus adſpicit, incolet orbem:
Sed premet exoſos fœda ruina lares.
23. Sternit iter juſto rerum Qui ſceptra gubernat;
Et probat hanc unam, quam terit ille, viam.
24. Labitur ille quidem, ſed ſic ut ſurgere poſſit:
Nam Deus infirmis porrigit Ipſe manum.
25. Antè puer charæ pendebam matris in ulnis;
Nunc arat exangues plurima ruga genas:
Non tamen affligi vidi ſine Vindice juſtos,
Poſcere vel natos ore tremente dapes.
26. Larga piis ſemper manus eſt, et dapſilis; olim
Sors quoque ter felix poſteritatis erit.
27. Ergò animum vitiis mox exue, recta ſequutus,
Stare diu in terris qui tua tecta cupis.
28. Juris amans Deus eſt, nec juſtum deſerit; illi
Semper adeſt: præceps cætera turba ruet.
29. Sors erit his tellus, quibus eſt reverentia legum;
Obruet et patrias nulla ruina domos.
30. Jugiter os illis rectum ſpirabit et æquum;
Et pia juſtitiam lingua ſub aſtra vehet.

31. Sancta Dei lex eſt imis infixa medullis:
Illa vacillantes ſuſtinet una pedes.
32. Sævus, in excubiis latitans, his imminet hoſtis;
Et ſtricto jugulum cominùs enſe petit.
33. Sed Deus affulgens famulos tutabitur; umbris
Devotos miſeræ ſubtrahet Ille neci.
34. Tu ſpera, pareque Deo; ſic ſtabis in altum
Evectus, coram dum ruet hoſtis atrox.
35. Vidi ego, nam memini, ſcelerum florere miniſtros,
Ut viret in pingui laurus amœna ſolo.
36. In fumos abiêre tamen; veſtigia nulla,
Umbraque quærenti nulla reperta mihi eſt.
37. Sedulus obſerva juſtos, et reſpice finem:
Pax illis niveos claudet amica dies.
38. Impia colluvies hominum ſimul occidet omnis,
Et ſimul ex ipſâ ſtirpe reciſa ruet.
39. Una ſalus juſto Deus eſt; Hôc pendet ab uno
Vir pius; hôc clypeo ſeque ſuoſque tegit.
40. Muniet hôc pectus, ſceleratâque tela retundet:
Hanc ſibi mercedem vindicat alma fides.

XXXVIII.

NE famulum reprehende, Deus! dum fervidus iram
Colligis, et juſtus ventilat arma furor.
2. Tu mea lethiferis fixiſti pectora telis,
Et gravis afflictum jam tua Dextra premit.
3. Fax iræ violenta tuæ depaſcitur artus,
Nec locus eſt plagis vulneribuſque novis.
Oſſa quatis luxaſque mihi, compage ſolutâ;
Scilicet hæc ſonti debita pœna fuit.
4. Obruor illuvie ſcelerum, ceu vortice ſorptus;
Quôque premor nimiùm, prô dolor! urget onus.
5. Vlnera tabe fluunt, et ſpargitur undique virus;
Stultitiæ merces juſtaque pœna meæ.
6. Curvus in inviſam defigo lumina terram,
Lumina, perpetuo quæ mihi rore madent.
7. Ulcere corroſos urunt incendia renes;
Nullaque pars morbo, nulla dolore vacat.

8. His fractus merſuſque malis, ululatibus, unum
Quod ſupereſt, terras laſſo polumque meis.
9. Telluris cœlique Sator! tibi nuncupo vota:
Tu mala, quæ patior, vix toleranda vides.
10. Cor trepidat, languent tremuli ſine viribus artus;
Nox oculis, acie deficiente, natat.
11. Me fugiunt, quos junxit amor vel ſanguis, Amici;
Et ſpectatores non levis horror habet.
12. Imminet et jugulo ſtrictis manus impia telis;
Et petor opprobriis, compoſitiſque dolis.
13. Aſt ego ſurdus ad hæc, ceu qui ſtupet auribus orbus;
Et, ceu nulla foret vox mihi, mutus eram.
15. Nempe, Parens rerum! ſpes in te noſtra recumbit;
Suſcipies famuli tu pia vota tui.
16. Annue, dicebam, votis, ne fortè vacillem,
Hoſtibus et fiam fabula læta meis.
Annue, ne noſtrâ quiſquam de clade triumphet,
Et proclinatus prociduuſque premar.
17. Succiduo jam penè miſer ſum poplite; præſens
Semper et ærumnæ triſtis imago meæ eſt.
18. Judice te coram vitæ delicta fatebor,
Et tepido cernes imbre madere genas.
19. Hoſtica ſed numero ſuperans et robore pollens
Turba, meis vivit læta vigetque malis.
20. Inſontem premit hæc odiis, benefactaque pœnis
Compenſat, ſtudiis ſemper iniqua piis.
21. Ne me linque, Deus! nec te mihi ſubtrahe; vitæ
Sed Columen! famulo porrige promptus opem.

XXXIX.

CAUTIUS incedam, dixi, ne fortè vacillans
Audeat effari lingua proterva nefas.
Os mihi compeſcam fræno, præſentibus illis,
Quos juvat obliquo tramite prava ſequi.
2. Lingua diu ſiluit, juſtas nec protulit iras:
Quod mihi majoris cauſa doloris erat.
3. Ignis ut incluſus, tacitum cor arſit; in auras
Mox dolor erumpens talia dicta dedit:

4. Da,

4. Da, Deus! annorum numerum, momentaque vitæ
Futilis, extremum da mihi nôſſe diem.
5. Vita brevis, Tecum ſi confers, æmula palmi eſt;
Et nihil, et nihilo ſi quid in orbe minus.
6. Horret iter tenebris, curarum mole gravatur
Pectus, et hæredem neſcit avarus opum.
7. Quid mihi reſtat opis? Te fido, Maxime rerum!
Ancora tu noſtræ, cum furit unda, rati es.
8. Eripe me noxæ, nævos, Pater! elue; lædi
Ludibrio ſtolidi ne patiare gregis.
9. Cura fuit rigidis linguam frænare lupatis,
Tu quia fortunæ, quâ premor, Autor eras.
10. Tolle quod infeſtat, moderatiùs exige pœnas;
Ah! perii plagis vulneribuſque tuis.
11. Ceu tinea erodis formam, dum crimina plectis:
Ah! quàm mortales lubrica turba ſumus!
12. Suſcipe vota, meis aures adverte querelis;
Nec tetricus, lachrymas dum tibi fundo, ſile.
Scilicet extorrem patriis me cernis ab oris;
Et proavis tellus hæc peregrina fuit.
13. Pone tuas iras, et fractum robore pectus
Inſtrue, ſupremum funeris ante diem.

XL.

SPE mihi non vanâ mentem fulcivit, et aures
Indulſit precibus qui regit aſtra meis.
2. Illius ex imâ bonitas me traxit abyſſo,
Juſſit et in ſolidâ figere rupe pedem.
3. Ille novos numeros famulo dictabit et hymnos,
Facta quibus ſuperi ſunt celebranda Patris:
Audiet hos mundi gemino ſub cardine tellus;
Fidet et autori, tacta timore, ſuo.
4. O felix, Domino quiſquis ſpe firmiter hærens
Deſpicit elatos, artificeſque doli!
5. Quis mirâcla, Deus! tua quis benefacta retexat?
Mens hebet hæc verſans; promere lingua nequit.
6. Nec tibi cæſa placent, nec toſta piamina flammis:
Hoc tacitè vulſâ me, Pater! aure mones.

7. En, Deus! en, adſum, dixi, quò juſſeris ibo:
In tabulis proſtant nomina noſtra tuis.
8. Mens jubet obſequium rerum præbere Parenti:
Æternúmque animo lex tua fixa manet.
9. Juſtitiæ monumenta tuæ cantata per orbem
Sunt mihi; nec, memini, vox taciturna fuit.
10. Tu mihi teſtis ades, non hæc ego pectore clauſi;
Sed fidei et partæ præco ſalutis eram:
Non ego celavi populum benefacta, nec illa
Fœdera, quæ nullo ſunt violanda die.
11. Ne mihi te ſubduc, ſed, dum nitet ignibus æther,
Hinc tua me bonitas protegat, inde fides.
12. Obruor ærumnis, ſcelerum dum perfero pœnas;
Lumine nec fas eſt tollere victa malis:
Verticis iſta pilos ſuperant tormenta cruceſque;
Liquitur et nimiis Mens ſuperata vadis.
13. Sit vitæ tibi cura meæ, Dulciſſime rerum!
Et pede, ne peream, mox properante veni.
14. Omnibus opprobrio ſit qui mihi dira minatur,
Hoſtis et obſcœnæ det citò terga fugæ.
15. Opprimat hunc clades, qui dentem dente fatigans
Nequiter, ah! riſu me petulante petit.
16. Geſtiat exultans, te qui ſibi quærit amicum;
Signaque lætitiæ det manifeſta ſuæ.
Quiſquis et auxilium te poſcit, voce canorâ
Dicat, Io! Domino ſit ſua laus et honos.
17. Sum miſer, ah! fateor, tamen eſt tibi cura clientis:
Lenis ades, ſegnes ducere parce moras.

XLI.

O Felix, inopem trutinâ qui penſitat æquâ!
Huic feret afflicto Conditor orbis opem.
2. Hunc Deus incolumem rebus ſervabit in arctis,
Et dabit innubes et ſine nocte dies.
3. Hoſtibus eripiet, vireſque reſarciet ægro;
Ponet et in molli languida membra toro.
4. Adfer opem, dixi, Deus! ablue vulnera mentis:
Heu! tua Majeſtas crimine læſa meo eſt.

5. Me petit opprobriis fera gens, et, Terminus illi
Ecquis, ait, Vitæ, Nominis ecquis erit?
6. Mellea Vox illi eſt, ægrum dum viſit: at, intus
Quæ coquit, abſcedens dira Venena vomit.
7. Turba calens odiis inter ſe murmure cæco
Muſſat, et inſontem tollere fraude parat.
8. En! ait, ille jacet morbo confectus acerbo:
Occidet, et nullâ reſtituetur ope.
9. Qui ſocius vitæque fuit menſæque, jacenti
Imminet, et ſtratum calce ſubinde ferit.
10. Fer, Deus! auxilium; da poſſe reſurgere, digna
Hoſtibus ut referam præmia, parque pari.
11. Hoc, ubi ſacrilegis ſpes intercepta triumphi eſt,
Quem mihi voviſti, pignus amoris erit.
12. Me mihi tu reddens cœleſti Numine fulcis,
Æternúmque tuo das, Pater! Ore frui.
13. Tu, Deus Iſacidûm! tibi, quas decet, aſſere laudes;
Sitque dies titulis nulla ſuprema tuis.

XLII.

CERVUS ut, in medio celſis de montibus æſtu
Actus, in algentes fertur anhelus aquas;
Sic mea Vitali ſatiari Numinis undâ
Mens avet, et Domini languet amore ſui.
2. Gaudet et optat amans vitæ ſe jungere Fonti:
His mihi Deliciis quæ dabit hora frui?
3. Dum ſine fine petunt, ubi ſis cui ſervio, Numen!
Sunt miſero lachrymæ nocte dieque dapes.
4. Scandere me quoties memini penetralia Sacra,
Et longo populos ordine ponè ſequi;
Aurea dum recolo miſſas ad ſidera voces,
Et plauſum, feſtis quem decet eſſe choris:
In lachrymas totus miſer et ſuſpiria ſolvor;
Inter et ærumnas eſt mihi Dulce queri.
5. Cur ita turbaris? Cur te, mens! dejicis exſpes?
Cur ita me torques anxia? Fide Deo.
Scilicet Hic placido recreat mihi lumine pectus;
Et mihi materies Unica laudis erit.

6. Dum queror, in mentem liquidis Jordanis ab undis,
Sepoſitiſque jugis tu mihi ſæpe redis.
7. Gurgitis eſt gurges, rauci comes æquoris æquor:
Fluctibus, infelix, obruor uſque novis.
8. Luce ſed in mediâ bonitas tua fulcit abyſſo:
Nocte, Parens vitæ! tu mihi carmen eris.
9. Tunc ego, Cur, dicam, capiunt te oblivia noſtri?
Rerum Opifex! animæ portus et aura meæ!
Cur, propè confectum curis, lachrymiſque ſepultum,
Me finis immani durus ab hoſte premi?
10. Hic petit inſultans, ubi ſis: ego vulneror inde;
Enſis et in morem permeat oſſa dolor.
11. Cur ita turbaris? Cur te, mens! dejicis exſpes?
Cur ita me torques anxia? Fide Deo.
Scilicet Hic placido recreat mihi lumine pectus;
Et mihi materies Unica laudis erit.

XLIII.

SIS mihi tu Judex, Deus! et crudelibus obſta;
Subdola ne me gens, ne ſcelerata premat.
2. Es mihi tu rupes: ah! me cur rebus in arctis
Ablegas? ah! cur victus ab hoſte gemo?
3. Prome jubar, quo cuncta foves! hôc dirige greſſus:
Scandere da templi limina ſancta tui.
4. Tum mea te referet chelys; et proſternar ad aras,
Lætitias animæ deliciaſque meæ.
5. Cur ita dejecta es? Cur te, mens anxia! torques?
Cur gemis? Ætherei poſce Parentis opem.
Huic ego feſtivo perſolvam carmine grates;
Nec Deus, Hunc præter, quem ſequar, alter erit.

XLIV.

ARRECTA, Deus! aure tuæ Miracula Dextræ
Hauſimus, antiqui quæ cecinêre patres.
2. Gentibus expulſis, ſimul et, te Vindice, cæſis
Indigenis, tellus hoſtica ceſſit avis.
3. Non ſuus hos enſis felicibus intulit arvis;
Nec fuit humano robore parta ſalus:

Hos,

Hos, Pater armorum! peperit tua Dextra triumphos:
Dilectique gregis Lux tua rexit iter.

4. Te rerum Dominum, te Regem aguoſcimus unum:
Fer, Deus! Iſacidis, quam potes unus, opem.

5. Te duce cogemus ſubitò dare terga rebelles,
Et pedibus populos ſubdere colla truces.

6. Non ego vel gladio, levibus vel fido ſagittis:
Nil gladius, nil me miſſa ſagitta juvet.

7. Tu, Deus! hoſtiles fœdâſti pulvere vultus;
Imperioque tuo libera turba ſumus.

8. Ergò tuas laudes omni celebrabimus ævo;
Et fons tu noſtri carminis unus eris.

9. At, procul abſcedens, tu nos hoſtilibus offers
Opprobriis; ſolito more nec arma regis.

10. Terga fugæ trepidos nos cogis vertere: noſtris
Auctus et exuviis impius hoſtis ovat.

11. Præda ſumus, velut agna lupis: patriiſque relictis
Sedibus, in toto quærimus orbe fugam.

12. Et minimo venire jubes, et ſubjicis haſtæ
Captivos: lucri nil tamen inde legis.

13. Objicis opprobriis; et nos vicinia riſu
Excipit, indignis perſequiturque jocis:

14. Fabula ſic vulgi ſumus; et, dum nubila ſors eſt,
Vertice nos moto turba profana notat.

15. Nec modus eſt vel meta malis; ſemperque fatiſcit
Obruta mens curis, turpat et ora pudor.

16. Stringit in inſontem truculenta Calumnia dentes;
Armat et ultrices gens ſcelerata manus.

17. Hæc licèt infeſtent, animo tu firmiter hæres;
Et, tibi quam dedimus, ſtat ſine labe fides.

18. Nec te deſeruit mens tot vexata procellis,
Nec, quod ſignâſti, devia liquit iter.

19. Hauſerunt miſeros habitata draconibus antra;
Mortis et ante oculos vallis opaca fuit.

20. Si tamen inde tui mens eſt oblita favoris;
Si cui, te præter, ſunt data vota Deo:

21. Hocne

21. Hocne tuos oculos fugiet ſcelus, intima cordis
In tenebris acie qui penetrante vides?
22. Te propter luimus, te propter jugiter, eheu!
Cædimur; imbelles ſic laniantur oves.
23. Surge; quid ignavo conduntur lumina ſomno?
Evigila; miſeris ne procul eſſe velis.
24. Cur fugis oppreſſos immani pondere? Noſtræ
Immemor ærumnæ, cur, Deus! ora tegis?
25. Viribus extinctis, animas in pulvere merſas,
Membraque jam cernis tabida fixa ſolo.
26. Eripe te ſtratis; pacti memor aſſere ſervos,
Et bonus hoſtili ſubtrahe colla jugo.

XLV.

DICERE fert animus Regem; nova carmina Regi
Lingua parat; calamo par erit illa levi.
2. Forma viros ſuperans, affuſaque gratia labris
Te beat, et Domini non periturus amor.
3. Eia age, Rex! humeris apta ſtellantibus enſem,
Quem decus, et, bello partus, adornat honos.
4. Macte novis titulis: niveos Clementia currus
Cingat, et auratas Faſque Fideſque rotas.
Sic tua perculſæ diſcent miracula gentes;
Intremet et gemini terra ſub axe poli.
5. Hoſtica lethiferis transfiges corda ſagittis:
Corruet et telis gens numeroſa tuis.
6. Quôque ſedes ſolium, ſtans nullo mobile ſæclo,
Cuncta reget, populis et pia jura dabit.
7. Sunt tibi jus, et fas, et candida pectora cordi;
Impietas odio, menſque referta dolis:
Ergò tibi ſuperûm Rector perfudit olivo
Tempora; præ ſociis hic tibi ceſſit honos.
8. E thalamis quoties procedis lætus eburnis,
Myrrham, aloen, caſiam regia veſtis olet.
9. Regia progenies te cingit, mille miniſtras
Inter honoratas, et tua juſſa ſubit:
A dextris Regina ſedet, ſpectabilis auro,
Quod legit in patriis gens Ophyræa jugis.

10. Tu

10. Tu mihi, purpureæ decus Heroina cohortis!
Auſculta, monitis obſequioſa meis:
Dele animo populoſque tuos, charoſque propinquos;
Nec patris, aut patrii ſit tibi cura ſoli.
11. Blanda tuæ Regem ſuccendat gratia formæ:
Hunc quoque tu Dominum relligioſa cole.
12. Se tibi turba frequens populi proſternet; et ipſæ
Sponte ferent Tyriæ regia dona nurus.
13. Tota nites intus; veſtis tibi texitur auro;
Pallaque Sidoniis ter ſaturata cadis.
14. Ibis in amplexum Regis, ſine compare Virgo!
Cui niveus Phrygii pingitur arte ſinus.
15. Se jungent comites Regum de ſtirpe puellæ;
Lætaque virgineis perſtrepet aula choris.
16. Implebitque vicem ſoboles generoſa parentum:
Omnibus hæc populis, te duce, jura dabit.
17. Ergò mihi nullo, Regina! taceberis ævo:
Concinet et laudes ultima terra tuas.

XLVI.

UNA Deus miſeris ſpes eſt, et ahenea turris;
Nec procul eſt, populi cùm fremit ira trucis.
2. Non ego formidem, tellus licèt ima dehiſcat;
Vaſta licèt montes obruat unda maris.
3. Nec trepidem pelagum ſpectans, dum murmure rauco
Inſultat ſcopulis, et juga ſumma quatit.
4. Urbs habitata Deo, jucundo flumine vitæ,
Sanctaque felici templa rigantur aquâ.
5. In medio Deus eſt, et, ne ruat, undique vallat;
Fertque citam, quoties ingruit hoſtis, opem.
6. Infremuêre truces populi; cœlumque tremiſcens
Intonuit, tellus et liquefacta fuit.
7. Sed Deus Iſacidûm, bello qui præſidet, arcis
Inſtar erat nobis, auxiliumque tulit.
8. Huc ades, et mecum ſpecta mirâcla Tonantis,
Regnaque cœleſti depopulata manu.

9. Bella

9. Bella Deus paſſim premit, et vi conterit arcus,
Telaque; falcatas perdit et igne rotas.
10. Pone minas, inquit; Dominum me ſuſpice: faſces
Agnoſcent olim terra fretumque meos.
11. Iſacidûm Dominus, bello qui præfidet, arcis
Inſtar erit nobis, auxiliumque feret.

XLVII.

PLAUDITE, mortales! rerum celebrate Parentem;
Voxque triumphantis ter geminetur Io.
2. Sedibus è ſuperis nutu ſceptroque tremendo
Ille regit Veſper quidquid et ortus habet.
3. Ille feros populos gemino ſub vertice cœli,
Antè triumphatos, ſub juga noſtra trahet.
4. Et ſibi dilectæ donabit prædia genti:
Hôc domus Iſacidûm geſtit honore frui.
5. Ille triumphali ſuperûm palatia curru
Scandit, et adventûs ſigna dedêre tubæ.
6. Pſallite, mortales! et Io ter dicite Regi:
Plaudite Victori terque quaterque Deo.
7. Illius Occaſus ſolium veneratur et Ortus:
Hunc celebret mentis quidquid et oris habes.
8. Illius imperio tellus obtemperat omnis:
Et ſolii Pietas cingit utrumque latus.
9. Abramidûm populis junguntur fœdere reges,
Quos regit Hic, quibus et præripit omne decus.

XLVIII.

MAJESTAS immenſa Dei eſt, venerabilis urbi
Quam colit, et ſacris ter celebranda jugis.
2. Alma Sion, Boream ſpectans, pulcherrima rerum eſt;
Et domus Auguſti Regis, et orbis amor.
3. Omnibus hæc aperit portam, portumque ſalutis;
Nullus et in toto eſt tutior orbe locus.
4. Hâc conjurati viſâ ſtupuêre tyranni,
Protinus et turpi terga dedêre fugæ.
6. Hos metus invaſit trepidus, luctuſque virorum
Æmulus angori Parturientis erat:

7. Haud

7. Haud aliter puppes violentia diſſipat Euri,
Ægæum tumidis cùm mare fervet aquis.
8. Hæc, quæ fama refert, in ſacrâ vidimus urbe,
Numinis Invicti quæ ſtabilita manu eſt.
9. Alme Parens! feſtis quoties advolvimur aris,
Una tuæ cunctos ſpes bonitatis alit.
10. Par Majeſtati laus eſt tua, neſcia metæ;
Sanctaque juſtitiæ Dextera lance nitet.
11. Geſtiat alta Sion; celebrent et Judicis æqui
Facta, Palæſtinæ quas habet ora, nurus.
12. Mœnia circumiens Solymæ, quam ſuſpicis, hoſpes!
Dinumera turres, quas habet ille locus:
13. Adſpice ſupremis inſertas nubibus arces;
Quæque vides ſoboli regia tecta refer.
14. Qui colit hanc, dum luce fruar, dum ſtabit et Orbis
Machina, Dux nobis et Deus unus erit.

XLIX.

PANDE meis aurem monitis, quicunque virorum
Incolis Eoas, Heſperiaſve plagas!
2. Auſcultent clari proceres, et futile vulgus;
Et qui divitiis pollet, et æris inops.
3. Quæ loquar, arcanos reſerans Sapientia fontes
Suggeret: hæc animo volvere dulce mihi eſt.
4. Seria res agitur; vates oracula plectro
Perſequar, intentus cantibus ipſe meis.
5. Cur ego formidem, cùm fluctibus undique vaſtis
Cingor, et à tergo vindicis enſe premor?
6. Spem locat in loculis animus mortalia curans,
Jactat et ingentes ambitioſus opes.
7. Non tamen his frater prævertit funera fratris;
Nec pretio flecti Numinis ira poteſt.
8. Vita nequit gazis redimi; pernicibus alis
Illa fugit, nullâ reſtituenda die.
9. Ære nec oblato ſeros mercaberis annos;
Dona nec admittit mortis avara manus.
10. Cum fatuo prudens moritur, cum paupere dives;
Nec mora; quos linquunt, occupat alter agros.

11. Nemo

11. Nemo ſibi non ſpondet opes tituloſque perennes:
Sed titulos et opes mors inopina rapit.
12. Eſt fugitivus honos; et quotquot naſcimur Adæ
Semine, quadrupedum more perire vides.
13. Vana ſequi gens ſtulta ſolet; patrumque nefanda
Dicta probat ſoboles improba, pejor avis.
14. Strata jacent, ritu pecudum, ſub mole ſepulchri
Agmina, lethali depopulata manu.
Vir pius hæc rectique tenax, cùm deſuper Eos
Fulſerit, imperio vim prohibente premet.
Ora, venuſta priùs, cernet manantia tabo,
Junctaque marmoreo fœda ſepulchra lari.
15. At mihi vim lethi depellet Rector Olympi;
Et dabit, ut ſecum gaudia lætus agam.
16. Ne trepida, gazas ſubitò ſi congerit alter,
Et domus auratas explicat alta trabes.
17. Nudus opum buſto tegitur; nec gaza, nec auro
Dives ad infernas pompa ſequetur aquas.
18. Ille cutem curat, fugitivaque gaudia vivus
Captat; et hunc laudat, quem juvat illa ſequi.
19. Mors tamen hunc addet proavis; quæ meſſuit illos,
Non ſinet hunc vitæ perpete flore frui.
20. Hei mihi! gens hominum, dum tangit vertice cœlum,
Se pecudum neſcit claudere more diem.

L.

ARBITER Æthereus, cui ſervit purpura regum,
Perculit, Os pandens, Orbis utrumque latus:
Ætheris excelſi ſolio ſe ſiſtere juſſit
Regna, rubens quotquot veſper et ortus habet.
2. Ille Sionææ roſeo de vertice rupis
Fulſit, et auratum protulit inde jubar.
3. Hinc aderit, nec verba premet: præcurret euntem
Flamma vorax, circùm vaſta procella ruet.
4. Æthera teſtatus, terramque ſub ætheris axe,
Diſcutiet populi facta ſiniſtra ſui.
5. Confluat huc, dicet, mihi gens dilecta, juvencis
Fœdera quam mecum pacta litare jubent.

6. Sidera

6. Sidera juſtitiam narrabunt Numinis; Ipſe
Nam Deus officium Judicis æquus obit.
7. Eloquar; Iſacidæ! trepidas advertite mentes;
Vos ego cœleſti poſtulo voce reos.
Vos Deus appello: Dominum me prædicat Orbis;
Et, ſacra gens! priſco fœdere juncta mihi es.
8. Non ego, quòd noſtras rarò pecus imbuat aras,
Parciùs offerri non holocauſta queror.
9. Nec caper è caulis, nec me, ſpectante popello,
Vilibus è ſtabulis tracta juvenca juvat.
10. Quidquid habent campi pecudum, ſaltuſque profundi,
Quidquid alunt rupes et juga mille, meum eſt.
11. Suntque mihi notæ volucres in montibus altis;
Meque colit Dominum quidquid inerrat agris.
12. Si premar eſurie, non vos ſolatia poſcam:
Me penes eſt, tellus quidquid et æther habet.
13. An mihi toſta famem depellant viſcera tauri?
An levet hircini ſanguinis unda ſitim?
14. Solve tuo grates potiùs Dominoque Deoque,
Votaque, me quiſquis ſimplice mente colis!
15. Tempeſtas cùm ſævit, opem me poſce Parentem:
Hanc ego depellam; tu mea facta refer.
16. Crimina ſed ſpectans, his te, gens impia! Judex
Arguet Æthereus corripietque modis:
Quid tibi nobiſcum eſt? cur tu mea fœdera pandis?
Cur memorat leges improba lingua meas?
17. Tu mihi reclamas; legum tu ſpernis habenas;
Et, te cùm moneo, das mea verba Noto.
18. Tu prædatori comitem te jungere gaudes:
Te quoque conſortem turpis adulter habet.
19. Ore paras fraudes; utero conceptus eodem
Te timet, et linguæ ſpicula ſæva tuæ.
21. Ad tua quòd tacitus connivi crimina, rides;
Meque tui ſimilem, gens ſcelerata! putas.
At mihi tu meritas ſcelerum dabis, improba! pœnas;
Nam tua ſunt digitis facta notata meis.

22. Nu-

22. Numinis immemores! monitis advertite Sacris:
Ne mea vos, nullo vindice, Dextra terat.
23. Me colit hic, qui laude litat: sectator et æqui
Pars erit electi, me tribuente, gregis.

LI.

ME, Deus! exaudi facilis; patriique favoris
Adspiret famulo mollior aura tuo.
Quique reis toties veniam totiesque benignus
Indulges, scelerum me quoque fasce leva.
2. Turpe nefas dele; fœdam, Pater! elue noxam,
Obversantem oculis nocte dieque meis.
3. In te deliqui, te solum crimine læsi;
Ut scelus ulciſci jus tibi fasque foret.
5. Polluit auspicium vitæ mihi fœda libido;
Primaque lux miseræ conscia labis erat.
Luce carens, ipsâ contraxi matris in alvo
Triste rudimentum, seminiumque mali.
6. Sed te pura juvat mens; quam tu, nube remotâ,
Erudies, leges discat ut illa tuas.
7. Hyssopi me fronde, sacro me flumine lustra:
Sic ego mundus ero, candidiorque nive.
8. Mitte salutiferæ qui gaudia nuntiet horæ:
Ut redeat fracto priscus in ossa vigor.
9. Parce meo puros in crimine figere vultus:
De medio potiùs flebile tolle nefas.
10. Redde, quod amisi, pectus sine crimine; mentem
In restaurato pectore finge novam.
11. Nec me adytis disclude sacris; et Spiritus olim
Quas tuus accendit, ne mihi deme faces.
12. Redde mihi vitæ spirantes gaudia vultus:
Meque regat promptâ Spiritus ille manu.
13. Indicium tum versa meo gens devia gressus
Diriget, et Solymæ figet in æde pedem.
14. Autor opis, vitæque parens! ne cæde madentem
Lethifer in pœnas posce, sed abde nefas.
15. Tunc ego te lætus tollam super astra: reclude
Vocis iter, laudes ut canat alta tuas.

16. Nec

16. Nec te thuris odor, nec victima cæſa, nec, ultrò
Quam tibi libarem, bucula toſta juvat.
17. Mens ſcelerum ſub mole gemens, fraudeſque peroſa,
Una placet, numen placat et una tuum.
18. Adſpice, ſed facilis, turres, Pater alme! Sionis;
Et Solymæ memori mœnia conde manu.
19. Tum tibi placato pecudum cruor imbuet aras;
Et cadet in ſacros hoſtia grata focos.

LII.

TURBA potens! ecquid ſtolidè tua crimina jactas?
Numinis eſt conſtans, nec periturus amor.
2. Impia lingua tibi eſt, quam nulla novacula, lævi
Cote nitens, acies vincere nulla poteſt.
3. Prava piis ſtudiis præfers, mendacia vero;
Oſque meras fraudes, perniciemque parat.
5. Te Deus exſcindet Vindex; vitâque, boniſque
Exuet, et patriis ſedibus exul ages.
6. Vir pius hæc ſpectans, Dominum venerabitur Orbis;
Illudenſque reis talia dicta dabit:
7. Divinam qui riſit opem, cui copia rerum,
Et mala mens olim dux fuit, ecce! jacet.
8. Aſt ego, qui Domino fidi conſtanter, olivæ
Inſtar, in illius luxuriabor agro.
9. Te, Deus! obſervans Dominum, tua dulce putabo
Jugiter in ſacro pandere facta choro.

LIII.

STULTUS ait ſecum, Non eſt Deus: inquinat omne
Cor ſcelus; et recto tramite nemo meat.
2. Deſpiciens terras Deus inquiſivit, an orbem
Incoleret prudens, et pietatis amans.
3. Omnia peſtis erant, omnes involverat error;
Virque pius toto nullus in orbe fuit.
4 Cæcane perverſis mens eſt, ait, impete facto,
Glubere qui populum non metuêre meum?
Ceu dape, dilectæ paſcuntur ſanguine gentis:
Nemo mihi toto de grege vota facit.

5. His, ubi nulla fuit juſtæ Formidinis umbra,
Vidimus imbelli corda timore quati.
Et, ſacra cùm telis cinxerunt caſtra, per agros
Vindicis his ſpargi vidimus oſſa manu.
Texit et ora pudor populo, quem Conditor Orbis
Spreverat; et trepidæ ſunt data terga fugæ.
6. Illa dies, lux illa! veni, de rupe Sionis
Iſacidis cœli quâ feret Autor opem:
Tum domus Abramidûm celebrabit gaudia, dur
Cùm ſacra gens cernet colla ſoluta jugo.

LIV.

ME, fidei pactique memor, Deus! aſſere; Judex
Tu mihi, quâ polles, ne premar, adſer opem.
2. Alme Parens! mœſtis aures adverte querelis;
Et memori gemitus pectore conde meos.
3. Me fera Barbaries premit, et violenta Tyrannis,
Et majeſtati gens inimica tuæ.
4. Sed mihi tu præſens, Deus! es; tutaris et illos
Quorum ego conſilio ſubſidioque juvor.
5. Impia gens pœnas te pendet vindice: tandem
Ah! tua ſubverſo luceat hoſte fides.
6. Tunc ego, thura ferens, ultrò proſternar ad aras;
Teque colam, quo nil mitius orbis habet.
7. Namque tuo ductu venti ſecurus et undæ,
Sacrilegi vidi naufraga vela gregis.

LV.

DUM precor, exaudi, rerum Pater Optime! queſtu
Dum gemino, vultûs ne jubar abde tui.
2. Supplicis auſculta precibus, votiſque benignus
Annue; dum querulis aſtra fatigo modis.
3. Ah! fremit, ah! odiis fera gens me vexat et iris;
Prô dolor! et famam dente proterva petit.
4. Cor micat; et piceis Mors dum circumvolat alis
Horrifico nimiùm concutit oſſa metu.
6. Obrutus his, dixi, Miſero trepidoque columbæ
O mihi quis pennas remigiumque dabit?

7. Hi

7. His ego libratis fugerem procul, otia quærens
Saltibus in mediis, ſepoſitiſque jugis.
8. Ocyùs hinc celerans, tumidis, quibus obruor inſons,
Fluctibus eriperer, nimbiferiſque Notis.
9. Perde, Deus! lita labra dolis, et divide linguas,
Ne poſſint ſociis conſona verba loqui.
Litibus, heu! ſacram lacerari vidimus urbem;
Junctaque litigiis vis truculenta fuit.
10. Pallida ſeu nox eſt, ſeu lux micat aurea, muros
Occupat, et mediâ regnat in urbe nefas.
11. Incolit hanc Rabies, et Vis, et dira Libido:
Cernis et infandis compita plena Dolis.
12. Non mihi vel Linguis Hoſtes nocuêre vel Armis;
Probra pati poteram, tela cavere fugâ.
13. Tu mihi cauſa mali es, nimiùm dilecte Sodalis!
Duxque viæ, vitæ deliciumque meæ!
14. Uſus eram, memini, te conſultore; mihique
Templa Dei tecum viſere dulce fuit.
15. Mors domet hunc, vivumque voret telluris hiatus,
Impia cui mens eſt, et ſcelerata manus.
16. Aſt ego thure Deo ſupplex votiſque litabo;
Meque ſalutiferâ proteget ille manu.
17. Audiet ille preces quas fundam, lucida cœli
Limina, vel medias ſole tenente vias.
18. Mille triumphantes acies mihi miſit ab alto;
Inter et ipſa dedit ſpicula pace frui.
19. Me Deus, æternis Orbem qui frænat habenis,
Audiet, et pœnas hoſtica turba luet.
Dum luces ſine nube fluunt, et mollia veris
Tempora, deponit Numinis illa metum.
20. Aurea tranquillæ violavit vincula pacis:
Fœderis et rupti menſque manuſque rea eſt.
21. Balſama vox ſpirans ſuperabat acumine ferrum;
Verbaque fundebat lactea pectus atrox.
22. Tu Domino te crede: pios ſuſtinet Ille;
Et ne vacillent, dirigit Ille pedes.
23. Ante diem ſed fraudis amans cædiſque peribit,
Et petet infernas mœſtus uterque domos.

Aſt ego te fidam, Deus, Autor et Arbiter æqui!
Ancora tu vitæ, ſpeſque ſalutis eris.

LVI.

ME, Deus! adſpecta facilis, quem viribus hoſtis
Obruit, et miſerum nocte dieque premit.
2. Nocte dieque premit miſerum; nec terminus iræ eſt;
Nec claudi numero gens inimica poteſt.
3. Corda metu quoties trepidabunt, porta ſalutis
Tu, Deus! et vitæ ſpes mihi ſolus eris.
4. Vox tua laudanda eſt; te nitor Vindice: temnam,
Te Duce, mortali ſpicula miſſa manu.
5. Quæ loquor infelix, interpres adulterat effrons;
Dum coquit hoſtiles mens ſcelerata dolos.
6. Clam coit inſidias meditans, et noctis in umbrâ
Obſervat greſſus impia turba meos.
7. Fraude ſuâ fidens tutam ſe ſomniat: iræ
Hanc, Deus! incuſſo fulmine dede neci.
8. Tu tabulis gemitus, lachrymas tu colligis urnâ;
Et numeras noſtræ tædia longa fugæ.
9. Terga dabunt hoſtes, quoties te poſco ſalutem:
Nota loquor, famulo tu quia Dexter ades.
10. Vox tua laudanda eſt; te nitor Vindice: temnam,
Te Duce, mortali ſpicula miſſa manu.
12. Sum tibi, dum ſpiro, devinctus perpete voto;
Teque piis hymnis et tua facta canam.
13 Vindice te, vivo; mihi tu veſtigia firmas;
Quâque feror vitæ lux tua monſtrat iter.

LVII.

DA mihi te facilem; famuli miſerere precantis:
Tu, Deus! es vitæ ſpes ſine fine meæ.
Auſpiciis me credo tuis, & fortibus alis;
His tegar, undoſi dum cadat ira maris.
2. Vota tibi fundam ſupplex, qui fœdera ſervas;
Cujus et inceptum dextra coronat opus.
3. Ocyùs accurrens, tu, ne vorer, obvius hoſti
Ibis: erunt comites Candor et alma Salus.

4. Cædibus

4. Cædibus aſſueti cingunt mihi tecta Leones,
Turbaque, ferales quæ vomit ore faces.
Lingua refert gladium, telum penetrabile dentes;
Nec magis his jaculum, nec magis haſta ferit.
5. Quâ, Deus! effulges, effer ſuper æthera lucem;
Terraque ſit radiis tota coruſca tuis.
6. Hoſtis iter ſtravit laqueis; me perculit horror:
Objecit foveas; captus at ipſe dolo eſt.
7. Obſequioſa mihi mens eſt, tibi firmiter hæret:
Te mea vox Dominum, te mea plectra canent.
8. Excute ſegnitiem, numeris cane, lingua! decoris:
Pſallite vocali nablia juncta lyræ!
9. Mane novo ſuper aſtra, Deus! te carmine tollam;
Et tua per populos grandia facta feram.
10. Magne Parens! æquat tua te Clementia cœlo;
Tranſvolat et nubes intemerata Fides.
11. Quâ, Deus! effulges, effer ſuper æthera lucem;
Terraque ſit radiis tota coruſca tuis.

LVIII.

PURPUREI proceres! jus qui libratis et æquum,
Voſne putem fari juſta, vel æqua ſequi?
2. Quiſque neces animo verſat, bellumque minatur
Sævus; et innocuo terra cruore rubet.
3. Quiſque dolos ſecum maternâ traxit ab alvo,
A teneris omnes devius error agit.
4. Virus ineſt colubri, magicis qui cantibus aures
Subtrahit, et vinci callidus arte nequit.
6. His malas, denteſque, Deus! confringe; leonum
Contere ſanguineis ora cruenta lupis.
7. More fluant fugientis aquæ; ſit inutilis illis
Arcus; et ultrici ſpicula frange manu.
8. Limacum vel more liqua, ſœtûſque tenelli,
Lumina cui ſolis mors rapit ante diem.
9. Diſſipet hos turbo, flammas dum concipis, ante
Fervere ſubjectis quàm queat olla rubis.
10. Geſtiet, hæc ſpectans, vir juſtus; et, hoſte perempto,
Sanguineo niveos abluet amne pedes.

11. Utilis eſt Pietas, tum dicet conſcia tellus;
Eſt quoque, qui toto Regnat in orbe, Deus.

LIX.

ERIPE me telis; populum, Pater alme! rebellem
Protere, cui mens eſt prava, cruenta manus.
3. En! petor inſidiis inſons, en! agmine facto
Turba potens in me nocte dieque ruit.
4. Undique conſpirans in me, nil tale merentem,
Vim parat; hæc ſpectans fer, Pater orbis! opem.
5. Ocyùs evigila, belli paciſque Sequeſter!
Quo domus Iſacidûm vindice ſoſpes erat.
Quos regis, adſpecta populos; nec parce profanis,
Per ſcelus audaci qui pede jura premunt.
6. Diſcurrunt, cinguntque feris ululatibus urbem,
More canum, ſolis lux ubi merſa latet.
7. Enſis ineſt labiis; comes eſt jactantia linguæ:
Seque putant, nullo teſte, nefanda loqui.
8. His, Deus! illudes; et, qui mihi ſæva minatur,
Materies riſûs devius orbis erit.
9. Viribus hoſtis ovat, ſed te ſequar, Optime rerum!
Ne peream, vindex tu mihi ſemper ades.
10. Me tua prævertet levibus clementia pennis;
Dulcibus et votis, hoſte cadente, fruar.
11. Ne tamen hoſtiles acies ſimul obrue; nacti
Otia dediſcant ne tua facta pii:
Sparge ſed obſtantes, et ſparſas demete ſenſim,
Solpite me, clypei quem tegit umbo tui.
12. Has meruit Faſtus ſimul et Perjuria pœnas,
Linguaque felle tumens, et lita Labra dolis.
13. Hos furor extinguat tuus, ut tibi ſubdita diſcant
Sceptra Palæſtinæ, quotquot et orbis habet.
14 Diſcurrant, cingantque feris ululatibus urbem,
More canum, ſolis lux ubi merſa latet.
15. Diſcurrant, quærantque dapes; cogantur at atram,
Dum redeat terris lux nova, ferre famem.

16. Tu

16. Tu mihi mane novo, Deus! et cantabere fortis,
Et bonus; afflicto tu quia lenis ades.
17. Tu mihi carmen eris, mea vis et ahenea turris!
Es mea tu rupes, unus et Autor opis.

LX.

EN, Deus! extorres peregrinæ gentis in oris
Spargimur: hæc iræ ſunt documenta tuæ.
2. Redde jubar ſolitum: Tellus tremit ima dehiſcens;
Tu quaſſam repara, ſtringe quod intus hiat.
3. Turbârunt miſeras à te data pocula mentes:
Senſimus et nimio pondere colla premi.
4. Nunc, fidei pactique memor, vexilla piorum
Erigis; et populi ſignifer Ipſe tui es.
5. Tu tibi dilectum ſuperis de ſedibus audi;
Dumque vibrant hoſtes ſpicula, tende manum.
6. Vox hilarat me Sacra Dei; quo vate, Sucothi
Metiar, et Sichemæ partiar urbis agros.
7 Cùm Giliadæis ſubdam mihi rura Manaſſæ;
Juda dabit leges, gens Ephraima viros.
8. Juncta Moabæis populis juga dives Idume
Induet, imperiis obſequioſa meis:
Quæque Palæſtinæ pingues gens incolit oras,
Victa gravi bello noſtra tropæa canet.
9. Quo duce, munitæ ſuccedam mœnibus urbis?
Gentis Idumææ, quo duce, regna petam?
10. Qui priùs exoſas acies educere bello
Jure recuſâſti, tu, Deus! arma reges.
11. Fer bonus auxilium, nos dum ferus obſidet hoſtis:
Te, Deus! excluſo, nemo miniſtret opem.
12. Numinis auſpiciis pugnabitur: hoſtica pubes
Concidet, et pedibus colla premenda dabit.

LXI.

ÆTHERIS aurati Rector! mea ſuſcipe vota;
Et placidus pronâ, quæ loquar, aure trahe.
2. Orbis ab extremo te poſcam limite; pectus
Dum miſer, ah! curis ſentio mille premi.

Tende manum feſſo; ſecuram ſcandere rupem
Da mihi, ſemotam quam nimis eſſe queror.
3. Tu mihi Portus eras, fureret cùm fluctibus æquor,
Inter et hoſtiles Turris ahena minas.
4. Æternùm loca ſancta colam, te fretus; et alis,
Rebus in anguſtis, protegar uſque tuis.
5. Audîſti miſeri gemitus et vota; piiſque
Debitus hæredis jam mihi ceſſit honos.
6. Aurea tu regi produces tempora vitæ;
Multaque pro paucis vivere ſêcla dabis.
7. Hic tua templa colet, dum veſcitur æthere: cuſtos
Hinc tua ſit Bonitas, cingat et inde Fides.
8. Ergò tuas referam laudes, et debita ſolvam
Vota, mihi donec ſpiritus oſſa reget.

LXII.

MENTE Deum tacitâ veneror; ſpes omnis in illo eſt:
Ille ſalutiferam ſert mihi promptus opem.
2. Arx Deus eſt, clypeuſque mihi, portuſque ſalutis
Unicus: incutient nulla perîcla metum.
3. Ecquis erit tandem ſcelerum modus? Ecqua malorum
Meta, quibus nimiùm nocte dieque premor?
Mox ruet in præceps meus hoſtis, ut ariete pulſa
Mœnia, vel putri ſaxa ſoluta ſitu.
4. Deturbare gradu me dum parat æmulus, aſtu
Rem gerit, et fraudes nectere dulce putat.
Callidus incauto blanditur, & ore precatur
Proſpera, dum Diras pectore mille tegit.
5. Tu tamen has inter Dominum, mens! ſuſpice turbas:
Spes ope cœleſti ſuſtinet ille meas.
6. Arx Deus eſt, clypeuſque mihi, portuſque ſalutis
Unicus: incutient nulla perîcla metum.
7. Ille meæ Rupes et Fons et Gloria vitæ eſt;
Illius arbitrio res ego credo meas.
8. Fidite, mortales! Domino, mentiſque receſſus
Pandite: ſpe mentes erigit ille pias.

9. Futile

9. Futile deprêndes nimiúmque volatile vulgus;
Eſtque paludati purpura vana chori.
Lancibus impoſitos trutina ventoſque viroſque;
Gens hominum certè plus levitatis habet.
10. Nec populi ſpoliis, rebus nec fide caducis;
Nec jacta nimias ambitioſus opes.
11. Non ſemel eſt rerum Dominus, me teſte, profeſſus,
Cuncta ſuo nutu conſilioque regi.
12. Hunc penès eſt Bonitas; hoc jus dicente viritim,
Digna ſuis meritis præmia quiſque refert.

LXIII.

TU mihi, rerum Opifex! Deus es; te in vota vocabo,
Sol ubi purpureo reddit ab axe diem.
Te ſitio; te membra, fame tabentia, poſcunt;
Hîc, ubi nec ſeges eſt, unda nec apta ſiti.
2. Inter teſqua tuas mens optat cernere vires,
Liminis et ſancti luce priore frui.
3. Dulcior hic vitâ favor eſt tuus: ergò rotundo,
Montibus in mediis, te, Deus! ore canam.
4. Ad tua devotas attollens atria palmas,
Te recolam, terræ dum vagus hoſpes ero.
5. Hîc ego, te ſpectans, epulis ſaturabor opimis;
Geſtiet hîc laudes tollere lingua tuas.
6. Tu mihi carmen eris, furvâ ſeu noctis in umbrâ
Excubo, tranquillâ ſive quiete fruor.
7. Me quia juviſti pridem, Pater alme! ſub alis
Blanda tuis poſthac otia lætus agam.
8. Te quoque ponè ſequar; mens te mea deperit unum;
Me tua nam validâ dextera fulcit ope.
9. At, mihi quæ fraudem ſtruit et metuenda minatur,
Hoſtica gens imâ ſorpta peribit humo.
10. Agminis infeſti vindex latus hauriet enſis;
Membraque diſcerpent ſanguinolenta feræ.
11. Geſtiet interea Domino rex fretus, et illum
Pectore ſincero quiſquis et ore colit.

Sed

Sed Deus his linguam compeſcet perpete fræno,
Quos certare dolis & dare verba juvat.

LXIV.

ME, Deus! exaudi, precibus dum ſidera pulſo;
Tu mihi de trepido pectore pelle metum.
2. Dexter ades, ſeu clam conſpirat callidus hoſtis,
Impia ſeu demens explicat arma Furor.
3. Enſibus aſſimiles acuit gens effera linguas;
Et lita mordaci ſpicula felle vibrat.
4. Clam pia lethifero recludit pectora ferro;
Nec tamen ætherei Vindicis arma timet.
5. Dum coëunt, certantque dolis, animantque ſodales
In ſcelus; His, aiunt, conſcius ecquis erit?
6. Invenêre novas, excuſſo pectore, technas;
Fixa nec eſt tacitis meta moduſve dolis.
7. Sed Deus his ſubito figet præcordia telo;
Claudet et extremum mors properata diem.
8. Ipſa bibet gens hæc ſua toxica: turba popelli,
Illius aſpectu territa, vertet iter.
9. Conſcia tum tellus Cœleſtis fulmina Dextræ
Efferet, Ultorem diſcet et eſſe Deum.
10. Eriget his et ſe pia mens; et Numine freta
Geſtiet exſultim, lætitiâque fremet.

LXV.

TE laudes, Pater Alme! manent in rupe Sionis:
Huc tibi, quæ vovit, munera quiſque feret.
2. Confluet huc gemino populus de cardine mundi:
Tu quia de ſacro colle vocatus ades.
3. Me malè tranſactæ preſſerunt crimina vitæ:
Sed tuus hæc vitæ crimina tollet Amor.
4. Felices nimiùm, rerum quos ſeligis Autor!
Quoſque ſequeſtratos ad tua ſacra vocas!
Sancta Sionæi gens hæc colet atria templi:
Mille voluptates adferet illa domus.
5. Autor opis, vitæque Parens! dum concipis iras,
Juſtitiæ promis triſtia ſigna tuæ.

Numine

Numine te fidit, te ſuſpicit ultima tellus;
Quiſquis et extremum trans mare tecta colit.
6. Tu valido munis et firmas robore montes:
Tu maris et populi murmura vaſta premis.
8. Cùm tua de cœlo funduntur ſpicula, paſſim
Ultima terrarum quaſſa pavore tremunt.
Tu ſimul Heſperium recreas et littus Eoum,
Solis ubi ſupero fundis ab axe jubar.
9. Tu bonus arva rigas, et ditas flumine pleno;
Surgit et imperio meſſis ubique tuo.
10. Tu, Deus! humectas valles; ſaturataque vernis
Imbribus aſſiduo germine ridet humus.
11. Aureus annus erit, te fœcundante novales;
Farraque ſub pedibus fundet opimus ager.
12. It comes Ubertas, et pleno Copia cornu,
Arida quæ læto paſcua rore beat.
13. Tu gregibus colles operis; in vallibus imis
Tu ſegetum culmos luxuriare jubes.
Te ſata, te Domino lætantur mollia prata:
Laudibus hîc cernas omnia plena tuis.

LXVI.

EIA age, læta Deum celebra, gens incola terræ!
Factaque Supremi fer ſuper aſtra Patris.
3. Dic, Deus O! quantis orbem terroribus imples;
Robore quàm valido colla proterva domas.
4. Te canat, et Domino ſupplex tibi ſerviat Eos,
Solis et occiduis ſubdita terra rotis.
5. Diſcite, mortales! Superi miracula Regis,
Tota quibus rerum machina teſtis erit.
6. Illius imperio refugi maris aruit unda;
Preſſaque ſunt hilari flumina ſicca pede.
7. Deſpicit Hic terras, et mundi ſceptra gubernat;
Altaque ſidereo ſub pede colla premit.
8. Voce Deo clarâ, mortales! ſolvite grates:
Soſpitat ille animas, dirigit ille pedes.
10. Sorte, Pater! variâ tua nos exercuit olim
Dextera; ſic aurum ſeptima flamma probat.

11. Pe

11. Pes hæſit laqueo; cinxerunt vincula lumbos;
Hoſtis et immiſſis tempora preſſit equis.
12. Nec vada, nec flammæ deerant: poſt mille perîcla,
Tu tamen optatâ das ſtatione frui.
13. Ergo tuis, magni Rex et Pater ætheris! aris
Vota ſoluturus, debita dona feram.
14. Dona feram promiſſa priùs, ſors aſpera vitam
Dum quateret, miſeris obrueretque modis.
15. Agna tibi vituluſque cadent, et corniger hircus;
Nec deerunt ſacris maſcula thura focis.
16. Huc ades, ætherei quiſquis colis atria Regis!
Accipe quàm rebus conſulat ille meis.
17. Hunc ego compellans laudavi voce canorâ,
Impia qui mandat vota ferenda Notis.
19. Audiit ille preces, et verba carentia fuco;
Et captus voti ſimplicitate fuit.
20. Laudibus Hunc omnes celebrent: favet ille precanti;
Nec tetricus famulo ferre recuſat opem.

LXVII.

MITIS ades, cœptiſque fave; mentiſque tenebras,
Alme Parens; Vultûs diſcute luce tui.
2. Nos tua ſecuros duc per veſtigia, tutum
Omnibus et populis pande ſalutis iter.
3. Te plebs, te proceres, ſexus te prædicet omnis,
Et puer impubes, invaliduſque ſenex.
4. Dicat Io populus: Juſtus tu jura gubernas;
Paret et Imperio terra fretumque tuo.
5. Te plebs, te proceres, ſexus te prædicet omnis,
Et puer impubes, invaliduſque ſenex.
6. Auſpice te, felix omnis dabit omnia tellus;
Audiet et domini vota benignus ager.
7. Nos, Deus! adſpicies placidus: tremet ultimus orbis;
Omnibus et populis tu Venerandus eris.

LXVIII.

ÆTHERIS exſurgat Dominus, turbentur et hoſtes;
Et citò dent trepidæ turpia terga fugæ.
2. Impius, hoc coram, vaneſcet; fumus in auras
Sic abit, et minimo cera calore fluit.
3. Gaudia ſed verſans animo, vaga ſidera cantu,
Et pede feſtivo gens pia pulſet humum.
4. Efferet exſultans tellus Venerabile Numen
Judicis, auratis qui premit aſtra rotis.
5. Patribus hic orbam ſobolem, viduaſque maritis
Providus è cœli protegit arce nurus.
6. Prole beat ſteriles; captivis vincula demit;
Et premit hirſutis hoſtica tecta rubis.
7. Tu, Deus! Iſacidis olim per inhoſpita teſqua,
Invia tu, memini, per loca Ductor eras.
8. Intremuit tellus, ſudârunt ſidera, Sinæ
Ardua nutârunt culmina, tacta metu.
9. Gentis at electæ ditâſti rura quotannis;
Dulcis et in ſiccos depluit imber agros.
10. Has tibi dilectus populus nunc incolit oras:
Hîc bonus afflictis hoſpita tecta paras.
11. Hîc tua Matronæ cecinerunt bella pudicæ;
Armaque Virgineus vexit in aſtra chorus.
12. Fœda paludati verterunt terga tyranni;
Dives et imbelli præda fuêre gregi.
13. Membra tuo piceâ quamvis fuligine tincta
Sint populo, veniet priſcus in ora nitor.
Sic micat argenti radians candore columba,
Aurea quam jaculis ocyùs ala rapit.
14. Hîc, ubi cœleſtis diſperſit Dextera reges,
Par nivibus rupes ſacra Sionis erat.
15. Non ita Salmonis candent juga, tempore brumæ;
Non ita Bazanis ſidera lambit apex.
16. Qu'd, juga! turgetis? Deus unâ rupe Sionis
Gaudet, et hîc figet tempus in omne larem.

17. Mille

17. Mille Deo parent cœli ſtellantis alumni;
Cùm lubet, innumeris imperat ille rotis:
Cingitur his Dominus, quà fert veſtigia; Sinæ
Non ſecùs in ſacris conſtitit antè jugis.
18. Ille triumphali ſcandit Sacraria pompâ,
Ponè catenatos juſſit et ire duces.
Munera nec pompæ deerant; ex hoſte receptas
Exuvias adytis intulit Ille ſacris.
19. Rerum Opifex, Opiferque Deus tollatur in aſtra:
Nos cumulat donis jugiter ille ſuis.
20. Protegit ille pias cœleſti Numine mentes:
Ille tuas claudit, Mors! aperitque fores.
21. Hoſtica ſed certo transfiget tempora ferro;
Gentis et impuræ ſanguine tela linet.
22. Rurſus, ait, populum ſpatioſa per æquora ducam,
Arvaque, quæ parent legibus, Oge! tuis.
23. Crura triumphantes ſua tingent ſanguine regum;
Et lambent avidi vulnera cruda canes.
24. Vidit, et obſtupuit populus, comitante catervâ,
Cùm peteres niveis aurea templa rotis.
25. Cantores præeunt, ſequitur lyra tinnula; pulſant
In medio teneræ tympana rauca nurus.
26. Quiſquis ab Iſacidis generis primordia ducis,
Numinis in ſacro pande tropæa choro!
27. Hæc quoque Benjamini referent, Judæque nepotes,
Et Sabolonæi Nephthalidæque duces.
28. Hæc tua, Rex ſuperûm! ſtabilivit Dextera: forti
Macte animo, et Dextræ facta tuere tuæ.
29. Ex adytis vim prome ſacris, opulenta tyranni
Ut tibi curvato poplite dona ferant.
30. Perde truces acies, quas paſſim robore vaſto,
Triſtibus et jaculis ſternere cuncta vides.
Hos dele qui bella crepant; argentea coge
Hos tibi ſubmiſſo munera ferre genu.
31. Æthiopum tunc ora tuas venerabitur aras;
Et vectigalis barbara Memphis erit.
32. Tollite Rectorem cœli ſuper æthera, Reges!
Quæque decet, Domino ſolvite vota Deo.

33. Il

33. Ille triumphali tranſcendit ſidera curru;
Et prior eſt ſêclis, et ſola voce quatit.
34. Cuncta Dei vires celebrent: his nubila cœli
Frænat, et Iſacidûm protegit ille domum.
35. Rupe ſedens ſacrâ, quàm formidabilis orbi
Eſt Deus Iſacidûm, Cœlicolûmque Parens!
Ille ſuo populo fons eſt et roboris Autor;
Illius excluſo fine perennet Honos.

LXIX.

FER, Deus! auxilium; dum fluctibus obruor altis,
Deficit et medias ſpiritus inter aquas.
2. Verticis extremum gurges ſupereminet; hærent
Intricata putri crura pedeſque luto.
3. Dum clamo, ſperoque miſer meliora; fatiſcit
Mens mihi, vox aret, lumina torpor habet.
4. Impia gens, odiis me quæ nil tale merentem
Opprimit, eſt numero verticis æqua pilis:
Viribus et ſuperans, mihi nullo crimine partas
Per ſcelus extorquet barbarus hoſtis opes.
5. Simplicitas tibi nota mea eſt, delictaque vitæ,
Quidquid et in cæco pectore labis ineſt.
6. Ne noſtri pudeat caſtæ pietatis amantes,
Da, Deus! Iſacidûm qui bonus arma regis.
7. Tu mihi cauſa mali es; te propter perfero clades;
Prô dolor! indignus turpat et ora pudor.
8. Me fratres odêre mei; peregrinus et illi,
Heu! videor, cui lac præbuit una parens.
9. Me populi, templique tui diſpendia torquent:
Quæque vibrant in te, me quoque tela petunt.
10. Fletibus indulſi; lachrymis jejunia junxi;
Opprobrii Pietas ſed mihi cauſa fuit.
11. Lugubri quoties velavi corpus amictu,
Crudeli petiit me fera turba joco.
12. Me quoque, qui leges dat in urbis limine, judex
Sibilat, et nimio rauca taberna mero.
13. Tempeſtiva, Deus! tibi fundo vota; precanti
Annue: te bonitas cingit, et alma fides.

14. Pelle

14. Pelle truces hoſtes; me, ne vorer, eripe cœno;
Et ſer opem, vaſti dum furit ira maris.
15. Abſit ut infandæ tenebris involvar abyſſi,
Et peream tumidas naufragus inter àquas.
16. Me bonus exaudi propiùs; totieſque probatus
Priſtinus in tenero pectore perſtet amor.
17. Rebus in afflictis famulo ne tetricus ora
Subtrahe; ſed poſitis ſuſcipe vota moris.
18. Dexter ades, propiúſque veni; vitamque tuere
Ocyùs, hoſtiles dum timet illa manus.
19. Turpia, te coram, miſcens opprobria ſannis,
Cladibus inſultat gens inimica meis.
20. Hæc mihi ſexcentis lacerârunt pectora curis;
Hæc mihi tabifici cauſa doloris erant:
Quæſivi fruſtra, qui ſolarentur, amicos;
Nec ſocii noſtris ingemuêre malis.
21. Inter et ærumnas quibus intricabar, aceto
Mixta propinârunt pocula, felle dapes.
22. Hæc, precor, implicitos epulis gens devoret hamos;
Et pereat gazis illaqueata ſuis.
23. Lumina, ne videant, piceâ caligine fuſca;
Occupet et gelidus crura ſoluta tremor.
24. Quem premis, indomiti fluctus effunde furoris;
Et ſemel ardeſcens neſciat ira modum.
25. In dominos everte lares, et prædia vaſta;
Nullus et hæc hæres tecta vel arva colat.
26. Scilicet hi famulo, quem tu premis, acriùs inſtant;
Irritantque tuâ vulnera facta manu.
27. Crimina criminibus cumula; nec judice quiſquam
Te ſperet placido propitioque frui.
28. Hos tabulis erade tuis, vitæque perennis
Abſit in archivis nomina læva notes.
29. At, Pater! oppreſſum curis et ſorte malignâ,
Me tua cœleſti dextera ſervet ope.
30. Tunc ego de læto depromam pectore grates;
Et mihi tu, rerum Conditor! hymnus eris.
31. Gratius hoc certè eſt vitulus quàm corniger, aras
Ante cadens, bifido cùm pede pulſat humum.
32. Geſtiet,

32. Geſtiet, hæc ſpectans, humilis, cœtuſque piorum;
Omnibus et veniet priſcus in ora vigor.
33. Eſt inopum tutela Deus; nec deſpicit illos,
Compede quos vinctos carcer opacus habet.
34. Illius attollant laudes polus, æquora, tellus;
Quidquid et arx cœli, cærula, terra fovent.
35. Ille manu forti reparabit mœnia Judæ:
Tecta Sionææ proteget ille domûs.
36. Hîc figet gens ſancta larem, ſerique nepotes,
Qui pede devoto ponè ſequuntur avos.

LXX.

HUC, Deus! adproperans, me tutelaribus armis
Aſſere; nec patriam, quam peto, differ opem.
2. Terga, precor, vertat, qui vim, qui tela minatur;
Inquinet et turpis, dum fugit, ora pudor.
3. Huic fuga ſit merces, me qui petulante cachinno
Excipit, et damnis paſcitur uſque meis.
4. Sed quiſquis te poſcit opem, te Numine fretus
Geſtiat, in laudes ſolvat et ora tuas.
Quique tuæ fidit dextræ, ſperatque ſalutem,
Optet ut in terris ſit tibi perpes honos.
5. Ah! premor adverſis; te ſolo vindice nitor:
Nunc ades, inviſas et mihi pelle moras.

LXXI.

ALME Parens rerum! ſpes te mea reſpicit unum:
Ne mihi ſit Dominum te coluiſſe pudor.
2. Eripe me telis, qui jus tutaris et æquum;
Nec mea da rapidis vota ferenda Notis.
3. Sis mihi tu rupes, dum ſævit et ingruit hoſtis;
Sis, Deus! in mediis turris ahena malis.
Tu, quibus incolumis ſerver, mandata dediſti;
Arx quia tu vitæ præſidiumque meæ es.
4. Ah, Deus! ah! famulum populi trucis eripe dextris;
Et ſcelerum ſocios me procul eſſe jube.
5. Vindice te nitor, teneris qui ſemper ab annis
Unus eras vitæ portus, et una ſalus.

6. Matris ab uberibus ſervâſti: matris ab alvo
Me quia traxiſti, tu mihi carmen eris.
7. Me fugiunt ſocii, ceu formidabile monſtrum:
Spe tamen auxilii tu mea vota foves.
8. Da, Deus! ut cœlo meritis te laudibus æquem;
Sintque meo tituli ſemper in ore tui.
9. Ne mihi te ſubduc, capulo vicina ſenectus
Dum ſubit; et periit, qui fuit, oris honos.
10. Adſpicis ut, dentes acuens, conſpiret in unum,
Meque petat tacito gens inimica dolo.
11. Hunc, ait, inviſum Domino quin, impete facto,
Obruimus? Quis enim criminis ultor erit?
12. Sis mihi tu præſtò; fer opem placatus; opemque
Dum, Pater! optatam fers mihi, rumpe moras.
13. O precor! ut pereat, me qui petit, impius hoſtis;
Et pudor obſcœnis inquinet ora notis.
14. Aſt ego te nitar; vox te mea jugiter unum
Efferet, è cœlo viribus aucta novis.
15. Teque, tuamque fidem, benefactaque limite nullo
Clauſa canam; terras dum rota ſolis obit.
16. Clara tuæ vates referam miracula dextræ;
Unius et ſolium fons mihi laudis erit.
17. Hactenus hæc docui populos; feſſuſque ſenecta
Jam cano quæ didici, te præeunte, puer.
18. Ne mihi te, vetulo ſolitum ne ſubtrahe vultum,
Dum tegar ingeſtâ lumine caſſus humo.
Antè tuas populis fas ſit mihi pandere laudes,
Ultima quas tellus poſteritaſque legat.
19. Juſtitiæ qui laude nites, et robore polles,
Magne Parens! ecquid par tibi mundus habet
20. Me manus oppreſſit tua; ſed clementia vitæ
Reſtituit, mediis eripuitque malis.
21. Auſpice te, feriam ſublimi vertice cœlum;
Et ſpes in dubiis tu mihi rebus eris.
22. Ergò tuam, Rex magne! fidem mea concinet uſq
Barbitos, et teneræ nablia juncta lyræ.
23. Gaudia concipiet pectus; partâque ſalute
Geſtiet in laudes lingua ſoluta tuas.

24. Juſtiti

24. Juſtitiam lux nulla tuam non evehet, hoſtes
Namque mei totis erubuêre genis.

LXXII.

DA regi tua jura, Deus! da Natus ut olim
Regius hæc poſſit, te præeunte, ſequi.
2. Ille tuo populo leges feret, Arbiter æquus:
Imperio tenues proteget ille ſuo.
3. Montibus ex ipſis, palmâ redimita capillos,
Pax aderit, populis et pia jura dabit.
4. Ille patrocinio legum defendet egenos,
Hoſtis et infenſi colla proterva premet.
5. Omnia te metuent illo ſub principe ſêcla,
Orbita dum lunæ, ſolis et axis erit.
6. Ver dabit Hic terris; ſic, miſſo deſuper imbre,
Prata ſimul rident, et modò tonſus ager.
7. Candida tum probitas florebit, et optima rerum
Pax; vario donec lumine luna nitet.
8. Huic vagus Euphrates, huic ſerviet æquor utrumque;
Imperii tellus ultima limes erit.
9. Hunc colet Æthiopum ſoboles; populuſque rebellis,
Hoc coram, nudo vertice verret humum.
10. Dona ferent Cilices, et gens circumdata ponti
Fluctibus, et ſitiens Indus, et uſtus Arabs.
11. Procumbent tumidi ſubmiſſo poplite reges;
Nullaque non illi terra tributa feret.
12. Fortibus hic armis teget et defendet egenos;
Et populum, cui ſpes nulla refulget opis.
13. Et parcet miſeris, tenues et muniet; enſes
Franget et hoſtiles, diſcutietque dolos.
14. Carus erit juſti ſanguis; feliciter ergò
Ducet inauratos, et ſine nube dies.
15. Dona dabunt Arabes; et fauſta precabitur orbis
Ultimus, et famæ præco perennis erit.
16. Montibus in ſummis, parcâ ſemente peractâ,
Naſcetur domino luxurioſa ſeges.
Sic Libani veſtitur apex conterminus aſtris,
Cùm levis aërias ventilat aura cedros.

Utque viret gramen pratis in mollibus, illi
Subdita florebunt oppida, fœta viris.
17. Illius in regnis fulgebit gloria, donec
Purpureo nitidum ſol vehet axe diem.
Audiet hic Felix; felices reddet et urbes,
Et populos vaſtâ quos ditione tenet.
18. Ergò Dei, qui mira poteſt et perficit unus,
Creſcat in immenſum non fugiturus honos.
19. Qui regit Iſacidas, titulis illuſtribus orbem
Impleat, et famâ ſolis utramque domum.

LXXIII.

QUAM favet Iſacidis Rex qui rotat ætheris orbes?
Ille ſacri quanto flagrat amore gregis?
2. Me tamen implicuit non extricabilis error;
Peſque vacillavit; mens quoque cæca fuit.
3. Indolui, ſpectans ſcelerum florere miniſtros,
Et dare propitiis impia vela Notis.
4. His ſuperant vires et inexpugnabile robur;
Et manet in ſenibus, qui fuit ante, vigor.
5. Dura premunt alios et nubila tempora: puri
His redeunt ſoles, et ſine fæce dies.
6. Corda tument faſtu; vis armat pectora; turgent
His oculi; nec mens, quas habet, æquat opes.
8. Excutit os frænum, ſpirans fraudeſque neceſque;
Audet et in circo grandia verba loqui.
9. Nec ſcelerum modus eſt; acuunt in ſidera linguas
Nequiter; inque homines dira venena vomunt.
10. Hæc ſpectans huc vertit iter, ſua caſtra relinquens,
Vir pius, irati quem rapit unda freti.
11. Ecquis, ait, ſuperâ Deus hæc deſpectat ab arce?
Ecquis in æthereo pectore ſenſus ineſt?
12. Ecce! Dei gens hæc cultum dum proterit omnem,
Floret, et immenſas per ſcelus auget opes.
13. Quid mea me juvit pietas? Quid pectus honeſtum
Profuit, aut inſons et ſine labe manus?
14. Undique me lethi ſepſit gravis horror, et omnis
Lux fuit in pœnas ingenioſa meas.

15. Hæc

15. Hæc ego ſi promam, Pater orbis et Arbiter! aures
Offendet populi vox, minùs æqua, tui.
16. Ah! ego, dum rerum cauſas exquiro latentes,
Deficio; et, caſſum lumine, pectus hebet.
17. Tu tamen è ſacris adytis, Pater ætheris alti!
Me gregis iſtius fata futura doces.
18. In juga tu ſontes duxiſti lubrica; pronos
In caput hinc volvi præcipiteſque jubes.
19. Quàm gravis eſt lapſus! quàm triſtis et aſpera clades!
Quamque repentino fulmine corda quatis!
Sors gregis iſtius vaneſcit, imaginis inſtar,
Quæ fugit ignavus mox ubi ſomnus abit.
20. Tu, Deus! evigilans Faſtum calcabis, et illas,
Quas nimium jactat Faſtus inanis, opes.
21. Antè miſer tacitâ torquebar mente; cucurrit
Et mihi tabificus fracta per oſſa dolor.
22. Aſt ego deſipui, nec me levis error habebat:
Menſque ſub inſipido pectore bruta fuit.
23. Te tamen aſſiduè fruor: et, ne fortè vacillet
Pes dubius, Dextrâ fulcior uſque tuâ.
24. Conſilio tu cæca tuo veſtigia flectis;
Et cinges poſthàc perpete fronde comam.
25. Quis mihi, te præter, ſuperâ ſuccurret ab aulâ;
Quid, quod amem, niſi te, Summa vel Ima dabunt?
26. Membra mihi quoties, animâ fugiente, fatiſcunt,
Tu vigor es vitæ deliciumque meæ.
27. Ibit in exitium tua quiſquis ſigna relinquit;
Gaudet et alterius transfuga caſtra ſequi.
28. Aſt ego te ſolum ſectari dulce putabo;
Et tua, ſis cùm ſpes tu mea, facta canam.

LXXIV.

CUR, Deus! æternùm nos deſeris? Acribus iris
Cur tibi dilectas depopularis oves?
2. Te populi veteris, te ſacri cura peculî
Tangat; et ante oculos ſit tibi ſancta Sion.

3. Ocyùs adproperans ſceleratas obrue gentes,
Sacrilegâ violant dum tua templa manu.
4. Prô pudor! in medio feralis buccina cœtu
Clangit, et in muris fixa torpæa vides.
5. Claruit hic olim, qui, cæſis undique ſylvis,
Intulit arboreas in tua templa trabes:
6. Nunc operoſa ruit luxata bipennibus ædes,
Et cælaturæ nobilioris opus.
7. Ignibus injectis fœdârunt atria templi,
Quod colis; æquârunt culmina ſumma ſolo.
8. Fana quot his reſtant, dicebant, perdite, Flammæ!
Cuncta ſimul juſſæ corripuêre faces.
9. Nulla, quibus fidam, ſuperant oracula; nemo
Cernitur hîc vates; nemo futura videt.
10. Quò, Deus! uſque truces acuet gens hoſtica dentes?
An tuus æternùm proſtituetur honos?
11. Cur tua ſe nobis ſubtraxit dextera? Vires
Exere, deque ſinu deſide prome manum.
12. Tu mihi Rex olim, rerum et tutela mearum,
Tu populi columen, ſpeſque ſalutis eras.
13. Te Dominum agnoſcens, tumidum ſe diffidit æquor;
Obruit et Pharios unda reverſa duces.
14. Cautibus illiſus periit cum milite Ductor;
Et data ſunt avidis oſſa voranda feris.
15. Dura ſilex latices effudit, et alveus alti
Fluminis attonitas aruit inter aquas.
16. Tu jubar auratum ſolis diffundis in orbem,
Et ſtabili noctem lege diemque regis:
17. Imperioque tuo medio ſtat in aëre tellus
Septa vadis, æſtas ardet, et alget hyems.
18. Adſpice ſacrilegi populi convitia, laudes
Qui premit et ſtulto deterit ore tuas.
19. Turturis, ah! vitam ne milvis objice; curam
Nec gregis afflicti deleat ulla dies.
20. Vive memor pacti: nequidquam quærimus umbras;
Scilicet hoſtilis regnat ubique furor.
21. Abſit ut afflicto turpis pudor inquinet ora:
Da potiùs laudes ut canat ille tuas.

22. Evigila,

22. Evigila, cauſamque tuam ne deſere; probri
Vive memor, quo nos ſtulta caterva premit.
23. Hoſtiles expende minas; en! prurit in arma,
Inque dies creſcit ſeditioſa manus!

LXXV.

LINGUA, Deus! te noſtra canet; tibi ſolvere grates,
Perque tuas laudes barbitos ire parat.
Te tua præſentem monſtrant miracula terris;
Et tuus hinc orbi fit manifeſtus amor.
2. Mox, ait, aſſumam gentem mihi fœdere vinctam;
Legibus et ſanctis juſtitiâque regam.
3. Cum populis luxata licèt liquefactaque tellus
Diffluat, illa meâ reſtituetur ope.
4. Vana cohors! dixi, ſcelerum quid fræna relaxas?
Stulta! quid elatis cornibus aſtra feris?
5. Deſine, gens exlex! cœlo, Dominoque minari;
Deſine præfracto gutture verba loqui.
6. Nec Notus, aut Boreas dat opes faſceſque, nec Eos,
Nec Plaga, ſe vitreis ſol ubi mergit aquis.
7. Jura dat humanis Divina potentia rebus:
Hunc levat, hunc pedibus, cùm lubet, illa premit.
8. Tu, Deus! undantem pateram fers Vindice dextrâ;
Mixtaque purpureo ſunt aconita mero.
Hos, meritæ devota neci, gens impia ſuccos
Ebibet, et quicquid pocula fæcis habent.
9. Te, Pater Iſacidûm! ſublimi carmine tollam,
Dum ſtabilis tellus, mobilis æther erit.
10. Colla premam tumidis; ſed cultor juris et æqui
Surget humo, merito cinctus honore comas.

LXXVI.

SANCTA Deum Judæa colit: virtutis et Ille
Iſacidûm populo dat documenta ſuæ.
2. Ille ſacro ſolio Solymam delegit amœnam:
Ille Sionæâ gaudet in æde coli.

3. Hîc clypeos, enſeſque ducum confregit, et arcus,
Et bellatrici tela vibrata manu.
4. Tu, Deus! immanes ſuperas virtute leones,
Quos tegit in tetricis ſylva remota jugis.
5. Hoſtibus obrepſit ſopor; et, te vindice, dextræ
Diriguêre metu; prædoque præda fuit.
6. Vox ſimul intonuit cœli de vertice, currus
Impetus, et volucres vis ſua liquit equos.
7. Te tremit accenſo tellus: ultricibus iris
Quis queat et telis obvius ire tuis?
8. Cùm tua de cœlo populis mandata dediſti,
Conticuit ſacro Terra retenta metu:
9. Vidit et obſtupuit, Rex cùm cœleſtis egenis
Attulit optatam, dum premerentur, opem.
10. Te canet, hoſtili nuper quæ ferbuit irâ,
Turba ferox: reliquis protinus ora premes.
11. Concipe vota Deo, qui terret fulmine terras;
Quodque voves poſito, gens pia! ſolve dolo.
12. Munera fer Domino, qui colla tumentia faſtu
Proterit, et regum ſceptra pavore quatit.

LXXVII.

VOTA meo ſupplex fudi Dominoque, Deoque;
Audiit ingenuas impiger ille preces.
2. Æger opem petii; ſed nocte recruduit atrox
Vulnus, et auxilium reſpuit omne dolor.
3. Sidera ſuſpiciens implevi queſtibus auras;
Et mens curarum mole ſepulta fuit.
4. Triſtibus ex oculis ſomnum, Deus! excutis omnem;
Et dolor infeſtus non ſemel ora premit.
5. Sæpe, quod exegi, ſubit irreparabile tempus,
Et, pede qui volucri præteriêre, dies.
6. Plectra miſer recolo, longæ ſolamina noctis;
Et mecum vigili ſic ego mente queror:
7. An Deus afflictis æternùm ſubtrahit ora?
An ſolitam poſthàc ferre negabit opem?
8. Illius an ſumptis fugit Clementia pennis?
An data ſunt agili vota ferenda Noto?

9. Priſcus an ex animo favor eſt eraſus? Amoris
An teneri famulis obſtruit ira fores?
10. Hæc ego: ſed mentem querulo malus abſtulit error:
Nunc recolam dextræ facta priora tuæ.
11. Hæc mihi ſuccurrent annalibus eruta priſcis;
Jugiter hæc repetet mens pia, lingua canet.
13. Sunt operum fideique tuæ Sacraria teſtes:
Nec tibi par ſuperâ regnat in arce Deus.
14. Inclyta fulmineam comitant miracula dextram:
Et majeſtatis conſcia terra tuæ eſt.
15. Tu, Deus! Iſacidis, invicto robore cinctus,
Dempſiſti Pharii barbara vincla ſoli.
16. Te mare conſpecto tremuit, fluctuſque profundi;
Protinus et poſitis obſtupuêre minis.
17. Nubibus è ruptis, imbres cecidêre ſonori;
Actaque præcipiti turbine grando ruit.
18. Fulmina terrebant, et mixta tonitrua flammis;
Et tremuit ſubito concita terra metu.
19. Tu mare calcâſti; tua ſed veſtigia delens
Obruit hoſtiles unda reducta rotas.
20. Auſpice te, ſacras Moſes cum fratre phalanges
Duxit, ut errantes per juga paſtor oves.

LXXVIII.

SACRA cohors! monitis reſera cœleſtibus aures;
Et memori voces mente reconde meas.
2. Merſa diu tenebris populis oracula pandam;
Omnibus et priſci temporis acta canam.
3. Auribus acceptas, et quas bene novimus omnes,
Res loquar; et ſancti quæ memor.ſtis avi!
4. Abſit ut hæc ſeros celemus facta nepotes,
Miraque pollenti parta tropæa manu.
5. Jura ſuo populo Dominus, legeſque perennes,
Pactaque perpetuò commemoranda dedit.
6. Juſſit ut hæc ſoboli pietas et cura parentum
Proderet, et ſêclis ſêcla priora novis.
7. Sic Deus agnoſci, ſic ſpem fulcire piorum,
Sic populum voluit, quò jubet ille, ſequi.

8. Cura

8. Cura fuit, legum detrectans fræna rebelles
Æmula posteritas nè sequeretur avos:
Mens illis distorta fuit; nec cura, nec ullus
Numinis in bruto pectore sensus erat.
9. Cur tribus Ephræmi, gravidis incincta pharetris,
Terga dedit, primæ cùm cecinêre tubæ?
10. Scilicet infandis violârat fœdera dextris,
Spreverat et Domini jussa tremenda sui:
11. Merserat et tenebris Superi miracula Regis,
Totque triumphatos, Hoc præeunte, duces.
12. Quem fugiunt, coram proavis, quæ Conditor orbis
Edidit ad portas, barbare Nile! tuas?
13. Hîc mare dissecuit, cumulataque murmure sacro
Æquora securum pandere jussit iter.
14. Sol jubar ut pandit, rexit vestigia Nubes;
Noctis et in tenebris prævia Flamma fuit.
15. Fluxit et è silicum venis arentibus humor;
Cotis et è medio flumina dulcis aquæ.
17. Non tamen abstinuit scelerum gens impia, rupes
Inter inaccessas et loca senta situ.
18. Mente nefas meditans, accendit Numinis iras;
Ingluvies epulas dum petit atra novas.
19. Inque Deum linguas acuens, in finibus istis
Delicias populo quas, ait, ille dabit?
20. Elicuit saxis latices; an munera farris,
Et, quas appetimus, proferet inde dapes?
21. Talibus accensus rerum Deus Arbiter, iræ
Strinxit in Isacidas tela timenda suæ.
22. Scilicet hæc superûm gens est diffisa Parenti,
Illius et nihili perfida duxit opem.
23. Ille tamen nubes reseravit, et horrea cœli;
Unde pluit liquidis æmula manna favis.
24. Desuper irrorans messes suffecit Olympus;
Omnibus Angelicas præbuit ille dapes.
25. His epulis populum Dominus cumulavit ab alto:
Quæque ligurivit fercula quisque tulit.
26. Illius imperio, volucres hinc impiger Eurus
Ponè ruens castris intulit, inde Notus.

27. Si

27. Si numeres, non tot vallatur littus arenis;
Plura nec æſtivus corpora pulvis habet.
28. Agminis aligeri circùm tentoria nubes
Decidit, et patulas texit ubique vias.
29. Talibus ingluviem gens hæc, devota ſaginæ,
Pavit, et optatus venit in ora cibus.
30. Creſcebat ſcelerata fames; ſemeſaque fruſta
Faucibus hærebant, cùm Deus Ultor adeſt.
31. Ille ſaginatos, odio ſtimulatus et irâ,
Obruit Iſacidas, Iſacidûmque duces.
32. Non tamen hæc populi mutant miracula mentes:
Nempe ſacris monitis derogat ille fidem.
33. Ergò Dei juſſu gens hæc evanuit omnis,
Inter et ærumnas concidit ante diem.
34. Tot mala perpeſſus rediit, vigilique labore
Divinam populus poſcere cœpit opem.
35. Tum ſubiit, quoties, cœleſti tectus aſylo,
Spreverit inſtantem depuleritque necem.
36. Impia ſed blandæ demens mendacia linguæ,
Verbaque fundebat byſſina texta dolo.
37. Blanditias inter medias mens neſcia recti,
Immemor et ſancti fœderis uſque fuit.
38. His tamen ignovit Deus, et, quas ſumpſerat, iras
Exuit, Ultrices abſtinuitque manus.
39. Scilicet humanæ ſubiit ſors lubrica vitæ,
Æmula quæ venti non reditura fugit.
40. Irritata Dei quoties patientia victa eſt,
Invia dum populus per loca ferret iter?
41. Crevit et impietas, brevibus comprendere metis
Cùm majeſtatem Numinis auſa fuit.
42. Mentibus exciderant ſuperæ miracula dextræ,
Et, libertatem quæ dedit, alma dies.
43. Nec ſubeunt animos Phariis quæ nuper in oris,
Inque Soanæo geſta fuêre ſolo.
44. Hîc Peluſiaco manârunt ſanguine rivi;
Nec latices uſquam, qui biberentur, erant.
45. Alta venenatis ſquallebant atria muſcis;
Scandit et auratos lurida rana toros.

46. Bruchus

46. Bruchus edax ſegetes, vaſtârant arva locuſtæ:
Deciderant uvæ grandine, mora gelu.
48. Grandine percuſſi, validi cecidêre juvenci;
Fulmine lanigeri diſperiêre greges.
49. Numinis incaluit furor, inviſoſque Canopi
Triſtibus eſt Geniis depopulatus agros.
50. Ira ferox ſibi fecit iter; diſcrimine nullo,
Omnibus eroſit viſcera peſtis atrox.
51. Mors cita primitias ſobolis, floremque juventæ
Abſtulit, et vires, maxime Nile! tuas.
52. At Deus Iſacidas Phariis eduxit ab oris;
Pandit et inſolitas per loca ſola vias:
Perdius et pernox, inter deſerta ferarum,
Sic ſolet imbelles ducere paſtor oves.
53. Carpſit iter tutum populus, formidine pulſâ;
Cùm Peluſiacos obruit unda duces.
54. Appulit huc tandem, ſacras ubi cernimus aras,
Culminaque æthereâ ſub juga miſſa manu.
55. Gentibus ejectis, Deus illi tecta, lareſque,
Et, diſtincta ſuis finibus, arva dedit.
56. Illa tamen rurſus tentavit Numinis iras,
Fallere jurati fœderis auſa fidem.
57. Rurſus ad ingenium rediit, moreſque priores;
Turbaque perjuris æmula vixit avis:
Cornibus adductis oculos ſic decipit arcus,
Et facies ſubitò, quæ fuit antè, redit.
58. Stulta Superſtitio, celſis in collibus, aras
Struxerat, et pictos eſt venerata Deos.
59. His Deus incenſus, populum ſibi fœdere junctum
Odit; et exſuperans neſciit ira modum.
60. Nec mora, Silonis fugiens ſacraria, dixit,
Chara priùs tellus, nunc odioſa, vale!
61. Numinis et teſtis locuples, et fœderis index,
Præda peregrinis arca ſacrata fuit.
62. Dumque ſuam contra ſobolem Deus aſperat iras,
Telaque, ſacrilego ſanguine tinxit humum.
63. Ignibus extincti juvenes cecidêre; puellæ
Feſta novis thalamis carmina nemo dedit.

64. Enſe

64. Enſe ſacerdotes periêrunt: nulla ſuperſtes,
Funera quæ fleret conjugis, uxor erat.
65. Mox Deus evigilans æſtum convertit in hoſtes:
Sic fremit à nimio militis ira mero.
66. Foſſaque ſunt illis inhoneſto vulnere terga;
Turpis et æternùm venit in ora pudor.
67. Non tamen indulſit Siloni fœderis arcam;
Sacra nec Ephræmo ſceptra ferenda dedit.
68. Prætulit his Judæ ſobolem, ſanctæque Sionis
Culmina, divini captus amore loci.
69. Sic ſibi templa Deus poſuit contermina cœlo,
Et duraturo tecta coæva ſolo.
70. Jeſſiadenque legens famulum ſibi, linquere caulas
Juſſit, et hirſutos lanigeroſque greges.
71. Protinus huic ſceptrum tribuit, Moderator ut eſſet,
Ductor et Abramidûm, qui modò Paſtor erat.
72. Præfuit hic regno; vigil et Prudentia faſces,
Et ſolii Candor cinxit utrumque latus.

LXXIX.

TELLURIS cœlique Parens, et Rector! agellum
En tibi devotum barbarus hoſtis habet!
En tua flagitiis inceſtat Templa nefandis!
Et ruit ars Solymes, et jacet æqua ſolo.
2. Ah! gregis electi depaſcitur ilia vultur;
Dantur et infeſtis membra voranda lupis.
3. Mœnia cæde madent; undat per compita ſanguis:
Oſſa legit nemo, ceſpite nemo tegit.
4. Interea noſtras ridet gens accola clades;
Orbis et opprobrium, ludibriumque ſumus.
5. Ecqua tuas, rerum Genitor! lux finiet iras?
Ignis an in morem perpetis uſque fremes?
6. Numinis ignaros, et Te qui poſcere votis
Detrectant, iræ fac documenta tuæ.
7. Segregis in populi jugulum manus impia ferrum
Merſit, et eſt ſacros depeculata lares.
8. Mille modis premimur: tu, quæ patravimus olim,
Dele animo, promptam lenis et adfer opem.

9. Aſſere

9. Aſſere ſemineces, et nævos elue; laudes
Nominis ut celebrent terra fretumque tui.
10. Cur mala progenies ſic ſecum muſſitat, Illud,
Quod colit Abramidûm natio, Numen ubi eſt?
Ultor ades, populoque tuo ſpectante, rebelles
Obrue, qui noſtro ſanguine tela linunt.
11. Suſcipe captivi gemitus, mortiſque propinquæ
Impia pollenti vincula ſolve manu.
12. Te quibus adſperſit ſacræ gens accola terræ,
Probra, Parens rerum! multiplicata refer.
13. Hôc tibi ſolennes reddet pro munere grates
Grex pius, et laudes concinet uſque tuas.

LXXX.

ADFER opem, Solymæ Paſtor! cui luce coruſcâ
Spiritus hinc ales cingit et inde latus.
2. Prome jubar, vireſque tuas, ſpectante Manaſſâ,
Et patris Ephræmi, Benjaminique tribu.
3. Arbiter armorum! palantes collige; vultum
Redde tuum; vitam protinus ille dabit.
4. Quò furor uſque tuus, belli, Pater optime, Præſes!
Noſtra dabit levibus vota ferenda Notis?
5. Tu lachrymis epulas, lachrymis tu mixta dediſti
Pocula; nec fuit his meta moduſve malis.
6. Impia, quas patimur, riſit vicinia clades;
Motaque de ſpoliis rixa moleſta fuit.
7. Arbiter armorum! palantes collige; vultum
Redde tuum; vitam protinus ille dabit.
8. Gentibus exciſis, hîc vinea floruit, arvis
Quam tua de Phariis tranſtulit antè manus.
9. Auſpice te, Solymæ radices fixit in oris
Altiùs, et multo palmite texit humum.
10. Pampinus apricis induxit collibus umbras:
Sic viret in Libani cedrus amœna jugis.
11. Hinc erat Euphratis gelidæ contermina ripæ;
Æquoreis illinc brachia junxit aquis.
12. Cur, Deus! hanc ſeptis viduas? cur, ſepibus altis
Orba, viatorum carpitur illa manu?

13. Sævus

13. Sævus aper vites violavit dente novellas;
Et rabidis uvæ præda fuêre feris.
14. Ergò redi, viteſque tuas de ſede ſupremâ
Protege, victrici qui regis arma manu.
15. Quam tua conſevit, quam fovit dextera, curæ
Sit tibi votivo vinea fœta mero.
16. Hanc populant igniſque vorax, ferrumque; furoris
Præda ſumus miſeri materieſque tui.
17. Tu tibi ſelectos ultrici protege dextrâ,
Viribus invictis quos tuus auxit amor.
18. Redde tuis vitam: ſic, quò tu juſſeris, omnes
Ibimus; et laudes vox canet una tuas.
19. Arbiter armorum! palantes collige; vultum
Redde tuum; vitam protinus ille dabit.

LXXXI.

QUISQUIS es, autorem vitæ ſuper æthera lætus
Effer; et Iſacidûm carmina pange Deo.
2. Sidera vox feriat; jungantur nablia voci,
Et fidibus teneræ plectra canora lyræ.
3. Clange tubâ, dum luna filet contermina ſoli;
Feſtus erat ſanctis patribus ille dies.
4. Hanc tulit Iſacidis legem Deus ipſe Sionis;
Nec populo lux hâc ſanctior ulla fuit.
5. Illa dies indicta fuit, cùm ſancta propago
Liquiſſet Pharii barbara regna ſoli.
6. Huic ego ſuccurri Nili, Deus inquit, ad undas;
Faſce levans humeros, fictilibuſque manus.
7. Obſcurâ de nube tonans, ego, rebus in arctis,
Reſpondi votis; auxiliumque tuli:
Hujus et ingenium populi, moreſque probavi,
Cùm Meribæ querulis ora rigavit aquis.
8. Quiſquis es Iſacidûm! memori mea dicta reconde
Pectore, jurato nec mihi deme fidem.
9. Si mihi das aurem, me præter, vana Deorum
Nulla tibi finges Numina, nulla coles.
10. Te Peluſiaci duxi de carceris umbrâ,
Compede detracto: plus pete, plura dabo.

15. Hæc

11. Hæc ego; ſed pelagi ſoboles mea ſurdior undis,
Aversâ monitus reſpuit aure meos.
12. Ergò libidinibus juſſi dare fræna, ſuoque
Quemque rapi genio, conſilioque regi.
13. O utinam noſtris auſcultans vocibus Hebri,
Me duce, poſteritas inſtituiſſet iter!
14. Obvius iviſſem cuneis hoſtilibus, ipſos
Et mea juſſiſſem vincula ferre duces.
15. Hoſtibus illa meis, omnis ſecura ruinæ,
Calcâſſet domino colla ſuperba pede.
16. Terra ferax illi meſſes fudiſſet opimas;
Dulcibus undâſſent aſpera ſaxa favis.

LXXXII.

CUM Pater æthereus ſolio conſideret alto,
Purpureos inter ſceptrigeroſque choros:
2. Veſtra cohors, inquit, quò leges proteret uſque?
Et pendet trutinâ faſque nefaſque pari?
3. Legibus armentur tenues, et patribus orbi:
Nec premat imbelles tincta cruore manus.
5. Sic ait: aſt illis cæcâ caligine pectus
Cingitur, et lucem mens male ſana fugit;
Hos, ultrix ſcelerum, luxato cardine, tellus
Obruet in priſcum ſponte relapſa chaos.
6. Hos ego, quos ſceptris decoravi, voce benignâ
Sæpe Deos dixi, progeniemque Dei:
7. Regia ſed raſtris æquabit ſceptra, tyrannis
Et vos cum reliquis mors violenta metet.
8. Tu, Deus! exſurgens, telluri jura miniſtra:
Quos habet hæc populos tu, Pater alme! regis.

LXXXIII.

REBUS in adverſis, vocem ne ſupprime; rebus
In deploratis, ne, Deus! uſque ſile.
2. Gens inimica tibi furiis immanibus acta,
En! fremit, et criſtis cominus aſtra ferit.
3. En! coit, utque pios, ſolâ caligine tutos,
Opprimat, inſidias ſubdola mille parat.

4. Quin

4. Quin, ait, eruimus recutitæ germina gentis?
Ne qua Jacobæos natio jactet avos.
5. Te Dominum contra conſpirant nequiter omnes,
Et feriunt tacito fœdera ſæva dolo.
6. Cum Nabathæorum populis conjurat Idume:
Cumque Moabæâ gens Agarena coit.
7. Gabala ſe Tyriis jungit, crudelis et Ammon;
Cumque Palæſtinis fert Amalecus opem.
8. Advolat Aſſyriæ populus; Lothique nepotes
Impiger auxilio conſilioque juvat.
9. Hos, Deus! extirpa; pereant, Ciſſontis ad undas
Ut cecidit telis gens Madiana tuis:
Utque ruit ſubito transfixus Siſera ferro;
Quod tibi perniciem, ſæve Jabine! tulit.
10. More ſimi, campos texêre cadavera: cladis
Hujus et Endoræ conſcia terra fuit.
11. Ut Zebus, et Zebeas, et Zalmana junctus Orebo,
Sic pereant, populus quos habet iſte, duces.
12. Ad ſacra, dixerunt, properemus limina templi,
Limina victrici mox ſubigenda manu.
13. Hos age, rerum Opifex! et verſa vindice dextrâ;
More levis paleæ, præcipitiſque rotæ.
14. Ut vaga piniferas vaſtant incendia ſylvas;
Ut furit in ſummis ſtridula flamma jugis:
15. Sic tu ſacrilegum populum crepitante procellâ,
Et fera fulmineo turbine caſtra quate.
16. Inquinet ora pudor; mens dum ſtupefacta malorum
Mole, tuam tandem poſcere diſcat opem.
17. Turpibus opprobriis, et fluctibus obrue vaſtis;
Et pereant: merſos nec levet ulla dies.
18. Ultor ades, qui jura regis: ſic maximus orbis
Te Dominum, ſolum te ſciet eſſe Deum.

LXXXIV.

O Quibus illiciis, belli, Deus, inclyte Præſes!
O quibus imperiis me tua templa trahunt!
2. Cor micat; exſultant fibræ; vox infremit, illis
Dum ſimul et ſacro numinis ore fruar.

3. Ponè tuas habitat belli, Deus, Arbiter! aras
Paſſer; et hîc cunas paſcit hirundo ſuas.
4. O felix nimiùm, tua qui colit atria! laudes
Ille tuas jugi voce ſub aſtra feret.
5. Audiet et felix te quiſquis fidit; et ille
Qui comes it populo, dum tua templa petit.
6. Quà feret hic greſſum, fontes dabit arida vallis;
Inque cavas foſſas depluet agmen aquæ.
7. Inſtaurabit iter vires; et, Numinis ora
Viſurus, Solymæ figet in æde pedem.
8. Tu, qui bella regis, Solymam qui protegis armis,
Cœli Opifex! famuli fac rata vota precor.
9. Adſpice nos placidus, clypei quos protegis umbrâ;
Et ſimul in Chriſtum lumina fige tuum.
10. Quàm domus, alme Parens, tua me delectat! in illâ eſt
Mille mihi ſêclis gratior una dies:
Aurea purpurei ſibi ſervent atria reges;
Hîc potiùs cuſtos liminis eſſe velim.
11. Te fas eſt clypeum, te fas eſt dicere ſolem;
Tu decus, et vitæ præmia certa dabis:
Candida cui mens eſt, et purum crimine pectus,
Hunc honor, ingentes hunc comitantur opes.
12. O Pater armipotens! te quiſquis nititur uno,
Hic mihi ſelices inter habendus erit.

LXXXV.

TU, Deus, Iſacidûm ditâſti meſſibus arva:
Te duce, Niliaci liquimus antra ſoli.
2. Agminis electi tua quondam gratia nævos
Texit, et æquoreis crimina merſit aquis.
3. Quâ priùs ardebas, tandem deferbuit ira,
Et minus antiquæ jam feritatis habet.
4. Da reduces tua caſtra ſequi; cuſtoſque fidelis!
Quod ſupereſt iræ perpete nocte preme.
5. Nullane conceptam reſtinguent ſecula bilem?
Nullane fulminei meta furoris erit.

6. Nec ſolitas unquam vires, vitamque reduces,
Geſtiat ut vultu mens animata tuo?
7. Adfer opem, patriique jubar diffunde favoris;
Pace, Deus! niveâ te comitante, veni.
8. Deſuper expecto vocem: ſi turpia vitant,
Mentibus illa piis nuncia pacis erit.
9. Vicinam promittet opem metuentibus iras
Numinis, et Solymæ clara tropæa jugis.
10. Ibit in amplexus alacris Clementia Veri;
Oſcula Juſtitiæ Pax quoque blanda dabit.
11. Altiùs è terris Verum caput efferet: Æquum
Exſeret os cœlo, deſpicietque ſolum.
12. Pandet et aſtriferi rerum Pater horrea cœli;
Et ſata, cum multo fœnore, reddet ager.
13. Prævia Cœlicolûm Regi Pax aurea paſſim
Ibit, et optatas pandet ubique vias.

LXXXVI.

TENDE meis aurem, cœli Rex optime! votis:
Advolvor genibus pauper inopſque tuis.
2. Protege nunc vitam famuli, non digna ferentis:
A te, quam poſco, ſpes mihi pendet opis.
3. Fer, Deus! auxilium, ſemperque ſalutifer adſis:
Te Dominum ſupplex nocte dieque voco.
4. Tu famulum recrea, dum cingunt undique ſyrtes:
Spes mea te ſolum, quem tueatur, habet.
5. Supplicis, abjectâ quâ mens excanduit irâ,
Te miſeret; bonitas et tua fine caret.
6. Te precor, exaudi gemitus et vota precantis;
Ne pereat pelagi ſpes mea merſa vadis.
7. Cùm premar adverſis, te poſcam ſupplice voto:
Aure, Deus! facili tu mea verba leges.
8. Par tibi nemo Deûm eſt; nec ſunt miracula, Divi
Quæ reliqui jactant, æquiparanda tuis.
9. Te, Deus, Autorem rerum canet ultimus orbis;
Seque ſui ſternet Principis ante pedes.
10. Majeſtas immenſa tibi eſt; miracula captum
Exſuperant: ſolus tu, Deus! aſtra regis.

11. Tu mihi pande viam; tu greſſus dirige; firma
Pectus, ut intrepidus, te duce, recta ſequar.
12. Sic ego te toto celebrabo pectore; carmen
Et mihi perpetuum tu, Deus! unus eris.
13. Fine carens, bonitas tua me defendit: opaco
Me tuus e lethi carcere traxit amor.
14. Ah! quoties in me veſano turgida faſtu,
Contemptrixque tui, gens violenta ruit!
15. Sed tibi, Cœlicolûm Rector! mens ſegnis ad iram,
Et memor eſt pacti, pollicitique tenax.
16. Reſpice me famulum; letho, Deus! eripe vernam:
Neve ruam, vires jugiter adde novas.
17. Hoſtis in opprobrium, veteris da pignus amoris,
Et patrocinii lucida ſigna tui.

LXXXVII.

ECCE Sionæas inſertas nubibus arces!
Et Solymæ ſacris mœnia nixa jugis!
2. Urbibus hanc præfert quot habet ſtirps inclyta Judæ,
Hanc in deliciis Conditor orbis habet.
3. Fama tuos titulos totum diffundit in orbem,
Urbs ſacra! Divinâ quæ fabricata manu es.
4. Civibus addentur Solymæ Babylonis alumni;
Confluet huc populus, barbara Memphi! tuus.
Juncta Palæſtinæ Tyrus huc concedet, et ipſi
Æthiopes, ſacri pars aliquanta gregis.
5. Nobilis hic Solymæ civis dicetur, et ille:
Hanc Deus imperio muniet ipſe ſuo.
6. Et populum quoties ſuperâ cenſebit ab aulâ,
Dicet, Hic eſt urbis civis et ille meæ.
7. Efferet hanc linguis populus, fidibuſque canoris;
Et mea victurum vox canet alta melos.

LXXXVIII.

FONS opis et vitæ! ſupplex tibi nuncupo vota,
Pallida ſeu nox eſt, ſeu nitet orta dies.
2. Jugibus inclina facilem clamoribus aurem;
Nec famuli tetricâ deſpice fronte preces.

3. Cladibus

3. Cladibus indignis et fluctibus undique cingor;
Jamque meas pulsat mors inopina fores.
4. Manibus adscribor gelidis, et inanibus umbris;
Pristinus et liquit flaccida membra vigor.
5. Sic jacet exsanguis tumuli sub fornice, cuspis
Quem fera legitimum messuit ante diem.
Hunc, ubi concessit fatis, de pectore deles
Protinus; extincti cura nec ulla subit.
6. Ah! miser inferni spelunca condor in ima;
Et tenebras inter vita trahenda mihi est.
7. Fluctibus innumeris miserum caput obruis, iræ
Dum nimis indulges libera fræna tuæ.
8. Me fugiunt socii; me detestantur amici,
Squallida dum duri carceris antra colo.
9. Tristibus ora madent lachrymis, ad sidera palmas
Dum levo, te Dominum dum sine fine voco.
10. Tune tuas famuli promes in funere vires?
An post exequias te canet umbra redux?
11. An Fidei tumulus putris, et sine nomine corpus,
An cinis extinctus pignus amoris erit?
12. Justitiamne tuam celebrabunt carmine manes?
Fortia vel Tenebræ facta sub astra ferent?
13. Te tamen oravi supplex, semperque vocabo;
Orta dies croceis dum fugat astra rotis.
14. Ah! Deus, ah! animam mediis cur linquis in undis?
Cur tua jactatæ subtrahis ora rati?
15. Me mala, me teneris mors circumsepsit ab annis;
Et tua me trepido perculit ira metu.
16. Obrutus his perii; dejectus ad æthere nimbus
Intempestivis sic fata mergit aquis.
18. Quos mihi junxit amor, socii fugêre, tribules
Et simul in tenebris delituêre mei.

LXXXIX.

TE Dominum, Pater alme! canam, fidumque bonumque;
Audiet et numeros ultima terra meos.

2. Certus amor, dixi, tuus eſt, bonitaſque perennis;
Et fidei cœli regia teſtis adeſt.
3. Cum tibi dilecto pepigiſti Davide fœdus;
Summaque jurati fœderis iſta fuit.
4. Progenies, ſoliumque tuum durabit, in orbe
Semita dum lunæ, dum via ſolis erit.
5. Sancte Parens! tua facta polus, tua fœdera tellus
Efferet, et populi quos tuus urit amor.
6. Par tibi quid Superûm ſublimia tecta, ſecundum
Quem tibi purpureo de grege terra dabit?
7. Grex ſacer attonitus te ſpectat; et agmina cœli
Poplite curvato te venerantur Herum.
8. Arbiter armorum! quis te vel viribus æquat?
Fœdera vel ſervat candidiore fide?
9. Te penes imperium eſt pelagi: tua juſſa capeſſens,
Sponte procelloſi ſternitur unda maris.
10. Foſſa tuis cecidit pubes Mareotica telis;
Tergaque nudavit gens inimica fugæ.
11. Te Dominum tellus, autorem ſuſpicit æther;
Et quidquid tellus, quidquid et æther habet.
12. Vox tua ſublimi Boream deduxit ab Arcto;
Et pluvios humili miſit ab axe Notos.
Geſtit ovans Hermon, te geſtit principe Tabor:
Hic Zephyris, Euro proximus ille levi.
13. Eſt tua per cunctas diffuſa potentia terras;
Cunctaque pollenti robore dextra regit.
14. Sunt comites jus faſque tui; ſolioque perenni,
Hinc ſine labe Fides adſtat, et inde Salus.
15. O felix, tua quem delectat buccina! vultûs
Ille tui fretus lumine carpet iter.
16. Nocte dieque tuas ſolenni carmine laudes
Dicet ovans; et, te vindice, ſurget humo.
17. Tu decus æternum, tu vires ſufficis unus;
Et tuus e cœno tollit in aſtra favor.
18. Tu, Pater Iſacidûm! nos tutelaribus armis
Cingis, et invicti munia Regis obis.
19. Sedibus e ſuperis afflatus numine vates,
Quem tibi ſacrâſti, talia dicta dedit:

Donavi

Donavi Solymis præſtanti corpore Regem,
Quem meus e populo ſegrege legit amor.
20. Jeſſiadæ famulo, ſucco cui dulcis olivæ
Tempora perfudi, ſceptra ferenda dedi.
21. Huic ego ſufficiam vires; dextraque tuebor,
Sive parent hoſtes ſpicula, ſive dolos.
23. Quæ premet hunc odiis, coram ruit hoſtica pubes;
Ultriceſque mihi ſentiet eſſe manus:
24. Huic mea ſed bonitas et amor, non immemor icti
Fœderis, imperii fræna regenda dabit.
25. Illius Euphrates olim victricibus armis,
Totaque Sidonii ſerviet unda maris.
Fœderis ille memor ſacri, Patremque, Deumque,
Omnis et Autorem me celebrabit opis.
27. Illum ego primitias ſobolis, Regemque vocabo;
Sceptrigerique ducem præſidiumque chori.
28. Quod pepigi, nullo claudetur limite fœdus;
Nullaque promiſſi meta favoris erit:
29. Sera nec illuſtres extinguent ſæcla nepotes;
Sceptraque durabunt, dum vehet aſtra polus.
30. Sed ſi fortè meas ſoboles detrectat habenas
Degener, et renuit fœdera ſancta ſequi:
32. Protinus ulciſcar; meritas dabit improba pœnas,
Progenies plagas ſentiet iſta meas:
33. Hunc tamen æternum ſolitâ bonitate tuebor;
Perpetis et fidei pignora certa dabo.
34. Abſit ut antiqui diſrumpam vincula pacti,
Et rapiant voces ventus et unda meas.
35. Ipſe meum jurans Numen, cum Davide ſanxi
Fœdera, non dubiam quæ meruêre fidem.
36. Æquævum Soli ſolium reget inclyta proles;
Sceptra nec excutiet, quæ geret, ulla dies.
37. Aſtra poli teſtor, citiùs ſol aureus orbem
Linquet, et, extincto lumine, luna ruet.
38. Tu tamen hunc orbis faſtidis Rector! et horres,
Bile calens; Regis nec tibi cura tui eſt.
39. Fœdera tu violans, ſacrum diadema profanas:
Calcat et hæc tumido gens ſcelerata pede.

40. Oppida

40. Oppida tu muris nudas, et ſubruis arces;
Prædaque nunc hoſtis ludibriumque ſui eſt.
42. Hoſtibus interea tu munis roboꝛe dextras;
Cordaque lætitiâ luxuriante reples.
43. Rex tuus, ah! trepidus, totis excedere caſtris
Cogitur, et turpi vertere terga fugæ.
44. Jamque ſacræ pedibus calcatur gloria frontis,
Et jacet obſcœno merſa corona luto.
45. Carpitur ante diem, demeſſo flore, juventa;
Turpat et auguſti principis ora pudor.
46. Quò, Deus! uſque tuos abſcondent nubila vultus?
Perpes an accenſi flamma furoris erit?
47. Ah! ſubeat, quàm fluxa mihi ſit vita, breviſque!
Cur genus Adamidûm f.brica vana ſumus?
48. Quem non falce metit fera mors? Quis mole ſepulchri
Obrutus, inferno victor ab orbe redit?
49. Quò ſe priſcus amor, quò ſe clementia vertit
Priſtina, cumque tuo Davide pacta fides?
50. Adſpice quæ patimur procerum ludibria paſſim,
Probraque, quæ tacito pectore clauſa fero.
51. Aſperat in Chriſtum ſtolidas gens impia linguas,
Illius et lentas exprobrat uſque moras.
52. Ah! precor, alme Parens! tuus ut ſuper ætheris axes
Emicet, et, dempto fine, perennet honos.

XC.

NOS, Deus! a primis tua texit dextera ſêclis;
Hæc errabundis ſtruxit ubique lares.
2. Tu conſtans, ſtabiliſque manes; convallibus imis,
Montibus et ſummis, ſæculisque prior.
3. Sed mortale genus diffingis vindice dextrâ,
Inque leves cineres durus abire jubes.
4. Sunt tibi ſêcla decem ceu lux heſterna, vel hora
Quæ vigili, fræno non remorante, fugit.
5. Inſtar aquæ fluimus; tacitæ ſic noctis imago,
Sic flos mane virens, ſole cadente, perit.

7. Nos

7. Nos, Deus! exſcindis, meritas dum ſurgis in iras;
Nudaque ſunt oculis crimina tecta tuis.
9. Dum tua mille modis nos vexat dextera; præpes
Vita volat, ceu vox, quam rapit aura levis.
10. Quâ fruimur, luſtris bis ſeptem clauditur ætas;
Contingunt vegeto luſtra bis octo ſeni.
Triſtius at nihil eſt, aut ærumnoſius illis:
Ah! ferimur rapidis æmula turba Notis.
11. Quis, Pater Alme! tuæ vires ſat perſpicit iræ?
Par Majeſtati, prô dolor! illa tuæ eſt.
12. Metiri da poſſe dies, momentaque vitæ
Futilis; et veri pectora luce reple.
13. Tolle moras, faciliſque veni; famuloſque ſagittis
Tempore venturo figere parce tuis.
14. Ocyùs adfer opem; mens ut, dum veſcimur aurâ,
Geſtiat aucta tuis et ſaturata bonis.
15. Tempora temporibus compenſa triſtia lætis;
Noctis et abſtergens nubila, redde diem.
16. Da famulis ſobolique, Deum te nôſſe potentem;
Et tuus his poſthac ſit manifeſtus amor.
17. Nos, Pater! illuſtra radiis, quibus Ipſe coruſcas;
Et tuus æternùm facta ſecundet amor.

XCI.

NUMINIS excelſi cui ſunt ſacraria ſedes,
Illius hunc, hoſtis cùm premit, umbra teget.
2. Autor opis certè Deus eſt; hunc, rebus in arctis,
Agnoſcam vitæ ſpem columenque meæ.
3. Ille dabit tacitis ne te gens impia technis
Implicet, aut peſtis tabida falce metat.
4. Illius imbellem te proteget ala; fideſque,
Pacta ſemel, clypei triplicis inſtar erit.
5. Te neque terrebunt tenebræ, nec tela diurna;
Nec fera quæ ſævit nocte dieque lues.
7. Mille licèt dextram cingant, totidemque ſiniſtram
Funera, pernicies nulla timenda tibi eſt.
8. Te coram gens prava ruet; quia ſuſpicis Illum,
Qui ſpes eſt vitæ præſidiumque meæ.

10. Sed

10. Sed tua te pietas tutum præſtabit; ab hoſte
Nec tibi vis ulla eſt, nec metuenda lues.
11. Te Deus aligeris cœli ſtipabit alumnis;
Hos tibi ſidereâ mittet ab arce duces.
12. Te manibus per teſqua feret chorus ille; nec hirtis
Illides ſcopulis, hôc comitante, pedes.
13. Et draco calcandum tibi ſe præbebit et aſpis,
Indomituſque leo, ſeminiumque leæ.
14. Hunc ego defendam, Deus inquit, fortibus armis;
Et, quia me ſequitur, ſceptra ferenda dabo.
15. Hic me poſcet opem, ſors cum premit aſpera; vanas
Nec mihi quas fundit, ſentiet eſſe preces.
Hoſtibus ereptus mediis tolletur in altum;
Et duraturo cinget honore comas.
16. Aurea ſelicis producam ſtamina vitæ;
Et famulo pandam molle ſalutis iter.

XCII.

EST mihi jucundum tibi, rerum Maxime, grates
Solvere; per laudes et juvat ire tuas.
2. Quàm bonus et conſtans ſis, ſeu ſol explicat ora,
Seu jubar abſcondit, dicere dulce mihi eſt.
3. Dulce mihi eſt denis modulari carmina nervis,
Jungere et argutæ nablia blanda lyræ.
4. Gaudia concepi tua quondam facta revolvens:
Hinc quoque lætitiæ ſurget origo meæ.
5. O vis quanta tuæ eſt, O quanta potentia dextræ!
Conſilium nubes quàm tenebroſa tegit!
6. Brutus ad hæc populus caligat; mentis et exſors,
Hæc ſpectans, oculos nyctcoracis habet.
7. Hunc, modò qui læti vernabat graminis inſtar,
Demetet immiti mors properata manu.
8. Tu tamen æternùm duras; ævique fugacis
Deſpicis aligeras inſtabileſque rotas.
9. Impius, et quiſquis tua ridet juſſa, peribit;
Cedet et iratis præda ferenda Notis.

10. Aut

10. Aut tua me bonitas dulci perfundet olivo ;
Vinciet et ſerto multicolore comas.
11. His oculis cernam, quas gens luet hoſtica, pœnas ;
Imbuet his aures nuncia fama meas.
12. Gens pia florebit, victricibus æmula palmis ;
Utque cedrus, Libani quæ juga fronde tegit.
13. Altiùs in Domini radices quiſquis agello
Fixerit, undantes tollet in aſtra comas.
14. Creſcet, et effœtæ ridebit damna ſenectæ ;
Pomaque proventu luxuriante feret.
15. Sic mihi dicetur juris Deus Autor et æqui,
Et columen, vitæ turris et una meæ.

XCIII.

REGNAT ubique Deus ; cui majeſtate verendâ
Frons nitet, invicto robore dextra viget :
Illius imperio ſtabit ſecura ruinæ
Terra, vagas cœlum volvet et uſque faces.
2. Quo ſedet Hic, ſolium neſcit primordia ſæcli ;
Nullaque ſiderei Regis origo fuit.
3. Flumina quantumvis conſpirent murmure vaſto,
Et tumidum fluctus tollat in aſtra fretum :
4. Ille tamen, fluviis pelagoque potentior ipſo,
Mulcet, et indomitas Numine frænat aquas.
5. Illius æternùm durant oracula ; ſacræ
Et Solymæ pietas hoſpita ſemper erit.

XCIV.

MAGNE Parens ! dextrâ qui vindice concutis arma,
Deque reis pœnas exigis, Ultor ades.
2. Legibus incinctum, Judex ! conſcende tribunal ;
Et quod promeruit turba proterva luat.
3. Quò premet uſque pios furor hoſticus ? Obice nullo
More triumphantis, quò ſcelus uſque ruet ?
4. Impius an perget dura et metuenda minari,
Et, quod patravit, ferre ſub aſtra nefas ?
5. Ah ! tibi dilectum populum deglubit, et armis
Opprimit hæredes gens ſcelerata tuos.

6. Prô pudor! et viduæ jugulantur, et advena ferro;
Per ſcelus et proles orba parente cadit:
7. Nec videt hæc, aiunt, nec curat Conditor orbis,
Quem ſibi Judæus legit apella Deum.
8. Bruta cohors! pravique tenax, et perfida! tandem
Stultitiæ metam pone modumque tuæ.
9. An ſurdum reputas, aurem qui ſtruxit? an Illum,
Lumina qui finxit, cernere poſſe negas?
10. Parcet an Ille ſuis, qui gentes plectit? an, omnes
Qui docet, ipſe velut tyro docendus erit?
11. Rerum Opifex renes ſcrutatur, et abdita mentis,
Vanius et nihil his futiliuſque videt.
12. O ter felicem! rerum quem corripit Autor;
Quemque docet leges, et ſua juſſa ſequi.
13. Ille procul curis traducit mollia vitæ
Tempora, dum præceps turba profana ruit.
14. Nam Deus, hæredes quos ſcripſit, proteget alis;
Nec ſua dilecto ſubtrahet ora gregi.
15. Hic aderit Vindex, armatus legibus æquis;
Et leget has vitæ ſancta propago duces.
16. Quis mihi mittet opem, cùm cingor et impetor armis?
Hoſtibus impoſito quis pede colla premet?
17. Me niſi juviſſes, rerum Pater Optime! pridem
Texiſſent cineres muta ſepulchra meos.
18. Te, Deus! oravi, greſſu titubante vacillans;
Nec mora, cœleſti pes mihi fultus ope eſt.
19. Me mihi reſtituis, curis cùm mille fatigor;
Et recreas radiis pectora mœſta tuis.
20. Judicis an ſocius diceris, nequiter effrons
Qui ſua, neſcio quâ, crimina lege tegit?
21. En! coit, inque pios ſtringit gens impia ferrum;
Omnis et innocuo ſanguine dextra rubet.
22. At mihi præſidium Deus eſt, portuſque ſalutis;
Quâque vehor fragilem ſuſtinet ille ratem.
23. Hic, ſcelerum Vindex, poſcet pro crimine pœnas;
Turpis et artifici fraus nocitura ſuo eſt.

EIA

XCV.

EIA agedum! gens ſancta Deum, quo nitimur omnes,
Cantet, Io geminans; et pede pulſet humum.
2. Quas decet, hoc coram grates perſolvat; et orbis
Rectorem numeris tollat in aſtra novis.
3. Illius excellit Majeſtas; viribus ille,
Quotquot habent gentes, vincit honore Deos.
4. Ille manu forti terram ſufflaminat; imis
Vallibus, et ſummis imperat ille jugis.
5. Finxit et Oceanum, vitreis et præſidet undis;
Et terram e mediis ſurgere juſſit aquis.
6. Ergò Deum flexo veneremur poplite; et omnis
Cura ſit æthereo ſolvere vota Patri.
7. Ille Deus noſter, nos grex ſumus illius, ultrò
Si modò fert animus, quæ jubet ille, ſequi.
8. Abſit, ait, vobis dureſcant pectora callo,
Ut patribus, vetitæ quos ſitis uſſit aquæ.
9. Hæc mihi gens Arabum bilem ſuccendit in oris;
Tentavit vires nec ſemel illa meas:
Illius hîc quamvis laſſatus murmure, ſigna
Roboris invicti non dubitata dedi.
10. Turba proterva meo, luſtris bis quatuor, olim
Obſtitit imperio, mille moleſta modis:
Futilis eſt illi mens et temeraria, dixi;
Stulta nec obſervat, quas ego monſtro, vias.
11. Ergò meum ſanctè juravi Numen; et, irâ
Non ſemel accenſus, talia dicta dedi:
Gens odioſa mihi, nec ſacræ tecta Sionis,
Nec cernet famulis otia pacta meis.

XCVI.

DICITE Rectori Superûm nova carmina, laudes
Perque ter illuſtres ultimus orbis eat.
2. Vindicis ætherei nomen tollatur in aſtra:
Inque dies jugi carmine creſcat honos.

3. Ferte

3. Ferte per extremas Domini miracula terras:
Hunc unum geminus prædicet orbis apex.
4. Illius eſt ingens et formidabile Numen:
Par nihil huic tellus, par nihil æther habet.
5. Ludicra ſunt reliquæ quæ jactant Numina gentes;
Finxit at hic cœlum, ſidereaſque faces.
6. Robur, et auratis hunc cingit adorea pennis:
Quæque colit roſeâ limina luce nitent.
7. Illius, ignotæ gentes! agnoſcite vires,
Et quàm ſit reliquis altior ille Deis.
8. Et date, quos meruit, titulos; manibuſque ſupinis
Debita ſacratis figite dona tholis.
9. Gens pia ſiderei veneretur limina templi;
Omnis et hoc coram judice terra tremat.
10. Gentibus hunc reliquis Autorem dicite cœli,
Et maris et vaſti ſceptra tenere ſoli:
Hunc orbem narrate manu fulcire potenti;
Quæque dat Hic, omni jura carere dolo.
11. Geſtiat exſultans tellus, et lucidus æther;
Et mare, cæruleum quidquid et æquor habet.
12. Vernet ager Zephyris, et meſſibus halet odoris;
Rideat et teneris arbor amicta comis.
13. Rector adeſt cœli, populos ut judicet; illi
Et latus hinc Æquum ſtipat, et inde Fides.

XCVII.

SCEPTRA gerit Dominus: ter Io dic, ultima tellus
Omnis et æquoreis inſula ſepta vadis!
2. Cingitur Hic nebulis, et opacâ conditur umbrâ;
Et comes it ſceptris Fas, ſtabiliſque Fides.
3. Antè ruunt volucres eliſi nubibus ignes;
Ultriceſque vorant hoſtica caſtra faces.
4. Fulgura præſtringunt oculos, cœlumque remugit;
Et gelido tellus intremit icta metu.
5. Montibus in ſummis ſolvuntur marmora; ceræ
More novæ, coram Numine, terra fluit.
6. Juſtitiam ſuperi teſtantur ſidera Regis;
Et Majeſtatis conſcia terra ſacræ eſt.

7. Qui

7. Qui colit et jactat quæ finxit Numina, vultus
Huic, precor, inficiat dedecoretque pudor:
Quidquid in orbe Deûm cudit malè credulus Error
Hunc colat, Iſacidas cui dare thura vides.
8. Geſtiit alma Sion, et Judæ ſancta propago,
Vidit ut ultrices illius eſſe manus.
9. Illius imperium cœli ſupereminet axes;
Et reliquos inter præſidet ille Deos.
10. Ergò, Dei quem tangit amor, fuge crimina! vindex
Hoſtibus è mediis eripit ille pios.
11. Ille ſuos recreat cœleſti lumine: juſtis
Ille dat optatos et ſine nocte dies.
12. Vos quibus æqua placent, læti perſolvite grates!
Et ſubeat, Domino ſanctius eſſe nihil.

XCVIII.

CARMINE tolle novo Dominum; miracula pande,
Partaque cœleſti mille tropæa manu.
2. Hujus opem ſenſêre pii: gens hoſtica pœnas
Cæſa luit, juſtum vidit et eſſe Deum.
3. Ille memor pacti, Solymæ ſervavit alumnos;
Teſtis et his locuples ultima terra fuit.
4. Ergò Dei laudes in cœlum carmine feſto
Tollat ovans gemini terra ſub axe poli.
5. Vox canat, et voci ſocientur plectra canoræ;
Et lituos ſacræ junge tubaſque lyræ.
7. Æquor et æquoreæ teſtentur gaudia turmæ,
Terraque, telluris quidquid et orbis habet.
8. Unda loquax feriat jucundo murmure ripas:
Dentur et è ſummis ſibila læta jugis.
9. Stat Deus ante fores, cives ut cenſeat orbis;
Nunc, quæ promeruit, præmia quiſque feret.

XCIX.

REGNAT, et aligeros cœli Deus inter alumnos
Emicat; æthereo ſub pede, terra, treme!
2. Illius eſt Solymæ majeſtas nota; poteſtas
Eminet, et reliquis præripit omne decus.

3. Ergò

3. Ergò Dei celebra plenum formidine Numen;
Quo majus, quo nil ſanctius orbis habet.
4. Temperat huic vires jus et fas; legibus æquis
Hic regit Iſacidas, præſidioque tegit.
5. Quiſquis es, hunc effer; da ſacris debita plantis
Oſcula: ſanctus hic eſt, et pietatis amans.
6. Blæſus ab hoc Moſes et Aron, et filius Hannæ
Dum reſponſa petunt, audiit ille preces.
7. Nubis et è pilâ leges indixit; et illis
Cura fuit Domini juſſa verenda ſequi.
8. Annuit hic votis, et texit crimina: vindex
Sæpe tamen ſcelerum Numinis ira fuit.
9. E ſacris hunc ergo jugis ad ſidera tolle:
Scilicet eſt ſanctus qui colit illa Deus.

C.

VOCE Deum celebra ſolenni, quiſquis Eoo,
Quiſquis et Heſperio figis in orbe larem!
2. Illius imperium fer lætus, et impiger hymnos
Ede novos, quoties limina ſancta teris.
3. Hunc agnoſce Deum, cui debes luminis auras;
Autor enim nemo vel faber ipſe ſui eſt:
Hic Deus eſt nobis, populus nos illius, inſtar
Et gregis, æthereâ quem regit ille manu.
4. Laudibus hunc effer, meritas et concipe grates,
Ad ſacra cum templi limina vertis iter.
5. Illius eſt ingens bonitas, et limitis expers;
Sanctaque reſcindet fœdera nulla dies.

CI.

TE, Deus Alme! canam, cujus manus altera juſtos
Protegit, in ſontes altera tela vibrat.
2. Te ſequar, et prudens incedam tramite recto:
Ecqua tuo tandem lux dabit Ore frui?
Pectore ſincero poſthac tua juſſa faceſſam;
Quoſque colam cernes labe vacare lares.
3. Lumina deflectam, ne ſpectent turpia; nullum
Et mihi non odio crimen, et error erit.

4. Et

4. Et ſcelus et ſcelerum ſocios procul eſſe jubebo;
Meque ſiniſtrorum nulla libido trahet.
5. Et ſocii ficto qui lædet crimine famam,
Hunc dabit infami dextera noſtra neci.
Nec mihi vel ſocius, vel pars cenſebitur aulæ,
Tranſverſum populi quem rapit aura levis.
6. Hunc inter famulos, inter numerabo ſodales,
Cui mens eſt pravi neſcia, pura manus.
7. Nec Mendax conviva mihi, nec verba popello
Qui dat, et os vulgo ſublinit, hoſpes erit.
8. Ibit in exſilium, brevis eſt mora, talia quiſquis
Suſcipit, huic ſacrâ ne ſit in urbe locus.

CII.

ÆTHERIS excelſi Rector! me deſuper audi,
Dum gemitus, clamor dum meus aſtra ferit.
2. Rebus in acciſis, vultum ne ſubtrahe; promptâ
Sed trahe, proſtratus dum queror, aure preces.
3. Vita mihi, fumo ſimilis, vaneſcit in auras
Triſtis; et in cineres diſſipat oſſa dolor.
4. Debile cor languet, ceu flos ſucciſus aratro;
Nec deſiderio tangor, ut antè, dapis.
5. Dum ſine fine gemo, macies deformat; et exſtant
Oſſa per exſanguem dinumeranda cutem:
6. Haud aliter mœſtis implet loca ſola querelis
Ibis, et infauſto carmine noctis avis.
7. Sic vigil, heu! dulci viduatus compare paſſer
Mœret, et ex alto triſtia fata vocat.
8. Mille vides circùm ſtrictas in crimina linguas,
Et conjuratas in mea damna manus.
9. Fercula ſunt ſordes cinerum, farriſque canini
Relliquiæ; lachrymis pocula miſta bibo.
10. Vis iræ ſecreta tuæ me ſuſtulit olim
Sublimem, lapſu quò graviore ruam.
11. Umbra velut fugiens, vaneſcit futilis ætas;
Aret et exſuccum corpus, ut ægra ſeges.
12. Tu, Pater annorum! ſtas nullo mobilis ævo;
Orbaque principio Gloria fine caret.

13. Exſurges, Solymæque tuæ miſerebere; venit
Pacta dies, votis ſæpe petita meis.
14. Nempe tuis famulis urbs delectabilis illa eſt;
Et capimur ſaxis ruderibuſque loci.
15. Sic Nomen Numenque tuum venerabitur orbis,
Quiſquis et hîc populos ſub ditione tenet.
16. Structa Deo celſæ cùm ſurgent tecta Sionis,
Ille ſacrum ſacrâ fundet ab arce jubar.
17. Agminis afflicti queſtus Pater audiet Æquus;
Nec vani gemitus, ſpes nec inanis erit.
18. Hæc duraturis ſunt inſcribenda tabellis;
Ut canat ætherei gens nova facta Patris:
19. Scilicet aſtriferâ terras deſpexit ab aulâ,
Laturus miſeris Conditor Orbis opem.
20. Captivis ſiccare genas, et ſolvere vincla,
Inſtantemque necem pellere cura fuit.
21. Juſſit ut hæc Solymæ celebrarent, undique regna
Dum coeunt Superûm thura datura Patri.
23. Illius imperio medio mihi robur in ævo
Deficit, et clauſa eſt limite vita brevi.
24. Spe tamen erectus, ne, Qui ſine limite vitæ es!
Ante diem, dixi, lumina conde mihi.
25. Eſt tellus ſtabilita tibi: tu ſurgere cœli
Mœnia juſſiſti, ſidereaſque domos.
26. His modus eſt ævi, præſcriptaque tempora vitæ;
Nec vitæ modus eſt meta nec ulla tuæ.
Læna velut, teritur moles et machina mundi;
Inque dies vultus ſumit, ut illa, novos.
27. Tu tibi par ſemper; dentes tu deſpicis ævi,
Annorumque leves præcipiteſque rotas.
28. Hæc ſervi ſoboleſque tui, ſoboliſque nepotes,
Felices tecum gaudia ſemper agent.

CIII.

MENS! cane læta Deum, totas ſimul exſere vires;
Nominis & Sancti fer ſuper aſtra jubar.
2. Redde ſuam meritis laudem; nec falce ſenectæ
Hanc metat, aut tenebris obruat ulla dies.

3. Scilicet et ſcelerum nævos obliterat omnes;
Et medicam morbis applicat ille manum.
4. Ille tuos animat cineres, redivivaque lauro
Perpete Cœleſtis tempora cingit Amor.
5. Deliciis os mille beat; pulſiſque ſenectæ
Exuviis, aquilæ ſecula more novat.
6. Ne tenues vis ulla premat, dat jura tyrannis;
His Pater æthereus faſque nefaſque regit.
7. Credidit Amramidæ leges Deus, Arbiter æqui;
Abramidûm populo facta notanda dedit.
8. Sponte Deum noſtrî miſeret; qui, ſegnis ad iram,
Quos ſibi delegit non patienter amat.
9. Nec litem de lite ſerit; flammæque fugacis
Æmula, momento deperit ira brevi.
10. Non hic fulmineum, quoties deliquimus, enſem
Accinxit; ſceleri pœna nec æqua fuit.
11. Eſt bonitas immenſa, pios quâ protegit; ima
Nec magis à cœli vertice diſtat humus.
12. Crimina depellit, quantùm Sol diſtat ab ortu,
Cæruleo feſſas cùm lavat amne rotas.
13. Cultores fovet ille ſuos, et diligit unos,
Ut tenero prolis flagrat amore parens.
14. Scit genus Adamidûm quâ ſimus origine nati;
Et meminit fragili corpora ficta luto.
15. Graminis in morem ſurgens, citò carpitur ætas;
Sic violæ primo purpura vere fugit.
16. Vere fugit, rapiturque Notis, de ſtirpe reciſa;
Nec manet indicium, quo fuit orta, loci.
17. Sed fovet electos Superi clementia Patris;
Excubiaſque ſacro pro grege ſemper agit:
Tranſit et ad feros bonitas divina nepotes;
Obſtrictam patribus ſervat et uſque fidem.
18. His promiſſa Dei rata ſunt et fœdera, leges
Quos juvat æthereas imperiumque ſequi.
19. Ætheris in medio Solium ſibi Rector Olympi
Fixit; et hinc orbem ſolus ubique regit.
20. Turma potens, volucriſque! Dei quæ juſſa faceſſis,
Huic, age! cœleſti pectine pange melos.

21. Qui cœli ſub Rege meres, Exercitus omnis!
Pange tui laudes, quo decet ore, Ducis.
22. Divinâ cœlata manu, tu machina mundi!
Tu mea, dum ſuperes, mens! cane læta Deum.

CIV.

DICERE fert animus Superûm nova carmina Regi;
Quem ſacra majeſtas cingit, et ambit honos.
2. Se radiis, ceu veſte, tegit; ceu byſſina vela,
Explicat aſtriferi mœnia vaſta poli.
3. Inter aquas domus alta trabes expandit eburnas;
Dantque triumphales nubila ſumma rotas.
Terga premens Zephyris, Euriſque jugalibus actus,
Pervolat eoas occiduaſque plagas.
4. Stant circùm aligeri Proceres, Flammæque miniſtræ;
Et certant alacres, quò jubet ille, ſequi.
5. Pondere nixa ſuo, medio ſtat in aere tellus
Pendula, nullius præcipitanda manu.
6. Illa priùs pelago, ceu velo, tecta latebat;
Altius et ſummis montibus æquor erat.
7. At ſimul intonuit tua vox, Pater Alme! mariſque
Cedere juſſit aquam, juſſa receſſit aqua.
8. Surgere cœperunt montes, et ſidere valles,
Collibus incinctæ nubiferiſque jugis.
9. Tu mare ſepſiſti clauſtris; ne, fœdere rupto,
Terra repentinis obrueretur aquis.
10. Vallibus in mediis, et rupes inter acutas,
Flumina tu ſtabili currere lege jubes.
11. His pecudes timidique ſimul ſaturantur onagri,
Quæque colunt ſylvas et loca ſola feræ.
12. Hæc circùm glomerantur aves, nidoſque loquaces
Intexunt ramis arboreiſque comis.
13. Æthereo tu rore beas juga conſita dumis;
Totaque cœleſti ſub pede ridet humus.
14. Hæc pecori gramen de vectigalibus arvis,
Hæc homini veſcum ſponte miniſtrat olus.
15. Farre novas vires, et vultum pingis olivo;
Et recreas dulci triſtia corda mero.

16. Syl

16. Sylvarumque potens Libani ſacra culmina cedris
Conſeris; hîc volucrum pendula tecta locas.
17. Apta fretis abies ſe tollit in æthera; pullos
Paſcit et hîc colubris nuntia Veris avis.
18. Incolit imbellis latebroſa cuniculus antra;
Errat et in ſummis hirta capella jugis.
19. Tu lunæ rapidis metiris tempora bigis;
Sol jubar Heſperiis, te Duce, mergit aquis.
20. Tu tenebris condiſque diem, noctemque reducis;
Noctivagaſque feras, quò lubet, ire jubes.
21. Tum ruit in prædam ſoboles animoſa leonis;
Et te mugitu ſupplice poſcit opem.
22. Aſt ubi ſol oriens vitreis caput extulit undis,
Turba ferox latebras quærit, et antra ſubit.
23. Gens hominum interea, ſtratis excita, labori
Inſtat; et in noctem continuatur opus.
24. O Deus! ampla tuæ quàm ſunt miracula Dextræ!
O quàm ſolerti ſingula mente regis!
25. Divite tu gazâ terras et meſſibus imples;
Nec minùs eſt vaſti fertilis unda maris.
Squammiger hanc peragrat populus, proleſq; parentem
Stipat, et ingentes turba minuta duces.
26. Hîc, inter circumque rates, maris incola piſtrix
Ludit, et informi mole ſuperſtat aquis.
27. Quidquid humus vel pontus alit, te ſuſpicit; uno
Te tempeſtivas poſcit et ore dapes.
28. Cuncta legunt epulas, tu quas, Pater Alme! miniſtras:
Cuncta ſaginantur, te reſerante manum.
29. Omnia turbantur, tu cùm jubar occulis Oris;
Et fiunt, animam te revocante, cinis.
30. Mox ubi vitales inſpiras luminis auras,
Sêcla renaſcuntur, juſſaque vernat humus.
31. Ætheris ergò Parens omni cantabitur ævo;
Gaudebitque operis nobilitate ſui.
32. Illius adſpectu tellus tremit infima, fumant
Ardua cœleſti culmina tacta manu.

33. Æthere dum veſci datur, et vitalibus auris,
Hic mihi materies carminis Unus erit.
34. Grata ſit huic opto vox hæc: ſic gaudia carpam,
Dum recolam Domini munera tanta mei.
35. O pereant ſcelerum ſocii, de ſtirpe reciſi!
O premat infandos fœda ruina lares!
Interea tu læta Dei, mens! concipe laudes;
Quiſquis et hunc orbem, quem regit Ille, colis.

CV.

FUNDITE vota Deo, meritas et ſolvite grates:
Gentibus ætherei pandite facta Patris.
2. Tollite grandiſono Domini miracula plectro;
Sint argumentum carminis illa novi.
3. Vir pius hoc unum jactet Venerabile Nomen;
Geſtiat et Domini quem pius urit amor.
4. Hunc colat, hunc poſcat victricis pignora dextræ:
Optet et illius jugiter ore frui.
5. Quæ Deus exhibuit, ſubeant miracula mentes,
Quæque piis olim jura reliquit avis.
6. Alloquor Iſacidas, lectum genus; alloquor Abræ
Progeniem: famulus Numinis ille fuit.
7. Rerum Opifex nobis Deus eſt; Hic præſidet orbi,
Juſtitiæ terris et monumenta dedit.
8. Fœderis ille ſui memor eſt; et verba, fideſque
Priſtina tot ſæclis inviolata manent.
9. Hic Abrahæ, natoque pio, magnoque nepoti,
Non ſemel obſtrinxit tempus in omne fidem.
10. Hæc eadem toti juravit fœdera genti
Abramidûm, nullo diſſolüenda die.
11. Quos, ait, hîc habitat Canaæ gens impia, fines
Adſpice; diviſos hos tibi ſorte dabo.
12. Nec numero, memini, nec belli robore pollens,
Hoſpes in hâc olim gens ſacra vixit humo.
13. Nec mora, nec requies; populis, heu! præda pro-
Ceſſit; in exilium nec ſemel acta fuit. [fanis
14. Vim tamen et noxam Deus omnem depulit: ipſos
Fulmineis reges terruit ille minis.

15. Quem

15. Quem mihi ſacravi, populum ne tangite, dixit;
Ne viola vates, turba profana! meos.
16. Intulit Hic olim miſeris jejunia terris;
Aruit et lævo ſidere tacta ſeges.
17. Tum gregis electi meminit; famulumque Joſe-
Qui jam venierat, miſit in arva Phari. [phum,
18. Ille diu latuit tenebroſi carceris antro
Clauſus, et arctârunt ferrea vincla pedes:
19. Aſt ubi miſſa polo diſcuſſit ſomnia, vatis
Et patuit pietas, mille probata modis;
20. Vincula rex dempſit, libertatemque priorem
Reddidit; hunc populi juſſit et eſſe ducem.
21. Principis ornatus titulo, præfectus et aulæ,
Memphi! tuas idem rexit et auxit opes.
22. Fas erat huic regni proceres compeſcere vinclis;
Inque ſenatorum jura docere choro.
23. Mox pater Iſacides Pharias deſcendit in oras,
Inque peregrinâ ſubſtitit hoſpes humo.
24. Illius et ſobolem rerum Pater auxit, opeſque;
Et novus indigenis advena major erat.
25. Tum Peluſiacus, mutatâ mente, tyrannus
Æſtuat, et populum tollere fraude parat.
26. Ergò Deus Moſen, lecto cum fratre, miniſtrum
Mittit in inviſi barbara regna ſoli.
27. Numinis attonitus vidit miracula Nilus,
Senſit et ultrici ſpicula miſſa manu.
28. Illius Heroes alacres dum juſſa faceſſunt,
Triſtibus eſt tenebris undique ſepta Pharos.
29. Indigenûm tepido manârunt ſanguine rivi;
Squammigeroſque putris ſuſtulit unda greges.
30. Fudit humus turpes, frugum pro munere, ranas;
Et torus his regis tectus et aula fuit.
31. Regia peſtiferæ fœdârunt pocula muſcæ;
Et nuſquam vacuus cimice lectus erat.
32. Antè dabat cœlum pluvias; tum grandinis imber
Deſuper, et crepitans fulmine flamma ruit.
33. Ficus, & everſis periit cum vitibus Uva;
Et nemora excuſſis procubuêre comis.

34. Agmine mox denſo vaſtârunt arva locuſtæ,
Bruchus et herboſos eſt populatus agros.
36. Nec mora, primitias ſobolis, floremque juventæ
Abſtulit atroci mors inopina manu.
37. Aucta Phari ſpoliis, fines gens ſacra nefandos
Liquit; et imbelli corpore nemo fuit.
38. Vidit ut hanc abitum moliri terra Canopi,
Geſtiit, excuſſo, quo fuit icta, metu.
39. Nube Deus populum Solis defendit ab æſtu;
Flammaque per tenebras prævia rexit iter.
40. Mox Pater æthereus volucres in caſtra cupitas
Miſit, et ignotas cœligenaſque dapes.
41. Limpida de ſilicum manârunt flumina venis;
Et dulces Arabum teſqua rigâſtis aquæ!
42. Nempe Deus pacti meminit, fideique, miniſtro
Quæ data Thariadæ nec violata fuit.
43. Sic bonus Iſacidas, Cœleſti Vindice lætos,
Finibus eduxit, maxime Nile! tuis.
44. Expulit et gentes, et, quæ coluêre tot annis
Indigenæ, populo contulit arva ſuo.
45. Legis in obſequium ſic flexit pectora: laudes
Illius altiſonis ferte ſub aſtra modis.

CVI.

EIA agedum! laudate Deum, facilemque bonumque:
Illius, excluſo limite, durat amor.
2. Facta quis illius numero comprêndere? laudes
Quæ queat et titulos æquiparare chelys?
3. O felix nimiùm populus, cui candida mens eſt,
Labe vacans pectus, juſtitiæque tenax!
4. Reſpice me placido, ſuperûm Rex inclyte! vultu;
Lenis et optatæ ſterne ſalutis iter.
5. Da bona, ſelectæ da gaudia carpere gentis;
Inter et hæredes poſſe nitere tuos.
6. Æmula progenies proavûm deliquimus; inſons
Nec ſcelerum mens eſt, nec ſine labe manus.
7. Hos latuit Phariis cœli quæ Rector in oris
Præſtitit, et toties, Hoc duce, parta ſalus.

Nec

Nec ſemel hunc patres irritavere rebelles,
Hîc, ubi purpurei panditur unda maris.
8. Sed memor hic pacti populum ſervavit, et orbi
Roboris immenſi pignora certa dedit.
9. Æquor ut increpuit, campi maris alveus inſtar
Aruit, et tutum per vada fecit iter.
10. Hâc ope traducens populum, vim depulit hoſtis;
Cui furor accendit, triſtis et ira, jecur.
11. Gentis at inviſæ reflui maris unda phalanges
Obruit, et cladi nemo ſuperſtes erat.
12. Tum Domino fidens populus, cœleſtibus hymnis
Invicti cecinit clara tropæa Ducis.
13. Mox tamen hæc partæ gens eſt oblita ſalutis;
Abnuit et Domini juſſa ſacrata ſequi.
14. Illius, arentes Arabum dum calcat arenas,
Mota libidinibus Numinis ira fuit.
15. Annuit optatis, miſſâ dape, Rector Olympi;
Sed fuit huic macies pernicioſa comes.
16. Obſtitit hæc Moſi fratrique rebellibus auſis;
Sparſit et in ſacros impia probra duces.
17. Dathanem tum ſorpſit humus recluſa: perîſti
Tu quoque cum ſociis, dux Abirame! tuis.
18. Flamma vorax reliquos involvit, et impete vaſto
Cum dominis ipſos eſt populata lares.
19. Crevit et impietas: ſculpto gens impia tauro
Supplicat, hirſutos ante voluta pedes.
20. Judice pro ſuperûm, cœli pro Numine, culta eſt
Fronde ſaginati turpis imago bovis.
21. Mentibus exciderat favor, et miracula tanti
Vindicis, et Phariis unda refuſa vadis.
23. Ergò ſoli cœlique Parens, extrema minatus,
Corripit ultrici tela tremenda manu.
Hunc niſi flexiſſet fuſâ prece legifer Heros,
Straviſſet ſcelerum mors violenta duces.
24. Pergit adhuc, et ridet opes gens impia terræ,
Quam petit, et Domino derogat uſque fidem.
25. Illius imperium detrectans caſtra tumultu
Diſtrahit, et querulâ ſidera voce ferit.

26. Talibus

26. Talibus accenſus, tandem ſe Conditor orbis
Ulturum jurat perpete morte nefas.
27. Deſtinat exitio populum, genteſque per omnes
Spargere cum totâ poſteritate parat.
28. Gens tamen hæc amens Beli dare munera templis,
Inferiaſque nigris Manibus auſa fuit.
29. Sic rurſum calidâ rerum Pater æſtuat irâ;
Obruit et plagis perfida caſtra novis.
30. Ultor adeſt Phineas, armatus vindice ferro:
Hâc ope cœleſtis ſubſtitit ira Patris.
31. Vindicis hunc Juſti titulis inſigniet orbis;
Tollet et in cœlum neſcia fama mori.
32. Et Meribam propter meritas Deus induit iras;
Sumptaque de populi principe pœna fuit.
33. Turba ducem ſecum rapuit, dubiumque coegit
Vana Deo coram, nec ſatis apta, loqui.
34. Sed neque cura fuit gentes delere nefandas,
Quas Deus è ſacrâ pellere juſſit humo.
35. His junxit gens ſancta lares, populique profani
Mox didicit mores ingeniumque ſequi.
36 Numine poſthabito, peregrinis munera Divis
Obtulit, indignis ludificata modis.
37. Nec ſat id eſt; furiis agitur ſine fine modoque:
Mactat et infernis pignora chara Deis.
38. Cæde ſuæ ſobolis Cananæas imbuit aras;
Inſontique ſacram ſanguine tinxit humum.
39. Sic, ſibi quos ſculpſit, ſupplex dedit oſcula truncis;
Inventis et ſe polluit ipſa ſuis.
40. Ergò ſuum contra populum Deus arſit in iras;
Nec fuit Iſacidis gens odioſa magis.
41. Nec mora, ſanguineis hunc inſervire tyrannis
Cogit, et hoſtili ſubdere colla jugo.
42. Oppreſſæ fractæque malis, et cladibus hauſtæ,
Iſacidûm quot erant ingemuêre tribus.
43. Sæpe Deus populum defendit, ſæpe rebelles
Traxit in exitium, qui fuit Autor opis.
44. Aure tamen facili gemitus excepit, amoris
Scilicet et priſci fœderis uſque memor.

45. Ipſe

45. Ipſe ſuas iras, et pectora molliit hoſtis;
Gens ſacra cùm durâ compede vincta foret.
47. Aſſere nos, Vindex! ſparſoſque recollige, rerum
Conditor! Iſacidæ quò tua facta canant.
48. Sic te Præſidium lecti gregis efferet Orbis
Ultimus, et laudes poſtera ſêcla tuas.

CVII.

REDDE Deo grates, bonitas cui paſſibus æquis
It comes, et nullo limite ſeptus amor.
2. Hunc canat huic vitam ſe qui debere fatetur;
Quiſquis et, hôc olim vindice, ſenſit opem.
3. Hunc populi celebrent, Eois quotquot ab undis,
Et quot ab Heſperiis ille reduxit aquis;
Et quos à gelido collegit cardine mundi,
Et quos nimbiferi traxit ab axe Noti.
4. Errabant queruli per inhoſpita teſqua; nec urbes,
Nec domus his, profugi quâ tegerentur, erat.
5. Omnibus ora fames, ægras fitis arida fauces
Clauſerat; et priſcus liquerat oſſa vigor.
6. Rebus in adverſis fuderunt vota Tonanti;
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
7. Prævius optatas palantes duxit in urbes,
Et bonus afflictis tecta colenda dedit.
8. O, precor, illius celebret miracula tellus,
Et largam miſeris munificamque manum!
9. Ille ſuos epulis olim ſaturavit opimis;
Invalidis vires præbuit ille novas.
10. Adſpice captivos lethi caligine merſos,
Cura quibus torquet pectora, vincla pedes.
11. Hi priùs ætherei monitus riſêre Parentis,
Juſſaque Supremi conſiliumque Ducis.
12. Ergò Deus fontes curis oppreſſit amaris:
Nec tamen, auxilio qui foret, ullus erat.
13. Rebus in adverſis fuderunt vota Tonanti;
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
14. Extulit è lethi tenebris, et carceris umbrâ;
Duraque cœleſti vincula rupit ope.

15. O,

15. O, precor, illius celebret miracula telius,
Et largam miſeris munificamque manum!
16. Illius imperio vectes et ahenea clauſtra,
Et ferro rigidæ diſſiliere fores.
17. Dum ruit in præceps, et legum ſpernit habenas,
Quas meruit pœnas ſtulta caterva luit.
18. Reſpuit illa dapes, et nauſeat, arida febris
Dum coquit, et pulſat mors inopina fores.
19. Rebus in adverſis fundit pia vota Tonanti;
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
20. Voce ſuâ mœſtum recreat, membriſque vigorem
Inſpirat, tetricam pellit et inde luem.
21. O, precor, illius celebret miracula tellus,
Et largam miſeris munificamque manum!
22. Quas decet, huic libet curvato poplite grates;
Et canat ætherei clara tropæa Patris.
23. Adſpice velivolis populum qui puppibus æquor
Sulcat, et ignotâ merce fatigat aquas.
24. Huic Deus omnipotens mediis affulget in undis:
Scilicet hîc vires exſerit ille ſuas.
25. Imperat ille Notis, et nunc mare tollit in altum,
Nunc premit: huic pectus liquitur omne metu.
27. Curritur huc illuc, et ceu male ſobrius, alnum
Qui regit, ah! titubat; ſpes neque reſtat opis.
28. Rebus in adverſis fundit pia vota Tonanti;
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
29. Sternit aquas, frænatque Notos; portumque petitum
Illius auſpiciis læta carina ſubit.
31. O, precor, illius celebret miracula tellus;
Et largam miſeris munificamque manum!
32. Cœtibus in ſacris vox illum prædicet omnis;
Numinis et referant fortia facta ſenes.
33. Illius areſcunt fontes et flumina nutu;
Et loca ſicca priùs luxuriantur aquis.
34. Dumque reos plectit dominos, pro ditibus arvis
Exhibet hirſutis horrida teſqua rubis.

35. Dulcibus

35. Dulcibus et ſcatebris ſteriles fœcundat arenas,
Siccaque flumineos ducit in arva lacus.
36. Hic epulas inopi, peregrinis ſufficit urbes;
Vertit et in nitidos horrida teſqua lares.
37. Hic lætas ſegetes, gravidas hic ſurgere vites
Imperat, et domino ferre tributa ſuo.
38. Prole beat multâ populum, gregibuſque petulcis;
Vixque ſuas numeret veſpere paſtor oves.
39. Mox carpit, tumidumque gradu deturbat ab alto,
Lancinat et Vindex pectora mille modis.
40. Qui modò fulgebant, fœdati pulvere reges
Carpere coguntur per loca ſenta fugam.
41. Sed Pater Omnipotens humiles attollit in altum,
Auget et afflictas prole virente domos.
42. Hæc olim ſpectabit ovans, qui diligit Æquum;
Ora ſed Impietas tacta pudore premet.
43. Qui ſapit, et memori mea condit pectore dicta,
Diſcet ab his, quanto flagret amore Deus.

CVIII.

PROMPTA mihi mens eſt, et te, Deus! adſpicit unum:
Te mea vox Dominum, te celebrabit ebur.
2. Excute ſegnitiem, numeris cane, lingua! decoris:
Pſallite vocali Nablia juncta lyræ!
3. Mane novo ſuper aſtra, Deus! te carmine tollam;
Et tua per populos fortia facta feram.
4. Magne Parens! æquat tua te clementia cœlo;
Tranſvolat et nubes intemerata fides.
5. Quâ, Deus! effulges, effer ſuper æthera lucem;
Terraque ſit radiis tota coruſca tuis.
6. Tu tibi dilectum ſuperis de ſedibus audi;
Dumque vibrant hoſtes ſpicula, tende manum.
7. Vox hilarat me ſacra Dei! quo vate, Sucothi
Metiar, et Sichemæ partiar urbis agros.
8. Cum Gileadæis ſubdam mihi rura Manaſſæ;
Juda dabit leges, gens Ephraïma viros.
9. Juncta Moabæis populis juga dives Idume
Induet, imperiis obſequioſa meis:

Quæque

Quæque Palæſtinæ pingues gens incolit oras,
Victa gravi bello noſtra tropæa canet.
10. Quo duce munitæ ſuccedam mœnibus urbis?
Gentis Idumææ quo duce regna petam?
11. Qui priùs exoſas acies educere bello
Jure recuſâſti, tu, Deus! arma reges.
12. Fer bonus auxilium, nos dum ferus obſidet hoſtis:
Te, Deus! excluſo, nemo miniſtret opem.
13. Numinis auſpiciis pugnabitur; hoſtica pubes
Concidet, et pedibus colla premenda dabit.

CIX.

QUI mihi regali cingis diademate frontem,
Dum premor adverſis, ne, Pater Alme! file.
2. Hoſtis atrox famam mihi rodit dente maligno;
Armat et occultis ora nefanda dolis.
3. Frænaque dans odiis inſultat; et, impete facto,
In caput inſontis ſpicula mille vibrat.
4. Penſat amicitiam pluſquam capitalibus iris;
Aſt ego te ſupplex, dum premor, uſque voco.
5. Utilis obſequii gravis eſt injuria merces;
Triſtis et eſt odii cauſa fidelis amor.
6. Hunc, precor, autori ſcelerum, Pater! objice prædam;
Cingatur geniis impia dextra feris.
7. Judicis ante pedes huic calculus exeat ater;
Dumque rogat veniam, ſe probet ipſe reum.
8. Occidat ante diem fato præreptus; et alter
Occupet illuſtrem, quem tenet ille, locum.
9. Exulet orba viro conjunx, ſoboleſque parente;
Et quærant inopes per loca ſenta dapem.
11. Inſtitor uſuris loculos emungat; et hoſtis
Bellipotens reliquas depopuletur opes.
12. Nemo patrem miſerans vel prolem ſublevet orbam;
Sed cadat hæc nullo commemoranda die.
14. Tu delicta patrum, Deus! altâ mente reconde;
Impia nec matris crimina merge freto.

15. Jugiter

15. Jugiter hæc ſpecta, ſceleratáque nomina dele;
Nemo parens illi, nemo vocetur avus.
16. Scilicet hic, inopum miſereri neſcius, olim
Geſtiit innocuâ tingere cæde manus.
Ille pios olim letho devovit et umbris;
Sit potior voti pars, precor, ipſe ſui.
17. Attulit hic hominum nulli dixitve ſalutem;
Huic quoque nec dicat, nec ferat ullus ave.
18. Hunc tegat opprobrium ceu veſtis, et inſtar olivi
Oſſa, jecur penetret fluxilis inſtar aquæ.
19. Hôc humeros velet toti ſpectabilis orbi:
Suppleat hoc zonæ tempus in omne vicem.
20. Sic Deus effrænis penſet convitia linguæ:
Hoſtibus, O utinam, pœna ſit iſta meis!
21. Aſſere me, Vindex! ſic te canet ultimus orbis:
Tu Pater es vitæ, ſolus et Autor opis.
22. Me mala pauperies, et ſors nimìs aſpera vexat;
Cernis et ærumnis pectora mille premi,
23. Sol ubi declinat, nemorum ſic deficit umbra;
Sic fugit iratis acta locuſta Notis.
24. Longa fames genuum juncturas luxat, et artus;
Et tenuem macies aſperat atra cutem.
25. Fabula ſic fio; caput et plebs infima quaſſans,
Me quoties ſpectat, dente minante petit.
26. Tu fer opem miſero, Deus! et de ſede ſuprema
Signa patrocinii da manifeſta tui.
27. Impius hinc diſcat quàm ſit tibi dextera fortis;
Omnis et Autorem te fateatur opis.
28. Me petat ille probris, ſed tu bonus adſpice; meque
Dum recreas, illi tinge pudore genas.
29. Hunc pudor involvat, ceu læna bis ebria cocco,
Et quæ Sidonio murice palla rubet
30. Tunc ego te Dominum ſublimi carmine tollam:
Audiet et numeros læta corona meos.
31. Nempe tuis tu dexter ades, tenueſque tueris,
Hoſtilis ſtricto dum Furor enſe petit.

CX. ILLE

CX.

ILLE Opifex rerum, Dominuſque decemplicis aulæ
Sic Domino ſuperâ dixit in arce meo:
A dextris tu, Nate, mihi conſide coruſcus:
Dum ſubdam pedibus colla inimica tuis.
2. Sceptra Sionæâ mittet de rupe: rebelles
His olim domitos ſub tua jura trahes.
3. Sponte triumphantem populus, Dominumque ſequetur
Gens ſacra, quæ niveâ ſindone tota nitet.
Roſcida quot gemmas in pratis parturit Eos,
Tot lecti juvenes ad tua ſigna ruent.
4. Nempe Deus, cui certa manet ſententia mentis,
Juravit, ſolvens talibus ora modis:
Regia dum ſtabit ſuperûm, tu, Nate! Sacerdos,
Regis ad exemplum Melchiſedecis, eris.
5. Ille, tibi dextrum ſtipans latus, induet iras;
Et regum ſubito tranſiget enſe jecur.
6. Strage virûm campos cumulabit vindice ferro;
Illius et populi proteret ira duces.
7. Hauriet in terris acidi nigra pocula fellis;
His quoque libatis, carpet in aſtra viam.

CXI.

JUDICIS ætherei laudes attollite: totâ,
Cœtibus in ſacris, hunc ego mente canam.
2. Armatur valido cœleſtis robore Dextra:
Nec latet hoc Domini quos pius urit amor.
3. Hanc honor, auratis hanc ſtipat adorea pennis;
Omnibus & ſêclis inviolata fides.
4. Tradidit hæc ſeris memoranda nepotibus olim:
Ille ſequeſtrati ſpeſque ſaluſque chori.
5. Ille pios epulis recreat cœleſtibus, icti
Fœderis æternùm pollicitique memor.
6. Ille ſuas populo vires patefecit ab alto;
Gentis et exoſæ prædia ſorte dedit.

7. Eſtqu

7. Eſtque pium dextrâ quidquid molitur et æquum;
Et ſtabili terras lege polumque regit.
8. Juſſa dedit, quæ nulla poteſt delere vetuſtas;
Hâc ope ſe juſtum veridicumque probat.
9. Ille ſuum aſſeruit populum, ſœduſque perenne
Sanxit, et æternum comparat inde decus.
10. Hunc purâ ſi mente colis, prudentia ſumma eſt;
Et ſapis, Hunc quiſquis ſupplice mente times.
Illius elogium durabit, Sidera cœlum
Dum vehet, et Solis lucidus axis erit.

CXII.

PANGE Dei laudes: O terque quaterque beatum,
Qui timet hunc, et, quod lex jubet, inſtat iter!
2. Sceptra geret ſoboles Solis contermina metis,
Pandet et in placido candida vela ſalo.
3. Quæ colet, Eois ſplendebunt atria gemmis;
Juſtitiam pariter poſtera ſæcla canent.
4. E tenebris lux orta pios regit; Arbiter orbis
Scilicet electi flagrat amore gregis.
5. Vir pius afflictum miſerans, ope ſublevat ultro;
Dumque juvat, ſervant menſque manuſque modum.
6. Non illum vis ulla loco, vel techna movebit
Hoſtica; nec famam deteret ulla dies.
7. Nec vulgi rumore vago terrebitur; unam
Sed Domini ſupplex poſcit et ambit opem.
8. Spem fovet afflictus, ridetque pericula, certus
Vindicis ultrices non procul eſſe manus.
9. Quas habet incertas nimiùm, ſemperque fugaces,
Erogat in tenues officioſus opes.
Illius hinc pietas omni cantabitur ævo;
Claraque victurus tempora cinget honos.
10. Impius hæc ſpectans fremet, et tabeſcet, et Euris
Sentiet iratis vota nefanda rapi.

CXIII.

EIA age, ſacra cohors! Domini quæ juſſa faceſſis,
Hunc celebra toto pectore, voce, lyrâ.
2. Illius elogium venturum transfer in ævum;
Audiat et titulos orbis utrumque latus.
4. Quo ſedet hic, ſolium terras ſupereminet, aſtra
Gloria tranſcendit, cœlicolûmque domos.
5. Iſacidûm Domino, ſuperos qui temperat axes,
Par nihil immenſus, quà patet, orbis habet.
6. Deſpicit Hic cœli, cœlo ſublimior, arces,
Regnaque cœruleis quot mare cingit aquis.
7. Hujus et imperio vili de pulvere pauper
Surgit, et è medio turba miſella luto.
8. Dat Deus his ipſos inter conſidere reges,
Inter et Abramidûm ſceptra tenere duces.
9. Stirpe beat ſteriles et lætâ prole penates:
Illius, ergò, pii! dicite, Vivat Honos.

CXIV.

CUM Domus Iſacidûm Nili ſeptemplicis undas
Linqueret, et turres, barbara Memphi! tuas;
2. Rerum Opifex ſacro ſibi junxit fœdere Judam:
Ille comes, dubiæ dux erat ille viæ.
3. Vidit et obſtupuit mare, diffugientibus undis;
Et ſacra Jordanis verſa cucurrit aqua.
4. Subſiliêre ſimul montes cum collibus imis:
Non ſecus ac nivei dux ſoboleſque gregis.
5. Cur, mare! fugiſti? quis te, ſacra fluminis unda!
In caput antiquum vertere juſſit iter?
6. Cur, montes, colleſque! ſimul ſaliiſtis, ut hirti
Dux gregis, hirſutæ matris et agna comes?
7. Scilicet, Iſacidûm conſpecto Numine, tellus
Intremuit, ſacro fugit et unda metu.
8. Cautibus è ſiccis latices fluxêre ſalubres;
Largaque devolvit flumina fiſſa ſilex.

CXV. ALME

CXV.

ALME Parens! ne nos titulis illuſtribus orna ;
Debita ſunt armis noſtra tropæa tuis.
Vindicias vitamque tuo debemus amori,
Et fidei, quam lux ſolvere nulla poteſt.
2. Cur roget inſano turgens gens impia faſtu,
Nunc Deus, Iſacidæ quem venerantur, ubi eſt ?
3. Noſter in aſtriferâ ſolium Deus obtinet aulâ,
Et populos nutu flectit ubique ſuo.
4. Cætera turba Deûm nil eſt niſi fuſilis auri
Maſſa, vel argenti pondus, et artis opus.
5. Ora quidem, ſed muta, gerit ; ſunt lumina cæca :
Nare nec olfactat, nec trahit aure ſonos.
7. Nec palpare manu datur, aut incedere plantis,
Mutua nec fícto gutture verba loqui.
8. Ipſe ſuo par eſt operi, qui Numina cœlo
Fingit, et argentum ſculptile poſcit opem.
9. At vos, Iſacidæ! Rectori fidite rerum :
Hic clypeus, vitam qui tueatur, erit.
10. Seque Deo credat, patrem qui jactat Aronem :
Hic clypeus, vitam qui tueatur, erit.
11. Tu fac idem, cœli quiſquis venerare Parentem :
Hic clypeus, vitam qui tueatur, erit.
12. Ille memor noſtri, patrio nos fovit amore ;
Mox dabit et vitâ proſperiore frui :
Hoc duce, progenies florebit læta Jacobi,
Quiſquis et à ſancto ducit Arone genus.
13. Eriget ille ſui cultores Numinis, ætas
Seu viret his, canâ ſeu nive tecta coma eſt.
14. Ille ſimul patres, et qui naſcentur ab illis,
Dotibus augebit deliciiſque ſuis.
15. Vota ſecundabit Dominus, palatia cœli
Qui ſibi, mortali pro grege finxit humum.
17. Illius obſcuri nequeunt præconia Manes
Pandere, perpetuò mors quibus ora premit.
18. At nobis, cœli liquidâ dum veſcimur aurâ,
Ille, polus dum fert ſidera, carmen erit.

CXVI.

UROR amore Dei, me qui proſpexit ab alto;
Et facili gemitus non ſemel aure bibit:
2. Aure bibit facili gemitus; huic ergo ſupinas,
Dum fruar æthereâ luce, levabo manus.
3. Me dolor obſedit lethi; mihi terror abyſſi
Ante oculos, mœror pectoris hoſpes erat.
4. Sidera tum ſpectans, fer opem, Pater optime! dixi,
Cui latus hinc Bonitas claudit, et inde Fides.
6. Sublevat ille humiles; et me propè fluctibus hauſtum
Suſtulit, innumeris eripuitque malis.
7. Eia age, pone metum, mens jam tranquilla! quod optas,
Quodque juvat, largâ ſufficit ille manu.
8. Eripit exitio vitam, lachrymantia ſiccat
Lumina, lapſantes firmat et ille pedes.
9. Illius auſpiciis incedam tramite recto,
Hic ubi ſelecto cum grege luce fruar.
10. Vindice ſum nixus Domino, qui rebus in arctis,
Me recreans, docuit libera verba loqui.
11. Vim fugiens dixi, video jam vota virorum
Pondere deſtitui, verba carere fide.
12. His ego pro donis, Regi qui præſidet orbi
Dicere quas grates, quaſve referre parem?
13. Huic dape feſtivâ lætus libabo meroque;
Et pia pro partâ vota ſalute feram.
14. Vota palam Domino perſolvam, ſanguine gentis
Qui ſibi dilectæ tingere tela vetat.
16. Verna, Deus! famulæque tuæ ſum ſanguine cretus;
Vindice ſolviſti tu mihi vincla manu.
17. Mille tibi referam tanto pro munere grates,
Teque Patrem jugi ſolicitabo prece.
18. Vota redux ſolvam, populi ſpectante coronâ;
Teſtis et his rupes ſacra Sionis erit.

CXVII. PAN

CXVII.

PANDITE facta Dei, populi! domus utraque ſolis
Quos videt, et geminus deſpicit orbis apex.
2. Quâ fovet Ille pios, brevibus clementia metis,
Temporis et claudi limite neſcit amor.
Ergo Dei laudes cœli tollantur in arces,
Æternúmque volet fama per ora virûm.

CXVIII.

QUAS decet, Autori rerum depromite grates:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
2. Jam domus Iſacidûm dicat ſimul ore rotundo:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
3. Dicat Aron vates, et ſacri ſanguinis autor:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
4. Dic, Dominum quicunque colis cœlique ſolique:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
5. Hunc ego, cùm premerer, flexi prece: vincula ſolvens
Ille dedit cœlo liberiore frui.
6. Rerum Opifex mihi dexter adeſt: jam nulla perîcla,
Nullius incutient tela vel ira metum.
7. Ille meas partes juvat auxiliaribus armis;
Victaque me coram gens inimica ruet.
8. Tutius eſt Domino, populi quàm fidere dextris;
Poſcere vel regum, cùm premit hoſtis, opem.
10. Me ſimul hoſtiles circùm fremuêre phalanges;
Has mea ſed, Domino vindice, dextra metet.
11. Me petiêre ſimul nimiùm crudelibus armis;
Has mea ſed, Domino vindice, dextra metet.
12. Me numeroſa cohors circumdedit, atria circum
Cerea mellificæ ſic glomerantur apes.
Ignis ut arentes populat violentia ſepes;
Hanc mea ſic, Domino vindice, dextra metet.
13. Me dare præcipitem, gens invidioſa! parabas;
Sed tamen illius ſuſtinuêre manus.

14. Ille mihi rupes ſimul eſt, portuſque ſalutis;
Unica materies carminis ille mei eſt.
15. Numinis elogiis reſonant pia tecta; potentem
Illius et celebrant belligeramque manum.
16. Laudibus attollunt dextram, quæ, robore pollens,
Hoſtica ſe cogit ſubdere colla jugo.
17. Mortis ego tetricæ contemnens ſpicula vivam
Soſpes, et Invicti Numinis acta canam.
18. Me Deus afflixit, fateor, nec ſimplice damno;
Sed jugulo gladios depulit ille meo.
19. Jam mihi, jam, myſtæ! ſacratas pandite valvas;
Huc ego vota Deo, non ſine thure, feram.
20. Sacra cohors! templi reſera pia limina: juſtos
Hîc decet auratis figere dona tholis.
21. Te, Pater Alme! canam: facilem tu queſtibus aurem
Indulgens, vitæ, quâ fruor, Autor ades.
22. Hic lapis, artificum ſtolidus quem ſpreverat error,
Marmora combinans nobile fulcit opus.
23. Hoc Deus arcanum terris patefecit; et omnes
Hîc et quod ſtupeant, et venerentur, habent.
24. Lux fuit hæc felix Divini conſcia partûs:
Omnibus et ſecum gaudia mille tulit.
25. Nunc, Deus! adfer opem cœli de culmine; noſtris
Nunc, precor, ô! cœptis conſiliiſque fave.
26. O ter felicem, qui, miſſus ab æthere ſummo,
Fert ſecum Domini juſſa ſacrata ſui!
Nos, quibus incumbit dilecti cura peculî,
Huic ſimul optamus tempora læta choro.
27. Deſuper affulſit lux aurea: vinctus ad aras
Stet caper, et nitido de grege lecta bidens.
28. Tu Deus es, mea te vox laudibus evehet unum:
Tu Dominus, feſtâ te celebrabo lyrâ.
29. Quas decet, Autori rerum depromite grates:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.

CXIX. ALEPH

CXIX.

ALEPH א.

O Te beatum, purus et integer
Legum ſacrarum qui teris orbitam!
Qui mente totâ ſempiterni
Juſſa ſequi ſatagis Parentis!
3. Qui, liber omni flagitio, viam
Inſiſtis illam, quam pede fervido
Calcare juſſit qui ſupremo
Imperio moderatur orbem!
5. Præcepta legis fac, Deus! impleam;
Vitæ benignus dirige ſemitam:
Non erubeſcam, te ſecutus,
Æthereæ Dominator aulæ!
7. His eruditus, pectore candido
Te prædicabo, legibus obſequens;
Ne te ſequentem derelinque,
Rerum Opifex! ope deſtitutum.

2. BETH ב.

9. Quâ regant mores juvenes, habenam
Lex dabit. Te, Rex ſuperûm! rogavi
Mente ſincerâ: mihi, ne vacillem,
Dirige greſſus.
11. Pectus, offenſam metuens, recondit
Quæ jubes, omni memorande ſæclo!
Tu fac incedam, modererque paſſus
Tramite recto.
13. Voce ſublimi, populos per omnes,
Jura, ceu præco, tua publicavi:
Has ego fulvis Ophyræ caminis
Præfero gazas.
15. Quam doces, legem meditabor; una
Hæc meam fulcit Cynoſura puppem:
Hæc mihi pectus recreat, nec ullo
Excidet ævo.

3. GIMEL ג.

17. Ut vivam, monitis promptus et obſequar,
Sis ô, ſis famulo propitius tuo!
Pandens lumina, legis
Fac oracula conſpicer.
19. Hunc inter populum ſum novus incola;
Legis ſidereum ne jubar occule.
Hanc dum deperit unam,
Senſim mens mihi liquitur.
21. Tu plectis tumidos vindice dexterâ,
Sacris dum monitis nequiter obſtrepunt:
Me, qui juſſa capeſſo,
Probris ocyùs eripe.
23. Ah! me de ſolio, dum tibi pareo,
Allatrant proceres; aſt ego geſtio
Sectari tua juſſa,
Vitæ perpetuos duces.

4. DALETH ד.

25. Curarum nebulis mens jacet obruta;
Promiſſo reſidem lumine recrea.
26. Te coram explicui pectoris abdita;
Tu me reſpiciens deſuper erudi.
27. Tu me quæ fugiam, quæ ſequar edoce;
Ut mirâcla tui roboris eloquar.
28. Mens languet tetricis cincta moleſtiis;
Tu fer lenis opem, polliciti memor.
29. Fac ut mente procul ſit dolus impius:
Lex vitæ, precor ô, ſit mihi regula!
30. Hanc legi dubiis in tenebris ducem:
Per fluctus Helicen hanc ſequar unicam.
31. Hæſi, nil dubitans, illius orbitæ;
Tu fac, ora mihi ne pudor inquinet.
32. Hanc unam intrepidè pes teret impiger;
Tu deterge modò nubila pectoris.

5. HE ה.

33. Juſſa me doce ſacra:
Hæc, luce cœli dum fruar, faceſſam.
34. Pectus erudi, tua
Ut pro virili ſecter inſtituta.
35. Quæ jubes fac exſequar:
Hoc optat, hoc et mens anhelat unum.
36. Fac amem quod imperas;
Nec cæca mentem faſcinet libido.
37. Vana fac abominer,
Et recreentur ſpiritus remiſſi.
38. Pacta ſint precor rata,
Favorque fido debitus miniſtro.
39. Probra pelle plurimùm
Timenda, Judex et Parens benigne!
40. Juſſa mens ſitit tua;
Largire vires, Auctor æquitatis!

6. VAU ו.

41. Fœderis et favoris
Tu memor, ſerva famulum præſidio paterno.
42. Nitor ego regorque
Legis æternæ placitis; his reprimam obloquentes:
43. Hæc, quia pectus ægrum
Fulciunt, rerum Genitor! ne mihi durus aufer.
44. Sic tua juſſa promptus
Exſequar, ſolem celeres dum rapiunt quadrigæ.
45. Hæc quia mente totâ
Semper amplector, gladios deſpiciam minaces:
46. Nec pudor ora pinget,
Cùm tuas leges proceres purpureos docebo.
47. Has ego dum revolvo,
Gaudium pectus ſubit, imas penetrans medullas.
48. Numinis imperata,
Senſibus condens penitis, intrepidus faceſſam.

HE

7. ZAIN

7. ZAIN ז.

49. Sis pacti veteris memor;
Pacti, quod famuli ſpem renovat tui.
50. Hoc me, cùm premor, erigit;
Et mentem recreat rebus in aſperis.
51. Non me legis ab orbitâ
Divertit petulans lingua potentium.
52. Hanc olim meditans puer,
Concepi tacito gaudia pectore.
53. Me totum ſtupor occupat,
Hanc Faſtus quoties proterit inſolens.
54. Hanc unam ſuper omnia,
Dum vixi, meritis laudibus extuli.
55. Te, ſol cum jubar occulit,
Adſpecto in tenebris, et tibi pareo.
56. Quàm, rerum Genitor, mei
Merces ampla fuit fructus et obſequî!

8. HETH ח.

57. Tu, Pater Omnipotens! ſors es mea; Legis æviternæ
Parebo, dixi, ſemper inſtitutis.
58. Te, Deus! oravi prece ſupplice, lenis ut faveres:
Promiſſa ſervans ſubleva precantem.
59. Mente catâ rexi veſtigia, legis et pependi
Bilance juſtâ cogitationes.
60. Me tenuit mora nulla; ſed impiger imperata feci,
Quæ, Rector orbis! fulminans dediſti.
61. Compede me vinxit gens impia; ſedulò ſed inter
Tormenta mens eſt obſecuta legi.
62. Concubiâ te nocte canam, memor æquitatis unus
Quâ tu refulges, et benignitatis.
63. Si quis in hoc populo eſt te qui colit, inter hunc
ſodales,
Inter reponam candidos amicos.
64. Irradiat terras bonitas tua; tu reſolve luce
Legum tuarum pectoris tenebras.

9. TETH

9. TETH ט.

65. Tu rerum Genitor! polliciti perpetuò memor,
Juviſti famulum propitio ſubſidio tuum.
66. Tu mentis tenebras luce tuâ diſcute; nam tuis
Conſtanter placitis et monitis credo fidelibus.
67. Erravi priùs, et vita fuit ſepta moleſtiis;
At nunc æthereis, nil dubitans, vocibus obſequor.
68. Nil eſt te melius, te famulis nemo benignior;
Leges ergò tuas et monitus me bonus edoce.
69. Me quamvìs laceret dente truci gens nimis arrogans,
Te quócunque jubes ponè ſequar, legibus audiens.
70. Eſt illi populo mens hebes abdomine pinguior;
Sed lex mille mihi deliciis pectus inebriat.
71. Me pungi ſtimulis deſuper ô quàm fuit utile!
Hinc Patris didici cœlicolûm juſſa faceſſere.
72. Argentum ſitiat vulgus iners, et miſeras opes;
Legis luce tuæ ſidereâ plùs ego recreor.

10. JOD י.

73. Dextera me finxit tua: leges, nube remotâ,
Da mihi nôſſe tuas.
74. Cùm cernet gens ſancta tuis me fidere juſſis,
Ingeminabit Iö.
75. Ah! miſer agnoſco, quibus hic, quibus inde laceſſor,
Me mala jure pati.
76. Me tua ſoletur bonitas, et fœdera nullo
Diſſolüenda die.
77. Me tua reſtituat vitæ clementia; namque
Lex tua grata mihi eſt.
78. Qui premit inſontem faſtu ſit dedecus orbis;
Nam tua juſſa ſequor.
79. Quiſquis et obſervans legem tibi ſupplicat, opto
Flagret amore mei.
80. Cor tibi morigerum tu dona, ne mihi turpis
Inquinet ora pudor.

11. CAPH כ.

81. Mens ſpe ſalutis languet, et vires labant,
Dum legis inſto ſemitæ.
82. Viſus hebeſcunt, dum queror pactam tuis
Abeſſe promiſſis fidem.
83. Areſco curis, uter ut fumo ſolet;
Sed voce delector tuâ.
84. Lux ecqua tantis adferet finem malis,
Pœnaſque dignas hoſtibus?
85. Gens plena faſtu fodit inſonti ſcrobem,
Dum fræna legum reſpuit.
86. Lex æqua certè eſt: Innocens quamvis premor,
Tu me potenter libera.
87. Me cùm ſuperbus mille plagis obruit,
Legum ſtatutis parui.
88. Tu redde vitam, ſpiritus et priſtinos;
Et quæ jubes mox exſequar.

12. LAMED ל.

89. Cœli ſiderei vox tua vinculis
Suſpendit fabricam pluſquam adamantinis:
90. Idem perpetuo ſtare loco jubes
Terram, fallere neſcius.
91. Juſſis et placitis obſequium tuis
Præbent, et ſtabilis machina permanet.
92. Buſto jam tegerer, me niſi languidum
Fulſiſſent tua fœdera.
93. Leges uſque memor mens recolet, quibus
Et vivo et valeo viribus integer.
94. Illarum cupidè dum tero ſemitam,
Caſſum viribus aſſere.
95. Eheu! mille dolis opprimor undique,
Leges continuè dum veneror tuas.
96. Pennâ dum celeri cætera tranſvolant,
Hæ ſemper ſtabiles manent.

13. MEM מ.

97. Quàm legum ſtudio levor ſacrarum,
Quas noctes meditor vigil dieſque!
98. Has dum ruminor, eruditionis
Palmam præripio hoſtibus malignis:
99. Inter et caput effero magiſtros,
Has dum cogito pertinax ſequorque.
100. Dum legum placitis regor tuarum,
Ipſos exſupero ſenes peritos.
101. Ut te ponè ſequar ducem viarum,
Pes declinat iter tenebrionum.
102. Tu præcepta mihi, Parens! dediſti:
His paſſus moderor, procul ruinâ.
103. O quàm ſermo tibi fluit venuſtus!
Quàm mellis ſuperat meri liquorem!
104. Hic mentem tenebris levat, viaſque
Hoc fretus fugio catus ſiniſtras.

14. NUN נ.

105. Inſtar lucernæ, legis aureum jubar
Me regit, et tenebras potenter omnes diſſipat.
106. Sanctè ſpopondi nutibus, Pater! tuis
Me fore morigerum, datamque præſtabo fidem.
107. Quot cingor, eheu, quot premor moleſtiis!
Me mihi redde, tui favoris et pacti memor.
108. Quas ore libo ſpirituque victimas
Accipe, ſed facilis; doceque rectam ſemitam.
109. Me mille quamvis obruant pericula,
Te tamen uſque ſequor, tuo dicatus Numini.
110. Dum me doloſis implicare caſſibus
Gens ſcelerata parat, tuis ſtatutis hæreo.
111. Nunc ſunt, et olim mentis hæc erunt meæ
Gaudia, deliciæ, lucerna, ſpes, hæreditas.
112. Præcepta legis mente candidâ ſequar,
Dum mihi mens ſupereſt, et oſſa velantur cute.

15. SAMECH ס.

113. Odi ego quæ pectus ſibi fingit futile, legis
Nempe tuæ dulcedine captus.
114. Tu rupes clypeuſque mihi es; cinctuſque periclis
Fido tuis, Pater Optime! dictis.
115. Sit procul impietas omnis, ſcelerumque miniſtri:
Semper ego tua juſſa capeſſam.
116. Me, Pater! ut vivam, verbi firmamine fulci;
Nec ſpes ſit comitata pudore.
117. Da vitam vireſque mihi; ſic paſſibus æquis
Te ſequar, et quò juſſeris ibo.
118. Hos pede calcâſti, quos devius abripit error:
Hos ſua fraus dimittit inanes.
119. Pulveris in morem, ſceleratos ſpargis in auras;
Ergò ſequi tua diligo juſſa.
120. Tela tuæ quoties et fulmina conſpicor iræ,
Stat coma, cor ſtupet, horreo totus.

16. AIN ע.

121. Me juvit æquum ſemper et bonum ſequi;
De me fac, oro, ne triumphet impius:
122. Tu ſed benignus me tuere ſervulum:
Fac arrogantûm ne moleſter ſpiculis.
123. Ah! dum ſalutem præſtolor diu nimis,
Fidemque pactam, victa torpent lumina.
124. Favoris alâ me paterni protege;
Et pande vitæ purioris ſemitam.
125. Devotus uni Numini cùm ſerviam,
Pulſis tenebris, ſcire da quod imperas.
126. Nunc ultioni tempus inſtat debitum:
Hos perde ſacris qui ſtatutis obſtrepunt.
127. Legum tuarum ſuavitatem præferam
Auro, quod ignis jam probavit ſeptimus.
128. Amuſſis hæ ſunt æquitatis aurea:
Has ſector, et tortas abominor vias.

17. PE

17. PE ף.

129. Quàm tua mortalem ſuperant oracula captum!
Hæc eruditus perpete proſequar obſequio.
130. Prima tuæ legis pellunt elementa tenebras,
Et cæcitatem pectoris, inſtituuntque rudes.
131. Attraxi tua verba, velut cùm gutture toto
Invitat auras ætheris æger agens animam.
132. Quâ tibi dilectos nimiùm dignaris amicos,
Rerum Creator Maxime! da mihi luce frui.
133. Legis ad arbitrium titubantem dirige greſſum;
Nec pectus in prædam ſine cedere flagitiis.
134. Eripe me furiis hoſtilibus, eripe telis:
Da, Rector orbis Maxime! te duce recta ſequi.
135. Me radiis perfunde tuis, pectuſque ſerena;
Et da faceſſam, tu mihi quod, Pater! imperitas.
136. Dum reliqui tua juſſa ſequi monituſque recuſant,
Ah! lachrymarum protinus obruor oceano.

18. TSADDI צ.

137. Res hominum, Rector ſuperûm! tu legibus æquis
Et lance diſpenſas pari.
138. Eſt rectum quodcunque jubes; nil ſanctius illo,
Tuo vel æquius foro.
139. Tabeſco, dum jura ferus tua proterit hoſtis,
Et pectus omne liquitur.
140. Candidus eſt ſermo tuus, hunc exoſculor unum,
Et corde toto diligo.
141. Eſt mihi ſors tenuis, gens et me ſibilat exlex;
Verbis ſed obſequor tuis.
142. Æternùm durant tu quæ præſcribis, et una
Sunt veritatis regula.
143. His ego delector, me quamvis mille malorum
Moleſta cingunt agmina.
144. Nulla dies illis metam præfigit: ut ergò
Vivam, doce quod imperas.

19. KOPH

19. KOPH ק.

145. Te, Deus! oravi ſupplex: da queſtibus aurem,
Ut imperata promptus exſequar tua.
146. Æthera laſſavi gemitu; ſuccurre precanti:
Tibique, Rector orbis! obſequar lubens.
147. Dum gemo, dum clamo, quos Eos explicat ignes
Querela triſtis antevertit aureos.
148. Anticipo vigiles ipſos, tua nocte dieque
Statuta mente dum revolvo ſedulâ.
149. Me bonus exaudi, vires et redde, favoris
Et æquitatis uſque priſtinæ memor.
150. Me premit à tergo ſcelerum qui laxat habenas,
Fugitque legis deſpicitque ſemitam.
151. Tu tamen es præſtò: leges diſcrimine nullo
Tuas coronat æviterna veritas.
152. Includi brevibus renuunt tua fœdera metis;
Viceſque temporum ſubire lex nequit.

20. RESCH ר.

153. Sis memor ſervi pereuntis, altâ
Qui mente legem condidi.
154. Me, tenax pacti, famulum tuere,
Et luce pectus recrea.
155. Nulla ſpes illi ſupereſt ſalutis,
Qui fræna legum reſpuit.
156. Tu mihi vires repara, paterno
Amore qui me protegis.
157. Me licèt cingant tumidæ procellæ,
Tuis ſtatutis dirigor.
158. Hoſtium ſpectans animos rebelles,
Mœrore percellor gravi.
159. Me refocilla radio favoris,
Teſtis perennis obſequî.
160. Terminos neſcit tua lex prioris,
Sed nec futuri temporis.

21. SCHIN ש.

161. Insons potentum spiculis
Legisque custos obruor.
162. Ut præda dives militem,
Sic una lex me recreat.
163. Hanc mente totâ diligo;
Sed fraudis odi retia.
164. Hanc me canentem sedulò
Lux una cernet septies.
165. Hanc quisquis unum deperit,
Quiete gaudet perpete.
166. Me spes salutis erigit,
Dum jussa sector Numinis.
167. Dum legibus vaco sacris,
Delector his et recreor.
168. His obsequutum me vides,
Motasque vitæ semitas.

22. TAU ת.

169. Exaudi gemitus, tuis
Et me legibus instrue.
170. Auscultans famulum, Deus!
Serva, polliciti memor.
171. Leges me bonus edoce,
Laudes et referam tuas.
172. Te vox tollet ad æthera,
Leges qui stabilis pias.
173. Illas cùm sequar, assere
Servum vindice dexterâ.
174. His lætor: fer opem diu
Quæsitam prece supplice.
175. Ut te laudibus eveham,
Vitam vox tua sospitet.
176. Me quære ut pecudem vagam,
Leges et recolam tuas.

CXX.

TE, Deus! oravi mediis in fluctibus; aures
Et ſenſi faciles in mea vota tuas.
2. Me, quibus infeſtor, fallacibus eripe linguis;
Fraudis et artifices me procul eſſe jube.
3. Quam dolus armat atrox, nimis et penetrabile virus,
Quid tibi non optem, perfida lingua! mali?
4. Ignea juniperi minùs urit pruna; nec enſis
Par huic, aut jaculi cuſpis acumen habet.
5. Cur, Nomadas inter, deſerta mapalia ſector?
Inter inhumanos cur ego vivo Getas?
7. Me juvat alma quies; gens hæc fera bella minatur,
Et quoties pacem poſcimus, arma crepat.

CXXI.

AD ſacra devotos attollam culmina vultus,
In quibus antiquæ ſpes mihi reſtat opis.
2. Me juvat Hic, cœli volucres qui texuit orbes,
Et terram vitreis undique cinxit aquis.
3. Sic ego me ſolor: greſſus moderabitur ille!
Ne tibi pes uſquam ceſpitet, ille dabit.
Uſque vigil, ſeu ſol rutilat, ſeu conditur undis,
Ille tuas cuſtos excubat ante fores.
4. Adde fidem dictis; Solymam qui ſervat, aperta,
Dum ſtertunt alii, lumina ſemper habet.
5. Te regit, et præſtò eſt, et lætâ nubilat umbrâ,
Invia ſi quando per loca carpis iter.
6. Solis, ubi lux eſt, radios arcebit et æſtum:
Nocte tuum pellet, roſcida luna! gelu.
7. Te Deus æternùm cœleſti proteget alâ,
Sive domi malis vivere, ſive foris.

CXXII.

GAUDIA tum cepi, vox cùm mihi perculit aures,
Ad pia quæ juſſit limina ferre gradum.
2. Ibimus in ſacri reduces penetralia templi;
Nobilis urbs hilari nunc adeunda pede eſt.

3. Urbibus

3. Urbibus hanc confer reliquis; concinnius illâ,
Nil et ſplendidius maximus orbis habet.
4. Huc domus Iſacidûm properat, ſtata tempora ſervans;
Et ſupplex Domini ſternitur ante pedes.
5. Davidis hîc ſolium ſpectas, quod præſidet orbi,
Legibus et ſanctis faſque nefaſque regit.
6. Numinis auſpiciis urbs hæc ut floreat, opta:
Qui favet huic, illi proſpera vita fluet.
7. Urbs ſacra! ſidereis te Pax circumvolet alis;
Quaſque tenes arces incolat alma Quies.
8. Civibus opto meis, cariſque tribulibus alta
Otia, perpetuis concomitata bonis.
9. Cùm tua prætulerit reliquis Moderator Olympi
Atria, præ reliquis hæc tibi fauſta precor.

CXXIII.

ALME Parens! in te defigo lumina, cœli
Qui procul à nobis diffita tecta colis.
2. Sedulus ut famulus geſtus obſervat heriles,
Et nutus dominæ fida miniſtra ſuæ:
Sic, Deus! intentis oculis te ſpecto, ſalutem
Dum populo cœli lenis ab arce feras.
3. Adfer opem miſeris, tot qui faſtidia paſſi,
Fabula jam vulgi ludibriumque ſumus.
4. Otia dum ducit, ſannis nos excipit hoſtis;
Calcat et audaci turba proterva pede.

CXXIV.

GENS ſacra jam dicat, Nobis niſi Numinis olim
Auxiliatricem dextra tuliſſet opem;
2. Hoſticus inſurgens furor implacabilis arces
Hauſiſſet Solymas, Iſacidûmque domos.
4. Unda vorax refluo ſorpſiſſet gurgite vivos;
Et ſacra gens tumidis tota periſſet aquis.
6. Ergò Deum celebra, corvos qui ludit hiantes;
Et Solymas prædam non ſinit eſſe lupis.
7. Fugimus inſidias; volucres ſic, compede ruptâ,
Aucupis evadunt, quas metuêre, manus.

8. Nitimur Iſacidæ Domino, ſublimis Olympi
Qui, ſimul et terræ, quam premis, Autor erat.

CXXV.

GENS pia ſubſiſtet, rupes velut alta Sionis,
Quæ ridet rapidi flabra proterva Noti.
2. Ut Solymam montes, ſacrum ſic undique cœtum
Æternùm Domini munit et ambit amor.
3. Ne pius exemplo peccet, ſine fine modoque
Non ſinet hunc cœli Rector ab hoſte premi.
4. Alme Parens! lenem cultor te ſentiat æqui,
Et quiſquis vacuum crimine pectus habet.
5. Siquis at à recto deflectit tramite, pœnas
Fac luat has, ſcelerum quas meruêre duces.
Pax tamen huc niveis labatur ab æthere pennis,
Et Solymæ ſanctâ figat in urbe larem.

CXXVI.

ISACIDUM captiva cohors, Babylone relictâ,
Cùm peteret patrii dulcia tecta ſoli;
Mens ſtetit in dubio, veluti qui manè revolvit
Somnia, quæ certam non meruêre fidem.
2. Libera mox hilares in riſum ſolvimus ora;
Suſtulit et cantus lingua ſoluta novos.
Triſtibus hæc ſpectans oculis gens accola, Quanto
Iſacidûm Vindex robore pollet, ait?
3. Viribus invictis nos juvit, et obruit hoſtes;
Quáque gradum tulimus, nil niſi plauſus erat.
4. Collige relliquias lectæ, Pater Optime! gentis,
Fluminis ut cumulat nubilus Auſter aquas.
5. Qui gemit illacrymans, dum mandat ſemina ſulcis,
Ridebit, quoties eſt reſecanda ſeges.
6. Horrea dum cernit vacuari ditia, lugens
Exit; ovans idem, cùm metit arva, redit.

CXXVII.

NI Deus adſpiret, nequicquam ſubſtruis ædes;
Nequicquam partes excubitoris agis.
2. Incaſſùm, monitrix operum, te ſuſcitat Eos;
Incaſſùm, ſerâ nocte cubile premis.
Nec dape te ſatiat labor ærumnoſus; at iſta
Satque ſuperque piis ſufficit ipſa quies.
3. Naſcitur his ſoboles, domino quæ ſcribitur hæres;
Hanc ea mercedem gens pietatis habet.
4. Pignora, quæ gignunt primævo in flore juventæ,
Sunt veluti ſorti ſpicula miſſa manu.
5. O felix pharetram jaculis qui talibus imples!
Scilicet his nullus polluet ora pudor.
Et tibi ſi coram contingant judice lites,
Lætus ab his cernes hoſtibus ora premi.

CXXVIII.

OTe felicem, Dominum quicunque vereris,
Et ſatagis leges, quas dedit ille, ſequi!
2. Quem colis, optatas epulas tibi fundet agellus;
Lenibus et Zephyris vela ſecunda dabis.
3. Inſtar erit vitis conjunx fœcunda tenellæ,
Quæ domini cingit fronde virente larem.
Læta coronabunt genialem pignora menſam,
Ut truncum nitidis veſtit oliva comis.
4. Sic tibi læta fluent, et candida tempora vitæ,
Mente Deum quiſquis non dubitante times.
5. Has tibi delicias Dominus de rupe Sionis
Mittet, et è cornu divite fundet opes.
Dumque trahes lucem, Solymam floreſcere, cives
Omnibus et cernes luxuriare bonis.
6. Auctibus immodicis ſpectabis ſurgere prolem,
Et genus Iſacidûm perpete pace frui.

CXXIX.

GENS fera mille malis primis me preſſit ab annis,
Jam Solymæ populus dicere jure poteſt.
2. Gens fera mille malis primis me preſſit ab annis;
Non tamen hoſtiles prævaluêre manus.
3. Terga mihi fodit non uno vulnere: duro
Ruſticus haud aliter vomere ſulcat humum.
4. At Pater Omnipotens, qui ſervantiſſimus æqui eſt,
Hoſtica diſrupit vincula, largus opis.
5. Sacra Sion! odiis te qui premit impius hoſtis,
Terga det infami ſanguinolenta fugæ.
6. Sit velut herba recens, quæ, tecti in culmine ſummo
Sponte ſuâ ſurgens, vix benè nata perit.
7. Falce metit nemo; maturis implet ariſtis
Nemo manum; nulli degravat illa ſinum.
8. Nemo viatorum, Felici ſidere, meſſis
Uber! ait, dextro Numine creſce, ſeges!

CXXX.

INGEMUI, vocemque trahens de pectoris imo,
Te, Deus! oravit mens ſtupefacta malis.
2. Supplicis exaudi gemitus; auremque querelis
Inclinans, famuli fac rata vota tui.
3. Si, quoties peccant mortales, mente recondas,
Pars quota, quæ mittes, fulmina ferre queat?
4. Sed tua te niveis cingit clementia pennis,
Ut pius hinc ſubeat pectora ſancta timor.
5. Fluctibus in mediis Dominum ſpes omnis in unum
Incubuit, pactis certa ſubeſſe fidem.
6. Hoc ſpectat mens læta jubar; nocturnus Eoâ
Parciùs excubitor luce refectus ovat.
7 Erigat Abramidas Domino ſpes nixa fideli,
Cui comes eſt bonitas, et cumulata ſalus.
8. Hic gregis electi vitali flumine noxas
Abluet, et quidquid pectora fæcis habent.

CXXXI.

NON ego, Magne Parens! criſtas attollo comantes;
Nec tumet inflatum pectus amore ſui;
Fronte nec elatâ ſpecto ſublimia; captum
Quidquid et exſuperat, mens procul eſſe jubet.
2. Rebus in adverſis, infantis, lacte recenter
Provida quem mater depulit, inſtar eram:
3. Sic ego conticui: ſic diſcat ſemper Abrami
Poſteritas uni credere vota Deo.

CXXXII.

RESPICE Jeſſiaden, Pater et Regnator Olympi!
Quaſque tulit memori mente revolve cruces.
2. Ille, Deum jurans Solymam qui protegit, ora
Solvit, et hæc voti ſumma caputque fuit:
3. Non mihi regali priùs aut ſuccedere tecto
Fas erit, aut molli credere membra toro;
4. Nec priùs obrepet ſomnus, quàm limina ſignem,
Quæ colat Iſacidûm tempus in omne Deus.
6. Rumor erat Bethlæ deberi Numinis ædem;
Debita ſed Solymæ laus fuit illa jugis.
7. Huc carpamus iter: Patris hîc ſternamur ad aras,
Scamnaque ſidereo quæ premit ille pede.
8. Surge, Parens rerum! ſtabiles hîc fige penates;
Sitque tibi conſtans fœderis arca comes.
9. Huc properent purâ velati ſindone myſtæ;
Plenaque lætitiæ gens ſacra cantet Io.
10. Quod tibi ſacrâſti, tu Jeſſæ reſpice germen;
Nec tetricus Chriſti reſpue vota tui.
11. Jeſſiadæ, memini, jurâſti, vertere mentem
Neſcius, obſtrictam vel temerare fidem:
Davide prognatus, dixiſti, ſceptra tenebit;
Conſcendet ſolium mox patris ille ſui.
12. Et mea ſi ſeri ſervârint juſſa nepotes,
Hæc illis pariter ſceptra regenda dabo.
13. Ipſe mihi ſanctæ delegi tecta Sionis;
Illa placent; ſtabiles hîc ego figo lares.

14. Hæc domus eſt, et certa quies, ædeſque perennis,
Deliciumque animæ dimidiumque meæ.
15. Hîc bona de pleno fundetur copia cornu;
Nec deerit tenui meſſis opima gregi.
16. Caſta ſacerdotes pietas decorabit, et hymnis
Æthera mulcebit ſancta caterva novis.
17. Davidis excreſcet ſoboles, et robore pollens
Hîc nitidum roſeo fundet ab ore jubar.
18. Illius æternùm florebunt ſceptra; notabit
Sed pudor hoſtiles inficietque genas.

CXXXIII.

O QUIBUS illecebris pax et concordia fratrum
Me trahit, et, pia qui pectora jungit, amor!
2. Qui caput et barbam, limbum qui veſtis Aroni
Perluit, haud alio fragrat odore liquor.
3. Sic geſtit plauditque Sion, et nubifer Hermon,
Florea cœleſti cùm juga rore tepent.
His, quibus arridet pax aurea, Conditor orbis
Proſpicit; et vitâ dat ſine fine frui.

CXXXIV.

EIA agedum, templi cuſtos nocturne, miniſter
Quiſquis et es, ſuperùm fer ſuper aſtra Patrem.
2. Tolle ſupinatas ſupplex ad ſidera palmas;
Cantibus et templum perſonet omne ſacris.
3. Hic tibi ſuccurret celſâ de rupe Sionis,
Qui dominâ terras finxit et aſtra manu.

CXXXV.

EIA agedum, ſacri Dominum laudate miniſtri!
Dicite cœleſti carmina læta Patri.
2. Vos templi vigiles! laudes celebrate Tonantis;
Quo melius, quo nil pulchrius orbis habet.
Aurea ſolenni reſonent ſacraria cantu;
Elogiis Domini convenit ille locus.

4. Legit

4. Legit hic Iſacidas multis de millibus unos;
Gens ea theſauri divitis inſtar erat.
5. Non ignota loquor: præſtanti robore dextræ
Eminet, et reliquis imperat Ille Deis.
6. Illius ad nutum tellus verſatur et æther,
Et mare, ſub pedibus quidquid et abdit humus.
7. Sedibus ex imis tolluntur in ardua nubes;
Imbribus et ſubitis prævia flamma ruit.
Ille, ſuos reſerans theſauros, evocat auras;
Et quatit hibernis culmina ſumma Notis.
8. Illius eſt dextrâ tellus orbata Canopi
Flore juventutis, primitiiſque gregis.
9. Numinis attonitus ſenſit miracula Nilus,
Hauſtus et irato dux populuſque freto.
10. Mille ſimul, ferro domiti, perière tyranni;
Duraque pro ſceptris vincla tulêre duces.
11. Gentis Amorrhææ princeps, dominuſque Baſanis
Concidit, et proceres, gens Cananæa! tui.
12. Regibus extinctis, felicia prædia rerum
Conditor Iſacidis imperiumque dedit.
13. Ergo, Deus, ſacri ſpes et tutela peculî!
Nulla tuas laudes eſt tacitura dies.
14. Eſt populi tibi cura tui; tibi flexilis ira eſt,
Et tua tela tuus ſæpe retundit amor.
15. Impius argentum pro Dîs veneratur et aurum,
Et colit artificis Numina ficta manu.
16. Luce carent oculi; nec verba, nec halitus ori
Suppetit: eſt pelagi ſurdior auris aquâ.
18. Talia qui cudit vel adorat Numina demens,
Numinibus par eſt ſculptilibuſque ſuis.
19. Iſacidæ Dominum celebrent, et quiſquis Aronem,
Et Levi quiſquis prædicat inter avos.
21. Hunc canat et Solymæ Regem quicunque veretur;
Grandibus Hunc titulis ornet et alma Sion.

CXXXVI. QUAS

CXXXVI.

QUAS decet, Autori rerum depromite grates;
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
2. Solvite jam grates Regi Dominoque Deorum:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
3. Ferte Deo grates, cui paret purpura regum:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
4. Dextera cui fortis, cui ſunt miracula ſoli:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
5. Ardua qui ſolers ſuſpendit mœnia mundi:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
6. Fluctibus è mediis qui juſſit ſurgere terras:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
7. Aurea qui rutilis accendit ſidera flammis:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
8. Tempora qui lucis moderatur tramite Solis:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
9. Aſtrorum Lunæque rotis qui temperat umbras;
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
10. Robora qui Phariæ ſtravit floremque juventæ:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
11. Qui bonus Iſacidas Nili revocavit ab undis:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
12. Qui ſibi devotos defendit vindice dextrâ:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
13. Qui mare diſſecuit medium, ſpectante Canopo;
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
14. Quo duce, ſacra cohors evaſit ſoſpes ab undis:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
15. Gurgite qui Pharium merſit cum milite Regem:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
16. Pervia qui populo fecit priùs invia teſqua:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
17. Cujus et illuſtres obtrivit dextera reges:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
19. Gentis Amorrhææ dominum qui ſtravit, et Ogum:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.

21. Qui

21. Qui populo dedit arva ſuo, quibus exuit hoſtes:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
23. Vindice qui ferro rebus nos juvit in arctis:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
24. Qui jugulo toties hoſtiles depulit enſes:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
25. Qui dape mortales ſaturat de ſedibus altis:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.
26. Solvite cœlicolûm Regi, pia pectora! grates:
Illius eſt nullo limite clauſus amor.

CXXXVII.

URBE procul Solymæ, fuſi Babylonis ad undas
Flevimus; et lachrymæ fluminis inſtar erant:
Sacra Sion, toties animo totieſque recurſans,
Materiem lachrymis præbuit uſque novis.
2. Deſuetas ſaliceta lyras, et muta ferebant
Nablia, ſervili non temeranda manu.
3. Qui patriâ exegit, patriam qui ſubruit, hoſtis
Pendula captivos ſumere plectra jubet:
Imperat et lætos mediis in fletibus hymnos;
Quoſque Sion cecinit, nunc taciturna, modos.
4. Ergone pacta Deo peregrinæ barbita genti
Fas erit et ſacras proſtituiſſe lyras?
5. Ante meo, Solyme! quàm tu de pectore cedas,
Neſciat Hebræam tangere dextra chelyn.
6. Te niſi tollat ovans unam ſuper omnia, lingua
Faucibus hæreſcat fidere tacta meis.
7. Ne tibi noxa recens, ſcelerum Deus ultor! Idumes
Excidat, et Solymis pernicioſa dies.
Vertite, clamabant, fundo jam vertite templum,
Tectaque montanis mox habitanda feris.
8. Te quoque pœna manet, Babylon! quibus aſtra laceſſis
Culmina mox fient, quod premis, æqua ſolo.
Felicem, qui clade pari data damna rependet,
Et feret ultrices in tua tecta faces!

9. Felicem,

9. Felicem, quiſquis ſcopulis illidet acutis
Dulcia materno pignora rapta ſinu!

CXXXVIII.

PECTORE te toto celebrabo, Maxime rerum!
Aligeros inter ſceptrigeroſque choros.
2. Ad ſacra ſiderei proſternar limina templi;
Devotus Solymis et dabo thura focis.
Hîc Nomen, Numenque tuum ſuper æthera tollam;
Nec favor eſt priſcus, nec reticenda fides.
Tu, tua qui ſanctè ſervaſti fœdera, metis
Orbis in extremi nobile nomen habes.
3. Supplicis audîſti gemitus, in vota vocatus;
Et memini vires te reparâſſe meas.
4. Ore tuo moniti reges, procereſque, frequentes
Undique concurrent, et tua facta canent.
5. Facta canent Regis, qui majeſtate coruſcâ
Exſuperat rerum machina quidquid habet.
6. Tu, licèt emineas, humiles tamen ore benigno
Reſpicis; elatos et procul eſſe jubes.
7. Me licèt infeſtent fluctus et lerna malorum,
Vita ſaluſque tuâ reſtituentur ope.
Tu, Deus! invictis proſternes viribus hoſtes;
Dextra ſed incolumem me tua tollet humo.
8. Perge, Precor, nec te pigeat tua facta tueri:
Namque tuus, dempto fine, perennat amor.

CXXXIX.

TU, Deus! exactâ luſtras indagine mores;
Tu rigidus vitæ cenſor es ipſe meæ.
2. Seu ſedeo, ſeu ſurgo, mihi tu ſemper adhæres;
Et pectus nil, te quod latet, intus habet.
3. Tu, quácunque feror, ſequeris veſtigia; præſtò
Tu, Deus es, quoties membra quiete levo.
4. Auribus arrectis tu quæ loquor, Arbiter orbis!
Accipis; et præſens ſingula verba notas.
5. Undique dum cingis, fibras dum pectoris omnes
Excutis, obſidio me nimis arcta premit.

6. Dum

6. Dum reputo quàm ſint tibi lyncea lumina, miror;
Omnis et ingenii vis et acumen hebet.
7. Quò fugiens, oculos fallam quibus omnia cernis?
Quæ latebræ, profugi quæ caput antra tegent?
8. Si miſer aſtra petam, Solium tibi cingitur illis;
Tartara ſi ſubeam, tu, Deus! illa tenes.
9. Me licèt exoriens Aurora volucribus alis
Vectet ad Heſperii littora nigra freti:
10. Te tamen Heſperiis cernam, novus hoſpes, in oris;
Et metuam dextræ fulmina certa tuæ.
11. Me licèt involvam tenebris, et noctis amictu;
Non tamen, heu! tenebris, non ego nocte tegar.
12. Te præſente, nigræ vaneſcunt nubila noctis;
Et ſunt, te coram, lux tenebræque pares.
13. Quod cute texiſti tenui genetricis in alvo,
Nil tua quod fugiat lumina pectus habet.
14. Te, Pater alme! canam, mirandæ conſcius artis,
Qua tua me ſtruxit compoſuitque manus.
15. Oſſa mihi ſolers finxiſti clauſa latebris;
Nec pars ulla mei tum tibi tecta fuit.
16. Molle rudimentum vidiſti, et ſtamina prima
Corporis, et miris oſſa ligata modis:
Membraque victuris tibi ſunt inſcripta tabellis,
Ante mihi facies quàm foret ulla viri.
17. Quàm tibi mens ſolers! tua quis ſecreta bilance
Pendere, vel numero claudere facta, queat?
18. Hæc ego ſi metis complecti coner, arenas
Promptiùs expediam quot lavet unda maris:
Hæc experrectus mecum dum manè revolvo,
Mens ſtupet, et nimium cura laboris habet.
19. Tu, Deus! extingues ſceleratos fulmine dextræ:
Sit procul a nobis tincta cruore manus.
20. Hoſtis atrox in te genuinum ſtringit; et iras
Nil profecturo provocat ore tuas.
21. Hunc ego non odi, te qui, Pater! odit? et illum
Non ego deteſtor, qui tibi bella parat?
22. Hunc ego, ne dubites, odi de pectoris imo;
Et mihi te quiſquis non amat hoſtis erit.

23. Tu,

23. Tu, qui cuncta vides, famuli, Deus! excute pectus;
Siquid et in tacito fortè recludo sinu:
24. Si scelus hîc latitat; noxam si machinor ullam;
Me quoque, sacrilego cum grege, dede neci.

CXL.

ASSERE me, rerum Genitor! violenta retunde
Tela, quibus, nullo vim prohibente, petor.
2. Impia progenies in me ruit agmine denso;
Audet et indignum volvere mente nefas.
3. Omnibus armatur lethali lingua veneno,
Quale gerit Libycis vipera tecta rubis.
4. Hostis ab infensi famulum me protege dextris,
Illius et clypeo spicula pelle tuo.
5. Ille tumens fastu gressus mihi fraude paratis
Retibus implicuit, dispositisque plagis.
6. Tunc ego, Tu Deus es mihi, rerum Maxime! dixi:
Tu Dominus, votis annue, quæso, meis.
7. Tu Deus es Dominusque mihi, columenque salutis;
Tu clypeus, quoties ingruit hostis, eras.
8. Absit ut huic faveas, aut impia vota secundes:
Materiem fastûs hac ope tolle novi.
9. Factio dira suo pereat cum principe; virus
Et precor infestum, quod vomit, ipsa bibat.
10. Hauriat hanc superâ dejectum fulmen ab aulâ,
Quidquid et indomiti Tartarus ignis habet.
11. Exsulet hic terris, cui sunt lita labra veneno,
Et cui cæde madet sanguinolenta manus.
12. Credo equidem, nec vana fides, Pater orbis egenos
Proteget, et siquos sors minùs æqua premit.
13. Mens pia mille tibi solvet, Pater optime! grates;
Gaudebitque tuo cominus ore frui.

CXLI.

TE, Deus! imploro, fer opem festinus; et aurem
Tende mihi, dum te supplice voce rogo.
2. Sint pro thure preces; sublatæ ad sidera palmæ
Sint tibi ceu primo vespere cæsa bidens.

3. Os

3. Os mihi, ne peccem, ſervet cuſtodia; linguæ,
Ne violem leges, injice fræna meæ.
4. Da ne prava mihi vitient conſortia pectus;
Da gregis impuri poſſe cavere dapes.
5. Mille modis potiùs me cædat et increpet æqui
Cultor, et hic cui mens candida labe vacat:
Hoc mihi dulce putem, ceu ſint lita tempora nardo,
Triſtia quod medicâ vulnera ſanat ope:
Non tamen his renuam, quos odi, fauſta precari;
Cúmque luent pœnas, tangar amore pio.
6. Cùm ruet in præceps judex, et cenſor iniquus,
Verba mihi diſcent plena fuiſſe favis.
7. Per ſcelus, hi nobis ſparſerunt oſſa per agros,
Et tumuli juxta ceſpes inanis erat:
Sic cadit æratis percuſſa bipennibus ornus,
Et circùm latè fragmina fiſſa jacent.
8. Te tamen adſpecto, te nitor, Maxime rerum!
Ne, precor, ah! timidæ deſere vela ratis.
9. Erue me laqueis, quibus implicor eripe nodis;
Et, quibus hæreſcit pes mihi, ſolve plagas.
10. Soſpite me, tectis ſe caſſibus induat hoſtis;
Et pereat technis, ô precor, ipſe ſuis.

CXLII.

VOTA Deo, ſuperûm ſuſpectans atria, fudi;
Et petii ſupplex Omnipotentis opem.
2. Triſtibus, hoc coram, lachrymis, et mille querelis,
Sum mala teſtatus quæ fero, quæque tuli.
3. Cùm gemerem nimio curarum pondere preſſus,
Alme Parens! teſtis tu pietatis eras:
Impius interea me caſſibus induit hoſtis,
Et pedicæ dubios implicuêre pedes.
4. Dum miſer huc illuc oculos circumfero, nemo,
Auxilium miſero qui mihi ferret, erat.
5. In Dominum tandem conjecto lumine, dixi,
Tu mihi, dum vivo, ſpes es, et autor opis.
6. Me bonus exaudi; pedibus dum calcor, et hoſtis
Robore dum ſuperer, tu mihi tende manum.

7. Eripe

7. Eripe captivum cæci de carceris antro;
Sic ego te liber, quo decet, ore canam.
Hâc ope procedam, ſanctâ comitante catervâ;
Divitiiſque tuis, lautitiiſque fruar.

CXLIII.

AURIBUS arrectis famuli, Deus! accipe queſtus,
Fœderis et fidei, juſtitiæque memor.
2. Ne trutinâ me pende tuâ; ne durus amuſſi
Quæſitor vitæ ſubjice facta meæ.
Adſpice mortali prognatos ſemine; toto
De grege, te coram, crimine nemo vacat.
3. Me ſtravit preſſitque ferox, me carcere merſit
Hoſtis, et in tenebris vita trahenda fuit:
Delitui, ceu luce carens et voce ſilentum
Turba ſolet, quam nox ſemper opaca tegit.
4. Obſtupuit mens fracta malis, ceu ſidere lævo
Tacta, nec in toto pectore robur erat.
5. Sed memor, annales recolens, tua facta revolvo:
Hæc referunt animo noxque dieſque meo.
6. Cùm premor adverſis, ſupplex tibi brachia tendo;
Et deſiderio maceror uſque tui:
Sic ager apricus nimio langueſcit ab æſtu;
Sic pluviam, ſucco deficiente, ſitit.
7. Ocyùs exaudi, dum pondere victa fatiſcit
Mens mihi, ne, dextram te retrahente, ruam.
Ne vultûs jubar abde tui, quo cuncta ſerenas;
Quo ſine me lethi ſquallor et horror habet.
8. Lumine me placido, Pater! adſpice, Phoſphorus umbras
Cùm fugat; auxilio ſpes mea nixa tuo eſt:
Luce præi, ſignaque viam; te ſuſpicit unum
Æquoris undoſi mens propè merſa vadis.
9. Eripe me, vindex! furiis hoſtilibus; umbo
Tu mihi, tu vitæ portus et aura meæ es.
10. Da famulo tua juſſa ſequi, Dominuſque, Deuſque!
In tua, rerum Opifex! atria pande viam.

11. Juſtitiæ

11. Juſtitiæ laudiſque tuæ memor, eripe ſervum
Fluctibus; et vires, ne premar, adde novas.
12. Utque tuus clareſcat honos, diſperde catervam,
Quâ premor; et famuli jura tuere tui.

CXLIV.

GLORIA ſit cœli Domino; mea temperat arma,
Et bellatrices erudit ille manus.
2. Firma mihi rupes, et murus aheneus Ille eſt;
Et clypeus vitæ præſidiumque meæ.
Hic vitam ſceptrumque dedit; ſpes omnis in illo
Eſt mihi, qui populos ſub mea jura trahit.
3. Magne Parens! quantillus homo eſt, quem reſpicis? Adæ
Pignora quid, te quo demereantur, habent?
4. Vanius his nihil eſt; his ætas futilis, umbræ
More vagæ, levibus tranſvolat acta rotis.
5. Ætheris inclinans axes jam labere cœlo;
Tange manu montes, et juga nube tege.
6. Funde meos cœli flammis ultricibus hoſtes:
Obrue miſſilibus caſtra profana tuis.
7. Deſuper exſerta dextram; fluctuſque coerce,
Quos ciet, ah! ſtudiis gens inimica piis.
8. Eripe me linguis mendacibus; eripe dextris
Fallere non veritis, quam pepigêre, fidem.
9. Tum, Pater Alme! novo te tollam carmine; denis
Te referam nervis, altiſonâque lyrâ.
10. Jure patrocinii tu regum ſceptra tueris;
Jeſſiaden clypei tu tegis ære tui.
11. Eripe me linguis mendacibus; eripe dextris
Fallere non veritis, quam pepigere, fidem.
12. Vernet et aſſurgat ſoboles, precor, æmula cedro,
Quæ viret in Libani luxurioſa jugis.
Qualis et in lævi ſpectatur marmore, talis
Pectora virginibus pingat et ora nitor.
13. Ampla penus, fœtura gregis numeroſa, ſegeſque
Fertilis, et fortes ſint ad aratra boves.

Sint procul hoſtiles acies et bella; nec unquam
Funeſtis reſonent compita mœſta tubis.
15. O ter felicem, cui ſic traducitur ætas!
Cui Deus eſt, hominum cœlicolûmque Parens!

CXLV.

TE Regem, Pater Alme! canam; tua facta per orbem
Diffundam plectro non metuente mori.
2. Nulla dies non te recolet, Rex inclyte! metis
Includent titulos ſecula nulla tuos.
3. Eſt immenſa tibi, nec ſat laudata poteſtas;
Et tua ſat neſcit gloria mente capi.
4. Inſtruet ætatem priſcis annalibus ætas,
Mille tuâ memorans parta tropæa manu.
5. Inclyta cœleſtis referam miracula dextræ,
Et majeſtatis præco perennis ero.
6. Robur ego, dicent alii monumenta furoris,
Et recolent iræ fulmina ſæva tuæ.
7. Omnibus et populis narrabunt voce canorâ,
Quanta, Parens! bonitas ſit tua, quanta fides.
8. O tibi quàm comis mens eſt, et ſegnis ad iras!
Rebus in afflictis quàm tibi prompta manus!
9. Omnibus illuſtrem tua ſe clementia terris
Monſtrat, et in toto quem regis orbe nitet.
10. Te, Deus! artificem canit ingens machina mundi,
Et populus tibi qui, cum prece, thura litat.
11. Imperii ſceptrique decus vox efferet omnis;
Laudibus et vires tollet in aſtra tuas.
12. Sic regni ſacra fama tui, ſic gloria dextræ
Creſcet, et implebit ſolis utramque domum.
13. Quos geris æterni ſunt, et ſine limite faſces
Imperii: nil hîc tempora juris habent.
14. Suſtinet infirmos cœleſtis dextera; terræ
Hæc eadem affixos dextera tollit humo.
15. Te mare, te tellus, totus te ſuſpicit orbis;
Pabula tu præbes tempore cuique ſuo.

61. Ex-

16. Expandis tu ſponte manum, quæ ſuſtinet omnes;
Omnibus optatas porrigit illa dapes.
17. Arbiter æthereus recti ſectator et æqui eſt;
Et, ſupra quidquid prodit ab arce, pium.
18. Hunc animo ſi promptus adis, nec fallere tentas,
Ibit in amplexus protinus ille tuos.
19. Audiet et queſtus facilis, votiſque ſuorum
Annuet; et vitæ præmia certa dabit.
20. Gens pia perſtabit, cœleſti Numine tuta:
Impia cœleſti corruet icta manu.
21. Voce Deum referam, cujus nomenque decuſque
Natio nulla ſinet, ſæcla nec ulla mori.

CXLVI.

TU Patris ætherei laudes, mens! concipe; vitâ
Dum fruar, hæc ſtudii ſumma futura mei eſt.
3. Quiſquis es, ah! regum ſceptris ne crede ſalutem,
Aut homini: nil rex, nil homo præſtet opis.
4. His ubi corpus humum repetit, mens avolat; omnes
Excutit et curas, nec memor inde tui eſt.
5. O felix nimiùm, Domino qui fidit amico,
Quiſquis et Iſacidûm pro duce Numen habet!
6. Aſtra, fretum, terras, et quidquid cernitur uſquam,
Hic dedit; et ſtabilem ſervat ubique fidem.
7. Protegit afflictos; inopes dape ſublevat; arctâ
Compede conſtrictos liberat ille pedes.
8. Lumina dat cæcis; humiles attollit in altum;
Diliget et populum quem juvat æqua ſequi.
9. Cum viduis, illi puer orbus, et advena curæ eſt;
Sed ſcelerum ſocios fœda ruina manet.
10. Sceptra geret Solymæ Dominus, dum lucidus aſtra
Sol reget: Ergo Deo laus ſit et omnis honos.

CXLVII.

LAUDIBUS in cœlum cœleſtem tollite Regem:
Hoc juvat, hæc nimium cura decoris habet.
2. Ille ſuæ Solymæ reparavit mœnia: Vindex
Exſulibus patrios reddidit Ille lares.

3. Luce ſuâ mœſtæ depellit nubila mentis;
Et fera cœleſti vulnera lenit ope.
4. Supputat aſtrorum numerum, curruſque volucres;
Nomenclaturis et vocat illa ſuis.
5. Illius omnipotens vis eſt, et dextera ſolers:
Non hæc comprêndi mente, nec illa poteſt.
6. Erigit ille humiles; tumidos deturbat ab alto:
Hunc canat argutæ vox tua juncta lyræ.
8. Hunc cane, qui cœlum nebulis involvit opacis,
Uſtaque fœcundis imbribus arva rigat:
Gramine qui montes operit; pecorique miniſtrat
Pabula, quæſitas et tibi, corve! dapes.
10. Nec capit hunc bellator equus, nec militis enſis;
Candida ſed pietas, et ſine labe fides.
12. Illius, urbs Solymæ! celebra præconia; laudes
Illius in cœlum tolle, Sionis apex!
13. Ille tibi valido munivit robore portas:
Civibus ille tuis favet, et auxit opes.
14. Illius auſpiciis, pax incolit aurea terras;
Meſſibus et lætis luxuriantur agri.
15. Ille jubet; juſſis tellus obtemperat ultrò,
Principis imperiis obſequioſa ſui.
16. Nunc nive velantur, ceu molli vellere, colles;
Paſcua nunc, cinerum more, pruina tegit.
17. Denſantur liquidæ cruſtis glacialibus undæ;
Præque gelu nimio vix toleratur hiems.
18. Mox, ubi rerum Opifex adſpirat lenibus auris,
Bruma fugit, glacies liquitur, unda fluit.
19. Dat Deus Iſacidis leges et jura; Sionis
Et populum placitis erudit ille ſuis.
20. Non ita propitium reliquis ſe præbuit oris,
Sole quibus fas eſt ſideribuſque frui:
His nec jura dedit, nec ſacri fœderis arrham
Obtulit: Ergo Deo laus ſit, et omnis honos.

CXLVIII.

EIA! Deum celebra: Domini, de ſede ſupernâ
Facta refer, cœli qui juga ſumma tenes.
2. Eia! Deum celebra, rutilans ſine corpore cœtus!
Siderei propiùs qui Patris ora vides:
Eia! Deum celebra, rapidis exercitus alis
Concite! dum ſuperi juſſa faceſſis Heri.
3. Eia! Deum celebra, ſol! ſolis et æmula luna!
Et cœli levibus ſidera vecta rotis!
4. Hunc pariter celebret ſupremi machina cœli,
Quotquot et ex alto præcipitantur aquæ.
5. Hunc celebrate ſimul: verbo vos ille potenti
Condidit, et ſtabili nunc quoque lege regit.
7. Ætheris et Dominum laudet tellure ſub imâ
Trux draco, vaſta maris quidquid et unda tegit.
8. Et, cava quæ cœli ſubtexunt mœnia, flammæ;
Et quæ frugiferos grando flagellat agros:
Et nix, cum nebulis; et tempeſtate ſonorâ,
Illius ad nutum, qui quatis, Eure! rates.
9. Et tetricæ rupes; et ovantes palmite colles;
Et cedrus; et pomis arbor onuſta novis.
10. Cumque feris pecudes; et quæ ſecat æthera pennis
Natio, vel prono pectore verrit humum.
11. Gemmiferoque comam cincti diademate Reges!
Voſque, quibus fas eſt dicere jura, patres!
12. Strenuus et juvenum chorus, innuptæque puellæ;
Et puer imbellis, decrepituſque ſenex.
13. Cuncta Deum celebrent; qui, præſtans omnibus unus,
Altior eſt terris, fidereiſque rotis.
14. Hic ſibi devotum populum, gentemque Sionis
Evehit: ergò Deo laus ſit, et omnis honos.

CXLIX.

DICITE Rectori ſuperûm nova carmina; ſacros
Audiet et populi tota corona modos.
2. Rex ſuus oblectet Solymam; ſuus Autor Abrami
Progeniem: citharis, gens ſacra! junge choros.

4. Ille ſuo populo favet, oblectatur et illo;
Mitibus et vindex cinget honore comas.
5. Gens pia ſolenni teſtetur gaudia pompâ;
Geſtiat et quoties nocte cubile premit.
6. Ore ſui laudes celebret Dominique Deique;
Sed ſimul ancipiti fulminet enſe manus.
7. Demetet hôc ſcelerum ſocios, genteſque rebelles,
Et quos impuros, quos ſciet eſſe reos.
8. Ponè trahat Reges, manibus poſt terga revinctis;
Servili procerum ſtringat et ære pedes.
9. Laus gregis eſt ſacri præſcriptas poſcere pœnas:
Hoc decet; ergo Deo laus ſit, et omnis honos.

CL.

FER ſuper aſtra Deum, Solymæ qui protegit aras;
Aurea pollenti qui regit aſtra manu.
2. Fer ſuper aſtra Deum, qui pollet robore dextræ,
Et majeſtatis pandit ubique jubar.
3. Fer ſuper aſtra Deum lituis, buxoque ſonoro;
Et ſocia blandæ nablia feſta lyræ.
4. Fer ſuper aſtra Deum; pulſa cava tympana palmis
Sit citharæ et fidibus tibia blanda comes.
5. Fer ſuper aſtra Deum: jungantur cymbala plectris;
Dulcibus et reſonent terra poluſque modis.
6. Fer ſuper aſtra Deum, quiſquis vitalibus auris
Veſceris! ergò Deo laus ſit, et omnis honos.

FINIS PSALMORUM.

Cantica

Cantica Evangelica, etc.

I.

Salutatio Angelica.

SALVE, Cœlicolûm, Virgo! cariſſima Regi,
Et cœli cumulata bonis: Tu, Numine plena,
Jam frueris præſente Deo: Tanto hoſpite felix,
Virginibus reliquis, et matre beatior omni es.

2. Ne trepida; placido te vidit lumine rerum
Conditor. Ecce! tuo conceptam ſemine prolem
Virgo feres utero; Natumque Puerpera fauſtis
Nixibus in dias emittes luminis auras;
Qui tibi, nec vano titulo, dicetur Iesus.

3. Viribus immenſis, et Majeſtate coruſcâ,
Inſtruet hunc mundi Genitor; prolemque ſupremi
Numinis agnoſcent Superûm domus, æquora, tellus.

4. Davidis huic ſolium patris, et regalia Judæ
Sceptra dabit Dominus; quæ nec dolus auferet ullus,
Nec furor hoſtilis, nec, quod terit omnia, tempus.

5. Virginis in gremium labetur ab æthere ſummo
Spiritus; et, ſacrâ dum lambet viſcera flammâ,
Te Patris umbrabit virtus, cui ſubjacet æther;
Et duraturâ faciet de Virgine matrem.

6. Ergo tuo ſacrum ſurgens de ſemine germen
Audiet ætherei proles germana Parentis.
7. Ecce! tui Conſors generis, nunc obſita canis,
Nec fœcunda priùs, prægnans ſibi ſentit Eliza
Intumuiſſe ſinus: Ex illo, plena nitoris
Bis ter Luna fuit, bis ter jubar abſtulit orbi:
8. Scilicet auctori rerum ſuprema poteſtas,
Et manus omnipotens eſt, et ſine limite vires.

II.

Canticum Elizabethæ.

VIRGINEI Regina chori! collata puellis,
Quæ reliquis, quas Sol oriens, quas adſpicit undas
Cùm ſubit Heſperias, felicior omnibus una es:
Scilicet Hic, utero quem fers, quoſcunque beatos
Vel cœlum vel terra vocat, ſupereminet omnes.
2. Unde mihi tam rarus honos? Me viſere mater
Cur Domini, totus mecum cui ſupplicat orbis,
Suſtinet, exiguos non dedignata penates?
3. Ecce! ſalutantis ſimul ac mihi perculit aures
Enthea vox, nondum conſpecto lumine, fœtus,
Quo mihi nunc uterus turget, mirabile dictu!
Subſiliit, tacito teſtatus gaudia plauſu.
4. O felix nimiùm, ſacris quæ vocibus ultro
Credidit! Eventus Domini promiſſa ſequetur.

III.

Canticum B. Virginis.

HUNC ego, cui Domino paret domus ardua cœli,
Et cœlo quodcunque ſubeſt, de pectoris imo
Grandibus attollo titulis; et Spiritus intus
Exultat, naſcente Deo, quo pendet ab uno
Noſtra ſalus; humilem placido qui lumine ſervam,
Millibus è multis, ſuperâ deſpexit ab aulâ.
2. En! me cuncta dehinc felicem terque quaterque
Sêcla canent; ſiquidem, cui pollens robore dextra eſt,

Et ſacra Majeſtas, Genitor, me deſuper umbrans,
Perfecit quæ terra ſimul miratur et æther.
3. Hunc Amor, auratis perpes clementia pennis,
Hunc ſequitur, gremioque fovet pietatis alumnos.
4. Inclyta fulmineæ nemo miracula dextræ
Non ſtupet: Elato ſpirantes grandia faſtu
Ille manu forti latè diſperſit, et auris
Vota rapi juſſit, volucri ludibria cœlo.
5. Ille paludatos, et ovantes murice reges
Viribus invictis ſolio detruſit avito,
Faſcibus exutos: humiles è pulvere vili
Suſtulit, et ſolidis velavit tempora gemmis.
6. Ille, bonis ſaturans inopis jejunia plebis,
Divitis eluſit ſpes; et dimiſit inanes
Hos quibus Eois undabant atria gazis.
7. Iſaciden famulum præſtanti robore dextræ
Extulit; et fulcit, pacti teſtatus amoris
Se memorem, liquido dum cingitur æthere tellus:
8. Hæc proavis, Abrahæque patri, ſobolique, ſupremo
Qui regit imperio terras, promiſſa reliquit.

IV.

CANTICUM ZACHARIÆ.

LAUDIBUS Iſacidûm celebra Dominumque, Deumque:
Ille ſuum populum, delapſus ab ætheris aulâ,
Viſit; et infeſti medio de gurgite lethi,
Traxit ovans, pretio pro libertate ſoluto.
2. Davidis ille domum famuli miſeratus in altum
Extulit: et populis hinc juſſit ſurgere vitæ
Perpetis auctorem, validæ qui robore dextræ
Erigit afflictos, tumidos et dejicit hoſtes.
3. Hæc vatum numeroſa cohors, præſaga futuri
Scilicet, à primâ prædixit origine mundi.
4. Affore tempus, ait, Quo nos hoſtilibus armis
Eriperet qui cuncta poteſt; Quo patribus arrham
Traderet, et patrii monumentum inſigne favoris:

Quoque

Quoque palàm faceret, memorem ſe vivere ſancti
Fœderis, et fidei, jurato numine, patri
Quam dedit Abrahamo: Venturi præſcius ævi
Se Pater æthereus facturum dixit, ut olim,
Hoſtibus edomitis, cultor pietatis et æqui
Quiſque foret, ſuperûmque Patri, Dominoque litaret
Intrepidus, liquidâ lucis dum veſcitur aurâ.
5. Tu quoque, Parve Puer! Vates dicêre ſupremi
Numinis; auctori vitæ tu prævius ibis,
Et ſternes, quod carpet, iter; populumque docebis,
Deſuper afflatus, nullam ſperare ſalutem,
Crimina ni tollat ſuperi clementia Regis.
6. Illa ſalutiferum demittet ab æthere ſidus;
Unde diem lucemque trahet quicunque tenebris
Mergitur, et vitam lethi traducit in umbrâ.
Hoc jubar erranti greſſus reget; otia terris
Ut ferat, Hoc niveis ſequitur Pax aurea pennis.

V.

Canticum Simeonis.

NUNC famulum, Pater alme! tuum dimittis, et altâ
Pace beas capulo vicinum, ſœderis icti
Pollicitique memor. Jam cernunt lumina vitæ
Præſidium columenque meæ; fontemque ſalutis,
Quem mecum populis ſpectandum mille dediſti.
2. Viſa mihi lux eſt, roſeo quæ ſolis ab ortu,
Solis ad occaſum rutilat: caligine pulsâ,
His oculis conſpecta mihi eſt nova gloria Lectæ
Gentis, et immotæ decus immortale Sionis.

VI.

Hymnus Ambrosii.

TE, Deus! aſtra ſuper vehimus, Dominumq; fatemur.
2. Te, Solis quæcunque jubar ſub fornice cœli
Adſpicit, æternum veneratur terra Parentem.

3. Grex

3. Grex ſacer, auratis qui pervolat æthera pennis,
Imperio nutuque tuo; ſupremaque mundi
Templa, tuâ cælata manu; cœlique Poteſtas
Omnis; et igne micans Acies, et lucidus Ordo,
Agminis aligeri Princeps, Tibi, Maxime rerum!
Jugiter acclamant: ter Sanctum, voce canorâ,
Ingeminant; unumque Deum, Dominumque ſalutant,
Qui regis imperio terras, belloque triumphas.
4. Se tua Majeſtas latè diffundit, et orbem
Occupat immenſum, radiiſque micantibus implet.
5. Te, Chorus illuſtris Procerum, quos omnibus oris,
Omnibus et populis, bifidis nova fœdera linguis
Pandere juſſiſti; divinis inclyta Vatum
Agmina Te celebrant titulis; exercitus ingens
Te canit Heroum, pro Te qui ſanguine fuſo
Clara triumphalis meruerunt præmia palmæ.
6. Sancta Cohors, totum latè diffuſa per orbem,
Te Patrem agnoſcit, Majeſtatemque ſupremam,
Tempore quæ nullo, nulliſque coercita metis,
Telluris cœlique plagas ſupereminet omnes.
7. Illa ſimul Chriſtum, Te natum Patre, fatetur;
Qui, ſoboles cùm vera Dei ſit et unica Proles,
Nec Genitore minor, toti venerabilis orbi eſt.
8. Hunc quoque, quem pariter ſpirant Natuſque, Paterque,
Eſſe Deum credit, ſacris præcordia flammis
Qui ciet, et dubiis affert ſolatia rebus.
9. Chriſte! manu qui ſceptra tenes, et luce coruſcâ
Cingeris, æterno Proles æquæva Parenti!
10. Tu, Deus! ora viri, pro libertate tuorum,
Sumpturus, famulæ ſubiiſti viſcera matris;
Non dedignatus luteâ Te claudere teſtâ:
11. Lurida Tu Lethi fregiſti ſpicula; cœli
Tu quoque feciſti patulas Credentibus arces:
12. Tu Patris ad dextram, magni Genitoris amictus
Luce, ſedes; Judex hinc et venturus in orbem
Crederis, aligeris cœli ſtipatus alumnis.

13. Ergò

13. Ergò tuis fer opem famulis, è carcere ſanguis
Quos tuus exemit, puro pretioſior auro.
14. Æternâ da luce frui, cœlique beatis
Civibus adſcribi, vitæ qui puriter actæ
Præmia ceperunt: Populum Tibi fœdere junctum
Aſſere, Cœlicolûm Rex! et felicibus auris
Floreat æternùm Gens quæ tibi dicitur Hæres:
Hanc tua ſecuram duc per veſtigia; dumque
Tecta manent Superûm, titulis et honoribus auge.
15. Noſtra Cohors jugi Te tollit carmine; ſacris
Neve modis numerum, nec tempora ponimus hymnis.
16. Dexter ades, Cuſtoſque gregis! da ducere lætis,
Quâ fruimur, ſine labe diem: miſerere Tuorum.
17. Spem gregis electi bonitas tua paſſibus æquis
Stipet: humum linquens, ſpes Te mea reſpicit unum.
18. Dum rota Solis erit, dum Luna perambulat orbem,
Non ego, Te Domino, non Te confundar amico.

VII.

Symbolum Apostolicum.

FIDO Deo Patri, rerum cui ſumma poteſtas;
Qui terram è nihilo finxit, et aſtra poli.
2. Fido Dei Nato, populum qui ſervat; olivæ
Tempora cui ſacro rore peruncta nitent;
Unica qui Patris eſt Proles; Quem poplite flexo,
Pectore devoto Quem veneramur Herum;
3. Quem, gravis arcanâ divini flaminis aurâ,
Enixa eſt ſocii neſcia Virgo tori;
4. Judice ſub Latio Qui paſſus in arbore vitam
Exuit; et, tractus de cruce, merſus humo eſt:
5. Tartara mox ſubiit; lux tertia reddidit orbi;
Morte triumphatâ, carpſit in aſtra viam:
Aſſidet Hic dextræ magni Patris: inde redibit,
Judicet ut vivos, quoſque recondit humus.
6. Fido Deo, cum Prole Pater quem ſpirat: Utique
Eſſe pios credo, quos regit una Fides;
Et ſore delictis Veniam, Redivivaque credo
Corpora, Perpetuis perſruitura Bonis.

VIII. Ora-

VIII.

Oratio Dominica.

MAGNE Pater! cœli qui cingis et incolis arces;
Te Sanctum geminus prædicet orbis apex.
2. Sceptra manu geſtans, ſolium conſcende; tuiſque
Pareat imperiis æmula terra poli.
3. Da bona, quæ recreent hodie; dextrâque benignâ,
Alme Parens! omni ſuffice luce dapes.
4. Da veniam nobis, aliis quos parcere cernis;
Nec tenta nimiùm, ſed mala pelle Bonus.
5. Te penes Imperium eſt, nulliſque Potentia metis,
Temporis et nullo limite clauſus honos.

IX.

Decalogus.

ME ſolum Venerare Deum; nec Sculpe quod oras:
Impia nec Vox ſit: Luce quieſce Sacrâ:
Majores reverenter habe; nec ſanguine dextram
Infice; nec Sancti pollue jura Tori.
Pura Manus furti: ſit falſi neſcia Lingua:
Nullius optetur Verna, Marita, Pecus.

FINIS.

15 JY 62